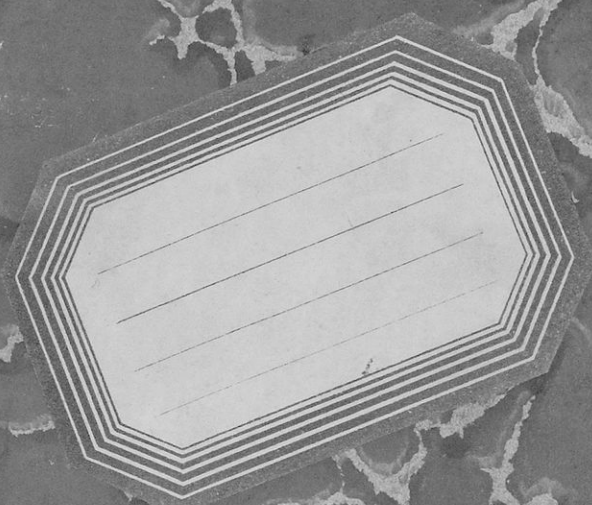

3202
153
80

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΙ

13 = 114
10 = 100
11 = 11
12 = 12
13 = 13
14 = 14
15 = 15

16 = 16
17 = 17
18 = 18
19 = 19
20 = 20
21 = 21
22 = 22
23 = 23
24 = 24
25 = 25
26 = 26
27 = 27
28 = 28
29 = 29
30 = 30
31 = 31
32 = 32
33 = 33
34 = 34
35 = 35
36 = 36
37 = 37
38 = 38
39 = 39
40 = 40
41 = 41
42 = 42
43 = 43
44 = 44
45 = 45
46 = 46
47 = 47
48 = 48
49 = 49
50 = 50
51 = 51
52 = 52
53 = 53
54 = 54
55 = 55
56 = 56
57 = 57
58 = 58
59 = 59
60 = 60
61 = 61
62 = 62
63 = 63
64 = 64
65 = 65
66 = 66
67 = 67
68 = 68
69 = 69
70 = 70
71 = 71
72 = 72
73 = 73
74 = 74
75 = 75
76 = 76
77 = 77
78 = 78
79 = 79
80 = 80
81 = 81
82 = 82
83 = 83
84 = 84
85 = 85
86 = 86
87 = 87
88 = 88
89 = 89
90 = 90
91 = 91
92 = 92
93 = 93
94 = 94
95 = 95
96 = 96
97 = 97
98 = 98
99 = 99
100 = 100

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΝΕΑΝ Ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ

πρὸς τὴν ἐκδόσιν
καὶ τὴν διανομὴν
τῶν βιβλίων

Συμπόσιος & Συνεδρίου
Χωρίον Τζιβά Τζιβά
Σειρά

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝ

κατά τὸν νόμον 2

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΣ ΑΝΘΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 3^α & ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23

1936

Σύγγραμμι

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

ἀγείρω

ἐνερ. ἁπλ. ἐμμετρε
φρσ. » ἡμεναιμεν

διεφθάρη διεφθάρη
μεο. διεφθάρηαι ἐφιεφθάρη
σαίφρσφαι ἐσαφάρηαι

ΜΕΡΟΣ Α'

1. Ὁ ἑλληνικὸς τόπος.

 ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ οὐρανὸς αἰθριὸς ἐστίν. Ἡ Ἑλλὰς παντοίους καρποὺς ἐκφέρει¹ καὶ μέταλλα χρήσιμα τοῖς ἀνθρώποις· λίθους δὲ τιμίους² ἔξωθεν εἰσάγει, γέμει δὲ πεδίων, δρυμῶν³ καὶ ποταμῶν. Οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβουσι,⁴ τοὺς ἀγροὺς θεραπεύουσι⁵ καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ποιμνία βόσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς δρυμοῖς παντοῖα θηρία εἰσὶ. Ποταμοὶ δὲ πολλοὶ καὶ μεγάλοι ῥέουσι διὰ τῶν πεδίων καὶ τὰ ῥεῖθρα αὐτῶν τέμνουσι⁶ τὰ πεδία. Διὰ τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ἀχελῷου ποταμοῦ οἱ ἔμποροι τὰ φορτία πλοίοις διαβιβάζουσι. Πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος γεωργοὶ ἐσμεν. Τοὺς ἀγροὺς θεραπεύομεν καὶ ἐκ τοῦ σίτου ἄρτον παρασκευάζομεν· ἐν δὲ τῷ οἴκῳ τρέφομεν ἵππους καὶ ὄνους καὶ ἄλλα ζῶα· τὰ δὲ θηρία ἐν τοῖς δρυμοῖς θηρεύομεν.⁷ Σὺ, ὦ γεωργέ, ἀληθῶς μακάριος εἶ.

2. Ὁ περσικὸς στρατὸς ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ἑλληνικάς.

ΑΙ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου κατὰ τὸ ἄκρον¹ Σούνιον εἰσιν. Ἐν ταῖς νήσοις τὸ ἀρχαῖον οἱ κάτοικοι ἀμπέλους ἐθεράπευον· περιέβαλλον δὲ καὶ ὠρίζον² τὰς ἀμπέλους βάτοις καὶ ἀτραποῖς.³ Τῶν νήσων ἡ Νάξος⁴ ἔνδοξος ἦν ταῖς ἀμπέλοις, ἡ δὲ Δῆλος⁵ τῷ ἱερῷ. Ὅτε ὁ στρατηγὸς τοῦ Δαρείου ἐπὶ τὰς νήσους ἐστράτεψε, τὸ πρῶτον ἐπὶ τὴν Νάξον ἀπέβαινεν.⁶ Ἐνταῦθα τοὺς οἴκους ἔκαιε καὶ τὰς ἀμπέλους ἐφθειρε.⁷ εἶτα πρὸς τὴν Δῆλον ἤγεν. Οἱ κάτοικοι δ' ὁμῶς τῆς Δήλου εἰς Τῆ-

νον⁸ ἔφευγον. Τότε τοῖς Δηλίοις ὁ στρατηγὸς ἀγγέλους ἔπεμπε καὶ αὐτοῖς ἔλεγεν. «Διατὶ οὐκ ἐμένετε ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἐκομίζετε τὰ ὑμέτερα⁹ αὐτῶν εἰς Τῆνον; οὐκ ἐγινώσκετε, ὅτι τὸν αὐτὸν θεὸν ἀμφότεροι θεραπεύομεν;» Οἱ δὲ Δήλιοι ἔλεγον αὐτῷ. «Σύ, ὥς λέγεις, φίλος ἔκπαλαι¹⁰ ἦσθα τῷ θεῷ· καίτοι δὲ σὺ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἦτε φίλοι, ὅμως δ' ἐπεβουλεύετε τοῖς κατοίκοις τῶν νήσων· διὰ τοῦτο οὐ πιστεύομεν ὑμῖν».

3. Θετταλία.

Θ PION τῆς Θετταλίας τὸ παλαιὸν πρὸς¹ τῇ θαλάττῃ ἦν ἡ παραλία ἀπὸ Θερμοπυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ. Πρὸς τὴν μεσόγειαν δ' ἡ χώρα ἦν πεδῖον, κύκλῳ δὲ ταύτην ὄρη περιέκλειον. Τῆς Θετταλίας ἦρχον² οἴκοι πλούσιοι. Τῶν κατοίκων αὐτῆς οἱ μὲν κύριοι τῆς χώρας ἦσαν καὶ ταγοὺς αὐτοὺς προσηγόρευον,³ οἱ δὲ τοὺς ἀγροὺς ἐθεράπευον καὶ ἐν ταῖς νομαῖς⁴ τὰ ποίμνια ἔνεμον.⁵ Ἐν Θετταλίᾳ οἱ ποταμοὶ ἐν μὲν ταῖς πηγαῖς μικροὶ εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς πεδίοις μεγάλου πολλοὶ δ' ὅμως τούτων πολλαχοῦ λιμνάζουσι. Κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν⁶ ἐν αἰθρίαις ἡμέραις ὁμίχλη τὴν χώραν σκέπει. Οἱ ποταμοὶ τὴν χώραν πολλάκις κατακλύζουσι καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὰς νομὰς βλάπτουσιν. Ἡ χώρα τότε ὁμοία θαλάττῃ ἐστὶ. Τότε οἱ κάτοικοι ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ⁷ εἰσίν. Ἐν ταῖς εὐφορίαις δ' ὅμως ἡ Θετταλία παράγει σῖτα, κριθάς, ὀπώρας· τρέφει δὲ καὶ ἀγέλας ἵππων καὶ προβάτων. Τὴν δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν κομιδὴν⁸ ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὰ ταμειᾶ⁹ τῶν οἰκιῶν φέρουσιν.

4. Ἀνατροφή τῶν νέων ἐν Ἀθήναις.

Α NAXARΣΙΣ¹. Τίς ὁ χώρος οὗτός ἐστι; τί δὲ οἱ ἐν τῷ χώρῳ νεανίαι πράττουσι; τί δὲ θαυμάζουσι τῶν

πολιτῶν οἱ πρεσβῦται² καὶ νέοι ἐν³ τοῖς θεαταῖς;
Σόλων. Οὗτος ὁ χώρος γυμνάσιόν⁴ ἐστίν· ἐν αὐτῷ οἱ
θεαταὶ θαυμάζουσι τὰς ἀρετὰς τῶν νεανιῶν καὶ
τὰς εὐξίας⁵ καὶ τόλμας καὶ φιλοτιμίαν τῶν ἀγω-
νιστῶν· μεγίστου δ' ἐπαίνου ἀπολαύουσιν οἱ νι-
κηταί.

Ἀνάχ. Ἐγώ, ὦ Σόλων, ἤκουον, ὅτι σὺ εὗρετὴς τῶν
ἀρίστων ἐθίμων εἶ καὶ εἰσηγητὴς τῶν ὠφελίμων
καὶ συναρμοστῆς⁶ πολιτείας. Ἐθέλω οὖν διδά-
σκειν σέ με ὡς μαθητὴν περὶ ἐκάστου τούτων.

Σόλων. Ἡμεῖς τοὺς πολίτας ψυχὴν τῆς πολιτείας νομί-
ζομεν· τὴν δὲ πρώτην ἀνατροφὴν παιδαγωγοῖς ἐπι-
τρέπομεν καὶ πρὸς πόνους ἐθίζομεν τοὺς νεανίας.
Διὰ τοῦτο, ὅτε ἔφηβοὶ εἰσι, στρατιῶται γενναῖοί
εἰσι. Τῶν νεανιῶν οἱ μὲν ὀπλῖται, οἱ δὲ πέλτα-
σταί, οἱ δὲ τοξόται γίνονται. Διδάσκομεν δ' αὐ-
τοὺς ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ παρὰ τῶν γεωργῶν
λαμβάνομεν μαθήματα· οὗτοι γὰρ τὰ φυτά, μέχρι
μὲν πρόσγεια⁷ καὶ νήπιά ἐστι, φυλάττουσιν, ὅτε
δ' αὐξάνουσι, τοῖς ἀνέμοις ἐπιτρέπουσιν. Οὕτω καὶ
ἡμεῖς, ἕως μὲν παιδία εἰσὶ, φυλάττομεν αὐτούς, ὅτε
δὲ νεανία εἰσὶ, παρέχομεν αὐτοῖς ἐλευθερίαν· τότε
γὰρ οὐδένα κίνδυνον ἔχουσιν.

5. Ἀνατροφή τῶν νέων παρὰ Πέρσαις.

Οἱ ΠΕΡΣΑΙ τοὺς νέους παρὰ τοῖς δημοσίοις διδα-
σκάλοις ἐπαίδευσιν ἐν κοινοῖς διδασκαλείοις.¹ Οἱ
διδάσκαλοι τῶν Περσῶν σοφοὶ καὶ χρηστοὶ πολῖται ἦσαν.
Ὅσους τῶν νέων ἡῦρισκον φαύλους² ἐν ταῖς πρὸς
ἀλλήλους συνηθείαις³ ἰσχυρῶς⁴ ἐκόλαζον. Διὸ τὴν δι-
καιοσύνην ἐμάνθανον καὶ παντὸς πονηροῦ ἢ αἰσχροῦ
ἔργου ἀπείχον. Τὴν ἀδικίαν ἔφευγον καὶ τὴν φιλίαν ἐθε-

ράπευον· ἡ γὰρ τῶν δικαίων φιλία ἀγαθῶν πηγή ἐστι, ἡ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπατηλή⁵ καὶ οὐ μόνιμος.⁶ Οὕτω δ' οἱ νέοι τῶν Περσῶν ἀγαθοὶ μὲν καὶ φιλόστοργοι ἦσαν, φιλόκαλοι δὲ καὶ φιλότιμοι πολῖται ἐγίγνοντο. Καὶ τὴν ἀχαριστίαν δὲ τῶν νέων ἐκόλαζον οἱ Πέρσαι· τοὺς γὰρ ἀχαρίστους ἀδίκους ἐνόμιζον οὐ μόνον περὶ φίλους, ἀλλὰ καὶ περὶ θεούς. Πρὸς δὲ τούτοις οἱ νέοι ἐν μετρίᾳ⁷ διαίτῃ διῆγον καὶ σωφροσύνην ἐμάνθανον. Ἔτι δ' ἐπαίδευον αὐτοὺς οἱ Πέρσαι εἰς τὰ τόξα καὶ τὰ ἀκόντια. Μέχρι μὲν ἑπτακαίδεκα ἐτῶν οὕτως ἐπαίδευον τοὺς νέους. Ἐκ δὲ τούτου οἱ χρηστοὶ νέοι συνῆσαν⁸ τοῖς ἐφήβοις, οἱ δὲ τῶν ἐφήβων φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι τοῖς τελείοις πολίταις συνῆσαν καὶ μετελάμβανον⁹ ἀρχῶν καὶ τιμῶν.

6. Πίθηκος κόλουρος.

ΠΙΘΗΚΟΣ ὑπὸ πάγης¹ τὴν οὐρὰν ἀποκόπτειται. Ἐπειδὴ δὲ δι' αἰσχύνην² ἀβίωτον τὸν βίον οἶται,³ εἰς τὴν αὐτὴν ἀτυχίαν τοὺς ἄλλους ἐπάγεται⁴ «οὕτω γάρ», ἔλεγε, «ταῖς τῶν ἄλλων ἀτυχίαις καὶ ἐγὼ συγκρύπτομαι». Ἐπεὶ οὖν ἀθροίζονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ πίθηκοι, ὁ κόλουρος παρακελεύεται⁵ αὐτοῖς ταῦτα. «Ἐγὼ τὴν οὐρὰν οἶομαι περιττόν τι βάρος. Διατὶ καὶ ὑμεῖς φεΐδεσθε⁶ αὐ-

τῆς καὶ οὐκ ἀπαλλάττεσθε ταύτης;» Πρὸς αὐτὸν ἀποκρίνεται τις. «Ἡμεῖς οἰόμεθα τὴν οὐρὰν κόσμον καὶ φειδόμεθα ταύτης. Σὺ δὲ παρακελεύει ταῦτα ἡμῖν, διότι συμφέρει σοι· ἄλλως οὐκ ἂν συνεβούλευες⁷ τοῦτο».

7. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

ΤΡΕΙΣ φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπορεύοντο. Αἰφνης ἄρκτος αὐτοῖς ἐπιφαίνεται.¹ Τότε οἱ μὲν δύο τούτων ἐπὶ τι δένδρον ἀναβαίνουνσι καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτοντο· τοῦτο γὰρ σωτηρίαν ὄντο.² Ὁ δὲ τρίτος, ἐπεὶ τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς ἤσθάνετο, κατὰ γῆς πίπτει καὶ τὸν

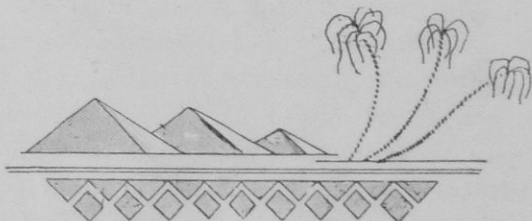
Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος

νεκρὸν ὑποκρίνεται. Ἡ δ' ἄρκτος παραγίγνεται³ αὐτῷ καὶ τοῦτον περιωσφραίνεται. Ὁ δὲ τὰς ἀναπνοὰς συνείχετο.⁴ ἢ γὰρ ἄρκτος νεκρῶν οὐχ ἅπτεται.⁵ Ἐπεὶ δ' ἡ ἄρκτος ἀπηλλάττετο,⁶ οἱ ἐπὶ τοῦ δένδρου καταβαίνουνσι καὶ παρὰ τοῦ τρίτου ἐπυνθάνοντο,⁷ τί πρὸς τὸ οὗς ἡ ἄρκτος ἔλεγεν αὐτῷ. Ὁ δὲ λέγει. «Ἀδίκως φίλους τούτους ὦρον καὶ ἀδίκως μέχρι τοῦδε τὰ ἀγαθὰ ἐνέμεσθε·⁸ οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς κινδύνοις οὐ παραμένουσι πιστοί.» «Καὶ ἐγὼ δὲ πείθομαι, ὅτι δίκαια ἡ ἄρκτος πα-

ρεκελεύετο ἐμοί· ἀδίκως γὰρ ῥόμην ὑμᾶς φίλους καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ κοινοῦ ἐνεμόμεθα· ὑμεῖς μὲν γὰρ ἦτε φίλοι, ἐφ' ὅσον ἠύρίσκεσθε ἀγαθόν τι παρ' ἐμοῦ· εὐθὺς δ', ὥς κίνδυνός τις πάρεστι, φεύγετε».

8. Αἴγυπτος

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ εὐφορος χώρα ἐστί· ταύτην διατέμνει ὁ Νεῖλος¹ ποταμός. Οὗτος τὸ πάλαι Αἴγυπτος ὠνομάζετο καὶ ἥρωσ τῶν Αἰγυπτίων ἦν. Ὡς δ' οἱ ἄλλοι ἥρωες, οὕτω καὶ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐθεραπεύετο καὶ θεὸς ὑπ' αὐτῶν προσηγορεύετο. Τῷ ἥρωι τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἥρωσι πολλοὶ ναοὶ ἦσαν. Ὁ Νεῖλος πληθύνει² ἰλύος καὶ ἰχθύων· ὑπὸ δὲ τὴν ἰλὺν οἱ ἰχθύες τὰ φᾶ τίκτουσιν. Ὅτε πλήμμυρα γίνεται, τῇ ἰλύι τοῦ Νεῖλου οἱ ἄγροί πιαίνονται³ καὶ εὐφορα τὰ περὶ αὐτὸν πεδία γίνεται· ὑπὸ γὰρ τῆς ἰλύος αἱ τῶν καρπῶν ῥίζαι ἰσχὺν καὶ τροφήν λαμβάνουσι. Πᾶσα δ' ἡ χώρα ψιλῇ⁴ δρυῶν καὶ πιτύων καὶ ἄλλων δένδρων ἐστί. Μόνον δ' ἀπὸ Θηβῶν⁵ ὀγδοήκοντα σταδίους⁶ ἐπιτυγχάνει⁷ τις κλιτύσι κοῖ ὀρεινοῖς ὄφρυσιν κατὰ τὰς κλιτύς δὲ ταύτας ἄμπελοι φύονται καὶ βότρυες γίνονται, ἐκ δὲ τῶν βοτρυῶν οἶνος ἐξαίρετος γίνεται· Κίνδυνος δ' ὁμῶς τοῖς βότρυσι καὶ στάχυσίν εἰσιν οἱ μύες· πολλοὺς γὰρ ἡ χώρα ἐκφέρει μῦς, οἳ⁸ τοὺς στάχυν καὶ βότρυς φθειρουσιν.

9. Ξυλευόμενος

ΓΕΩΡΓΟΣ τις καθ' ἐκάστην ἔξω τοῦ ἄστεως παρὰ τινὰ ποταμὸν ἐπορεύετο. Ἐνταῦθα ὅτε μὲν ἰχθὺς καὶ ἐγγέλεις¹ ἠλίευεν, ὅτε δὲ τῷ πελέκει ἐξυλεύετο· μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ ἵππου τὰ ξύλα ἔφερε. Μίαν δ' ὅμως τῶν ἡμερῶν ἐκφεύγει ὁ πέλεκυς καὶ εἰς τὸν ποταμὸν πίπτει. Ἐκάθητο οὖν περιλύπος παρὰ τὴν ὄχθην καὶ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πελέκεως ὠδύρετο.

Ὁ δὲ θεὸς τὴν αἰτίαν τῆς θλίψεως μανθάνει καὶ οἰκτίζει² αὐτόν. Εὐθὺς τοίνυν εἰς τὸν ποταμὸν καταδύεται³ καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀναφέρει δύο πελέκεις, τὸν μὲν δύο πήχεων ἐκ χρυσοῦ, τὸν δ' ἕτερον οἰκειῖον. Ὁ γεωργὸς δ' ὅμως φύσεως ἦν ἀγαθῆς καὶ λαμβάνει μόνον τὸν οἰκειῖον.⁴ Ὁ δὲ θεὸς ἡδεται⁵ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ φρονήσει τοῦ γεωργοῦ καὶ παρέχει αὐτῷ ἀμφοτέρους τοὺς πελέκεις. Ὁ γεωργὸς μετὰ τοῦτο σὺν τοῖς πελέκεσι πρὸς τοὺς ἐταίρους ἔρχεται καὶ τὴν κτῆσιν τῶν πελέκεων λέγει αὐτοῖς. Τούτων εἷς νομίζει ῥαδίαν⁶ τὴν κτῆσιν ἀγαθῶν καὶ πρὸς τὸν ποταμὸν ἔρχεται, εἰς ὃν⁷ ἐξεπίτηδες τὸν πέλεκυν ῥίπτει· μετὰ δὲ τὴν προᾶξιν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐκάθητο καὶ ὁμοίως τῷ πρώτῳ ὠδύρετο. Ἐπιφαίνεται⁸ δ' αὐθις ὁ θεὸς καὶ μετὰ δύο καταδύσεις ἐκφέρει ὁμοίως δύο πελέκεις. Ὁ δὲ ξυλοκόπος, ὡς τὸν ἐκ χρυσοῦ ὀρᾷ,⁹ «οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ πέλεκυς», λέγει. Ὁ θεὸς δ' ὅμως ἐπὶ τῇ ὕβρει αὐτοῦ ὀργίζεται καὶ κατέχει¹⁰ ἀμφοτέρους τοὺς πελέκεις, τῷ δὲ ξυλοκόπῳ λέγει· «τῶν κακῶν πράξεων ἀμοιβή ἐστιν ἡ ἀπώλεια καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν».

10. Ἡ Περσία

Η ΠΕΡΣΙΑ πεδινὴ καὶ παμφόρος χώρα ἐστί. Πληθύνει δὲ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ἔνθα οἱ ἄλιεις ἰχθὺς

ἀλιεύουσιν. Ἐν τοῖς πεδίοις οἱ μὲν γεωργοὶ τοῖς βουσί
τοὺς ἀγροὺς ἀροῦσιν,¹ οἱ δὲ νομεῖς² ἀγέλας βοῶν καὶ
ἵππων νέμονται, πολλαχοῦ δὲ καὶ γυναῖκες γρᾶες βουκό-
λοι εἰσὶν. Ὅτε οἱ βασιλεῖς τῆς Περσίας μεθ' ἱππέων
εἰς τὰς σατραπείας ἤλυνον,³ οἱ ἱερεῖς τοῦ ἄστεως συμ-
προύπεμπον⁴ τοῖς βασιλεῦσι καὶ βοῦς τοῖς θεοῖς ἔθυσον
οἱ δὲ ἐν αὐταῖς κάτοικοι ὑπεδέχοντο τοὺς βασιλέας καὶ
προσεκόμιζον αὐτοῖς δῶρα, βοῦς καὶ ἵππους χρυσοχαλί-
νους. Καὶ οἱ πτωχοὶ δὲ τῶν ὑπηκόων, χαλκεῖς⁵, σκυ-
τεῖς⁶ καὶ βουκόλοι προσέφερον ὄπλα, τυρὸν καὶ ἄλλα
τρωκτά.⁷ Ὁ δὲ βασιλεὺς, ὅτε εἰς τὴν πόλιν ἐπανῆγε,⁸
δῶρα ὁμοίως διὰ πρέσβων ἔπεμπε τοῖς σατράπαις καὶ
τοῖς σπουδαίοις τῶν κατοίκων.

11. Ἀλώπηξ καὶ κόραξ.

ΚΟΡΑΞ ποτὲ ἀρπάζει μοῖραν¹ τυροῦ καὶ εἰς κοίλην
φάραγγα καταφεύγει. Ἐνταῦθα ἐπὶ δένδρου κάθη-
ται, ἔνθα γῦπες καὶ ἰέρακες καὶ πολλὺς ἀριθμὸς κωνώπων
καὶ τεττίγων² καὶ ἄλλων ὀρνέων³ διέμενον. Ἀλώπηξ δέ
τις παρὰ τι σπήλαιον τῆς φάραγγος ἀνεπαύετο. Ὡς δὲ
τὸν κόρακα αἰσθάνεται,⁴ σπεύδει ὑπὸ τὸ δένδρον καὶ
λέγει αὐτῷ. «Ἀληθῶς ὡς καλὸς εἶ! ὡς καλοὺς ὄνυχας
καὶ πτέρυγας ἔχεις! εἶ⁵ καὶ φωνὴν εἶχες, βασιλεὺς ἂν
τῶν ὀρνέων ἦσθα».⁶ Ταῦτα δ' ἔλεγε πρὸς ἀπάτην. Ὁ
κόραξ δ' ὅμως τὴν τῆς ἀλώπεκος πονηρίαν οὐκ αἰσθάν-
εται καὶ εὐθὺς ἐκβάλλει τὸν τυρὸν καὶ ἀνακράζει. Ἡ
δὲ τοῦτον λαμβάνει καὶ λέγει· «᾽Ω κόραξ, ἀληθῶς φωνὴ
μὲν ἦν σοι, νοῦν δ' οὐκ εἶχες».

12. Οἱ γάμοι τοῦ Πηλέως καὶ Θέτιδος.

ΠΗΛΕΥΣ¹ καὶ Θέτις² ἐν τοῖς γάμοις ἀγαθὰς³ περὶ τῆς
εὐτυχίας ἐλπίδας εἶχον. Διὸ ἐν τῷ δώματι⁴ κόσμον

λαμπρὸν κατεσκεύαζον καὶ τοὺς τῆς Φθίας κατοίκους
ὥς καὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἐδέχοντο πλὴν τῆς Ἑριδος.
Προσέρχονται οὖν οἱ μὲν θεοὶ σὺν θώραξι καὶ ἄσπιδι
καὶ ἄλλοις ὅπλοις λαμπροῖς εἰς τὸ δῶμα, οἱ δὲ κάτοικοι

Ὁ Πάρις κρίνει τὴν καλλίστην

μετὰ τῶν παίδων εἰς τὴν αὐλὴν τῶν βασιλείων μένουσι.
Ἡ Θεὰ δ' ὁμῶς Ἑρις ὀργίζεται καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δώ-
ματος μῆλον ῥίπτει. Ἐπιγραφή δ' ἐπ' αὐτοῦ ἦν «τῇ
καλλίστῃ».⁵ Ἐν ταῖς θεαῖς ἦσαν ἡ Ἥρα,⁶ ἡ Ἀθηνᾶ⁷
καὶ Ἀφροδίτη.⁸ Τούτων ἡ μὲν Ἥρα τῇ σεμνότητι τῶν
ἄλλων διέφερεν, ἡ Ἀθηνᾶ τῇ τῶν γραμμάτων σοφίᾳ
καὶ τῇ ὀπλίσει ὑπερείχεν, ἡ δ' Ἀφροδίτη τῇ τῆς ἔσθῃτος

πολυτελείᾳ καὶ τῇ τοῦ σώματος χάριτι τὰς ἄλλας ὑπερέβαλλεν. Αὗται οὖν περὶ τοῦ μήλου ἤριζον καὶ τὴν τῆς ἑορτῆς φαιδρότητα διέλυον. Τέλος τῷ Πάριδι προσέρχονται καὶ λέγουσι· «ὦ Πάρι, ἐπιτρέπομέν⁹ σοι τὴν κρίσιν περὶ τῆς καλλίστης». Ὁ δὲ Πάρις θαυμάζει μὲν τῆς Ἥρας τὸ σχῆμα¹⁰ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν ἀσπίδα καὶ κόρυν,¹¹ προσφέρει δὲ τὸ μήλον τῇ Ἀφροδίτῃ.

13. Υἱὸς καὶ λέων γεγραμμένος.¹

ΓΕΡΩΝ τις δειλὸς ἡμέραν τινὰ ὄρᾳ² καθ' ὕπνους, ὅτι ὁ υἱὸς ὑπὸ λέοντος κατησθίετο.³ Εὐθύς δ' ἐκ τοῦ φόβου οἴκημα καλὸν καὶ μετέωρον⁴ κατασκευάζει καὶ ἐνταῦθα μετὰ θεραπόντων τὸν υἱὸν ἐγκλείει. Κοσμεῖ⁵ δ' ἔνδον τὸ οἶκημα ἀνδριᾶσι καὶ ἀδάμασι καὶ ἄλλῳ κόσμῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ τοίχου γράφει πρὸς τέρψιν τοῦ υἱοῦ γίγαντας, ἐλέφαντας, λέοντας καὶ παντοῖα ἄλλα ζῶα· οὕτω γὰρ οἱ λέοντες καὶ ἐλέφαντες ἀκίνδυνοι ἦσαν τῷ υἱῷ. Ὁ δὲ παῖς πλησιάζει μὲν τοῖς λέουσι καὶ ἐλέφασιν, περιλύπος δ' ὅμως ἦν, ὅτι κατάκλειστος ἦν. Καὶ δήποτε λέγει τῷ ἐλέφαντι· «ὦ ἐλέφαν, ὡς καλὸς εἶ καὶ καλοὺς ὀδόντας ἔχεις!» Ἐφεξῆς δὲ πλησιάζει τῷ λέοντι καὶ λέγει αὐτῷ· «ὦ κακὲ λέον, δικαίως οἱ θηρευταὶ ἡμᾶσι δεσμεύουσιν σε· τοῖς γὰρ ὀδοῦσι δάκνεις⁶ καὶ τὰ θηράματα φονεύεις. Καὶ ἐγὼ δὲ διὰ σὲ καὶ διὰ τὸ ὄνειρον τοῦ πατρὸς κατάκλειστός εἰμι, ὡς ἐν φρουρᾷ». ⁷ Καὶ εὐθύς ἐπιβάλλει τῷ τοίχῳ τὴν χεῖρα καὶ ἐκτυφλώττει τὸν λέοντα. Σκόλοψ δ' ὅμως τῷ δακτύλῳ ἐμπήγνυται⁸ καὶ ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν ἐπιφέρει αὐτῷ. Ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπιγίγνεται⁹ πυρετὸς τῷ παιδί καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀποθνήσκει. Οὕτως ὁ υἱὸς τοῦ γέροντος τὸ πεπρωμένον¹⁰ οὐκ ἀποφεύγει.

14. Ἴβυκος καὶ γέρανοι.

ΙΒΥΚΟΣ¹ ὁ ποιητὴς μετ' ἄλλων ἑταίρων² εἰς Ἰταλίαν ἔπλευσεν. Ἐνταῦθα ἱκανὸν χρόνον διέτριψαν καὶ χρήματα ἱκανά³ συνέλεξαν. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Ἴβυκος τοὺς ἑταίρους πάλιν ἤθροισε καὶ λέγει αὐτοῖς. «Ἐγώ, ὦ ἑταῖροι, πολλοὺς νέους ἐπαίδευσα, πάντες δ' ἱκανὰ

Ἴβυκος καὶ γέρανοι.

χρήματα συνέλεξαμεν· ἐκ τούτων δὲ πολλοὶ ὑμῶν καὶ πρὸς τοὺς γονέας ἐπέμψατε. Νῦν δ' ἐγὼ οἶκαδε⁴ ἦξω»⁵. Οἱ δ' ἑταῖροι τούτῳ λέγουσιν. «Ἡμεῖς διατρίψομεν μικρὸν ἔτι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πλείονα⁶ χρήματα συλλέξομεν». Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἴβυκος τούτους οὐκ ἔπεισε, μόνος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπανῆγεν. Ὅτε δ' ἦν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς θαλάττης καὶ τῆς Κορίνθου χωρίῳ λησταὶ ἐπιφαίνονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ. «Κινδυνεύσεις ἀποθανεῖν, εἰ κωλύ-

σεις⁷ ἡμᾶς τὰ χρήματά σε ἀφελέσθαι».⁸ καὶ εὐθύς τὸν Ἴβυκον ἐφόνευσαν. Ἐνῷ δ' οὗτος ἀπέθνησκε, τοὺς γέρανους, οἱ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπέτοντο,⁹ ἰκέτευσεν.¹⁰ «ὦ γέρανοι, ὑμεῖς καταμηνύσετε¹¹ καὶ κολάσετε τοὺς ληστὰς». Μετ' οὐ πολὺ οἱ Κορίνθιοι τὸν μὲν νεκρὸν ἀπεκάλυψαν καὶ ἔθαψαν, τοὺς δὲ ληστὰς οὐ.¹² Ὀλίγω μὲντοι χρόνῳ ὕστερον οὕτω τοὺς ληστὰς ἀπεκάλυψαν. Ἐν θεάτρῳ ποτὲ οἱ Κορίνθιοι ἦσαν, ὑπὲρ δ' αὐτοῦ γέρανοι ἐπέτοντο. Τότε τῶν ληστῶν ὁ ἕτερος¹³ λέγει τῷ ἄλλῳ· «ὦ ἑταῖρε, ἰδοὺ οἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου ἀποκαλύψουσιν ἡμᾶς». Θεατὴς δέ τις,¹⁴ ὡς ἤκουσε, λέγει τῷ ἄλλῳ· «οὐκ ἤκουσας, τί οὗτοι λέγουσι»; Καὶ εὐθύς ἀμφοτέροι τοῖς πρᾶγμα τοῖς ἄρχουσιν ἐμήνυσαν.¹⁵ Οἱ δὲ λησταὶ ὑπ' ἀνάγκης τὴν πρᾶξιν φαίνουσι καὶ θανάτῳ κολάζονται.

15. Γραῦς καὶ ἱατρός.

ΓΡΑΥΣ τις ὑπ' ὀφθαλμίας¹ κατετρύχετο.² Διὸ πρὸς ἱατρὸν ἔρχεται καὶ ἐνώπιον μαρτύρων λέγει αὐτῷ· «ἱατρέ, ἐὰν θεραπεύσης μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπαλλάξῃς με τῆς νόσου, μισθὸν σοι παρέξω».³ ἐὰν δ' ὁμως ἡ ἀρρωστία ἐπιμένῃ οὐδὲν σοι παρέξω». Ὁ δ' ἱατρός ἔλεξεν· «ἵνα ἐκτὸς κινδύνου ᾦς καὶ ἀπαλλάξω σε τῆς νόσου, πράξεις, ἃ ἂν⁴ ἐγὼ κελεύω».⁵ Ἐκ τούτου ὁ μὲν ἱατρός ἐδέχετο τὴν ὁμολογίαν,⁶ ἡ δὲ γραῦς τὰς τοῦ ἱατροῦ ἐπιταγὰς. Καθ' ἑκάστην οὖν ὁ ἱατρός ἐπέβαλλε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἱατρείαν, ἅμα⁷ δ' ὁμως ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ χρήματα τῆς οἰκίας ἔκλεπτε καὶ ἀνελογίζετο.⁸ «Ἔως ἂν ἡ γραῦς ἀναβλέψῃ τελείως καὶ ὑγιὴς ᾦ, ἐγὼ κλέψω τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς». Ὅτε δ' ἡ γραῖα ἀνέβλεψεν οὐδὲν μὲν τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ οἴκῳ ἠύρισκε. τὴν δ' αὖ πρὸς τὸν ἱατρὸν ὁμολογίαν οὐκ ἐφύλαττεν. Ὁ δ' ἱατρός ἐξεβίαζεν⁹ αὐτὴν ὧδε. «Διατὶ μισθὸν οὐ παρέ-

χεις μοι; Πάντες οἱ ἄρρωστοι οὕτω πράττετε· ἕως μὲν ἂν ἄρρωστοι ᾗτε καὶ κινδυνεύητε, τὰ πάντα παρέχετε τοῖς ἰατροῖς· ἐὰν¹⁰ δ' ἐκτὸς κινδύνου ᾗτε, ἕξαρνοι γίγνεσθε¹¹ φυλάττειν τὴν ὁμολογίαν. Ἄγωμεν οὖν εἰς τοὺς δικαστάς, ἵνα ἡμᾶς δικάσωσι καὶ τὴν διαφορὰν λύσωσιν». Ἡ δὲ γραῦς ἐδέχετο τὸν τοῦ ἰατροῦ λόγον καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν λέγει. «Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὴν ἀλήθειαν λέγει. Ὁμολόγησα¹² αὐτῷ ὅτι, ἐὰν ἐκτός κινδύνου ᾦ καὶ ἰατρεύῃ με οὗτος, παρέξω αὐτῷ μισθόν. Ἐὰν δὲ μὴ ἀπαλλάξῃ με τῆς νόσου, οὐδὲν κωλύει με ἕξαρνον γίγνεσθαι. Ἐγὼ δ', ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς νόσου ἔπασχον, ἔβλεπον τὰ ἐν τῷ οἴκῳ χρήματα, νῦν δ' οὐδὲν ἱκανὴ εἰμι ἰδεῖν».¹³

16. Ἀλέξανδρος καὶ ὁ διδάσκαλος

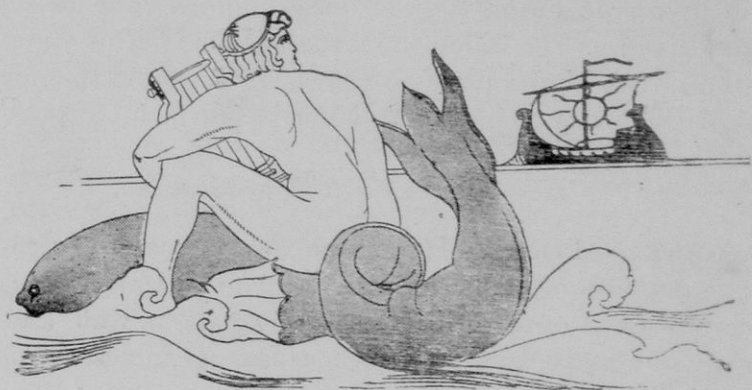
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Φιλίππου ἐμάνθανε θηρεύειν, τοξεύειν, κιθαρίζειν καὶ γράφειν.¹ ὁ γὰρ Φίλιππος ἐβούλετο² ἄριστα αὐτὸν παιδεῦσαι καὶ ἀναθρέψαι. Καθ' ἐκάστην οὖν προέκοπτεν³ ἐπὶ τὸ θηρεύειν καὶ τοξεύειν, περὶ δὲ τὸ κιθαρίζειν καὶ γράφειν οὐκ εἶχε σπουδήν.⁴ Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ διδάσκαλος ἐκέλευσεν αὐτὸν κροῦσαι χορδήν τινα ἀντ' ἄλλης. Ἀλέξανδρος δ' ὁμως, ἐπεὶ τοῦτο οὐχ οἶός τ' ἦν⁵ πρᾶξαι, λέγει τῷ διδασκάλῳ. «Καὶ τί διαφέρει, ἂν ταύτην ἀντ' ἐκείνης κρούσω;» Ὁ δ' ἀποκρίνεται, ὅτι τῷ μέλλοντι⁶ βασιλεύσειν οὐδὲν διαφέρει,⁷ ἀλλὰ τῷ βουλομένῳ⁸ κιθαρίσαι ἐπὶ τέχνῃ· οὕτω γὰρ ἤλπιζεν αὐτὸν μαλακοῖς λόγοις ἐπ' ἀρετὴν προτρέφειν.

17. Ἀρίων ὁ κιθαρωδός

ΑΡΙΩΝ ἑνδοξος ἦν ἐν τοῖς Ἑλλήσι κιθαρωδός. Οὗτός ποτε διὰ τῆς θαλάττης τῆς μεταξὺ Σαλαμίνος¹ καὶ Ἑλευσίνος² πλεύσας εἰς Κόρινθον ἔρχεται. Ἐνταῦθα οἱ

Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθαύμασαν τὴν τέχνην αὐτοῦ καὶ τιμαῖς λαμπραῖς αὐτὸν ἐβράβευσαν. Ἐκ δὲ τοῦ λιμένος τῆς Κορίνθου πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ³ Ἕλληνας καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν Σικελιώτας ἔρχεται. Ἐνταῦθα παρὰ τῶν Ἑλλήνων δῶρα πλούσια προσφέρεται τῷ Ἀρίωνι. Εἴτα δ' ἐν τῷ λιμένι τῶν Ταραντίνων πλοίου ἐπιβὰς εἰς Κόρινθον πορεύεται. Ἐν τῷ πλῶ οὐχ οἱ χειμῶνες,⁴ ἀλλ' ἡ τῶν ναυτῶν κακία κίνδυνον τῷ Ἀρίωνι

Ἀρίων ὁ Κιθαροφδός

παρασκευάζει· ἐβουλεύοντο⁵ γὰρ οὗτοι ἄρπάσαι τὸ ἀργύριον⁶ τοῦ Ἀρίωνος καὶ αὐτὸν φονεῦσαι. Ἀρίων δὲ τὴν ἐπιβουλὴν αἰσθάνεται καὶ ὧδε τὸν κίνδυνον φεύγει. «ὦ ναῦται» λέγει, «ἰκετεύω ὑμᾶς ἐπιτρέψαι κιθαρίσαι τὸ τελευταῖον τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις δαίμοσιν·⁷ οὕτω δ' ἐμὲ φονεύετε». Οἱ ναῦται πείθονται τῷ Ἀρίωνι καὶ ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ κιθαρίσαι. Εὐθύς δ' Ἀρίων ἐκδύεται τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν χιτῶνα⁸ καὶ ἐπὶ τῆς πρῶρας τοῦ πλοίου κάθηται· λαμβάνει δὲ τὴν κιθάραν καὶ κιθαρίζειν ἄρχεται.⁹ Ἐν τούτῳ οἱ δελφῖνες καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθύες περὶ τὴν πρῶραν ἀθροίζονται καὶ τέρπονται

τῇ τοῦ κιθαρῳδοῦ τέχνῃ. Ἐπεὶ δὲ τὸ ῥῆσμα ἐκιθάρισε, γυμνός, ὥς ἦν, πίπτει εἰς τὴν θάλατταν. Ἐκ δὲ τῶν κυμάτων σύ, ὦ Ἀπολλων, τοῦτον ἔσωσας· ἓνα γὰρ τῶν δελφίνων ἐκέλευσας κομίσαι αὐτὸν εἰς Κόρινθον. Ἐνταῦθα τὸ πρᾶγμα τοῖς ἄρχουσι καταγγέλλει καὶ οἱ ναῦται, ὅτε εἰς Κόρινθον ἔρχονται, συλλαμβάνονται καὶ κολάζονται.¹⁰

18. Ἀστρολόγος.

ΟΟΥΡΑΝΟΣ ἐν αἰθρᾷ¹ γέμει ἀστέρων. Τούτων οἱ μὲν θηρσὶν ὁμοιοὶ εἰσιν, οἱ δ' ἰχθύσιν. Οἱ ἀρχαῖοι φροντοὺς ἀστέρας καὶ τοὺς ἀνέμους θεοὺς εἶναι καὶ ἐν τῇ αἰθρῇ διατρίβειν, ἔνθα ἀμβροσίαν² καὶ νέκταρ³ ἥσθιον, ὥσπερ οἱ Ὀλύμπιοι θεοί. Διὸ ναοὺς τοῖς ἀστράσι κατεσκεύαζον καὶ ὥς σωτῆρας αὐτοὺς ἐν ταῖς δυστυχίαις ἐλάτρευον. Ὅσοι δὲ τὰ ἐν τῇ οὐρανῷ ἐξήταζον ἀστρολόγοι ὠνομάζοντο. Τούτων τίς ποτε εἵθιζεν⁴ ἐκάστοτε τοὺς ἀστέρας ἐξετάζειν. Περιῆγεν⁵ οὖν⁶ τῆς νυκτὸς χειμῶνός τε καὶ ἔαρος κατὰ τὸ προάστειον καὶ τοὺς ἀστέρας ἔγραφεν ἐν πινακίῳ. Ἐπεὶ δ' ἱκανοὺς⁷ ἐν τούτῳ ἔγραφεν, ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἔχων ἐν χερσὶ τὸ πινάκιον ἐπεδείκνυε⁸ τοῦτο τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς ῥήτορσι καὶ τοῖς ἄλλοις σοφοῖς. Ἐλεγε δ' αὐτοῖς, ὅτι τῶν ἀστέρων οἱ μὲν πλανώμενοι⁹ εἰσιν, οἱ δ' οὐ. Τῶν δὲ κλητήρων τῆς ἀγορᾶς τις ὑπολαμβάνει¹⁰ καὶ λέγει. «ὦ ἔταῖρε, μάρτυρας τοὺς θεοὺς ἐπικαλοῦμαι, ὅτι σὺ ψεύδῃς· πλανώμενοι¹¹ γὰρ ἐν τῇ ἀέρι εἰσὶν οὐχ οἱ ἀστέρες, ἀλλ' οὗτοι οἱ ἄνθρωποι» καὶ δεικνύει τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

19. Μήτηρ καὶ θυγατέρες.

ΓΥΝΗ τις εἶχε δύο θυγατέρας ὀρφανὰς πατρός· ταύτας συνῆψεν¹ ἀνδράσι, τὴν μὲν κηπουρῷ, τὴν δ' ἀνδρὶ

κεραμεῖ.² Μετ' οὐ πολὺ δὲ πρὸς τὴν τοῦ κηπουροῦ ἔρχεται καὶ παρ' αὐτῆς πυνθάνεται,³ πῶς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς διάγει.⁴ Ἡ δὲ λέγει «Πάντα μὲν ἐμοὶ πάρεστι⁵ καὶ ὁ ἀνὴρ καλὸς ἐστίν. Εὐχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ὅπως ὄμβρω⁶ τὴν γῆν ἀρδεύουσιν.⁷ οὕτω γὰρ καὶ τῇ τῆς Δήμητρος⁸ βοηθείᾳ τοῖς λαχάνοις αὐξήσις προσγίγνεται». Ἐκεῖθεν⁹ ἡ μήτηρ πρὸς τὴν θυγατέρα, ἣν τῷ κεραμεῖ συνῆψεν, ἔρχεται καὶ τὰ αὐτὰ πυνθάνεται. Ἡ δ' ἀποκρίνεται. «Τὰ μὲν ἄλλα, ὦ μήτερ, καλῶς ἔχω. Εὐχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ἵνα αἰθρία λαμπρὰ καὶ ἡμέραι ἀέρος ἐπιμένωσιν,¹⁰ ὅπως ἡ κέραμος ξηρὰ ᾖ». Ἡ δὲ μήτηρ περὶ λυπος ἀπέρχεται καὶ καθ' ἑαυτὴν λέγει. «ᾧ Δήμητερ καὶ οἱ ἄλλοι θεοί, ἀληθῶς οὐκ οἶδα,¹¹ ποτέρᾳ¹² τῶν θυγατέρων τὴν ἀρωγὴν¹³ ὑμῶν αἰτήσω¹⁴».

20. Γέρων ξυλοκόπος.

ΓΕΡΩΝ ξυλοκόπος ὑπὸ γήρως κατετρύχετο.¹ τῷ γὰρ γῆρας πρόσεστι² πολλὰ τὰ δεινά.³ Ἵνα δὲ τὰ ἐπιτήτῃδεια⁴ ἔχη, καθ' ἐκάστην ξύλα ἐκ τοῦ δρυμῶνος ἔκοπτε καὶ εἰς τὸ ἄστν ταῦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζε. Πέρας⁵ δ' ὅμως τῶν δεινῶν οὕτως οὐκ ἦν· τῷ γὰρ γῆρας καὶ τῇ λιτῇ διαίτῃ ἀσθενὴς ἦν καὶ σπανίως μετελάμβανε⁶ κρεῶν. Ἔστιν ὅτε⁷ δὲ μόνον μικρὰ τεμάχια ἄρτου καὶ κρεῶν παρὰ τῶν κατοίκων ἐλάμβανεν ὥς γέρα⁸ τοῦ γήρως· ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐχ ἱκανὰ ἦν ἀπαλλάξαι αὐτὸν τῶν πόνων⁹ καὶ τοῦ γήρως. Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν διὰ τὸν πόνον τῆς ὁδοῦ τὸ φορτίον ἀπορρίπτει κατὰ γῆς καὶ ἰκετεύει τὸν θάνατον πέρας τῶν δεινῶν παρέχειν αὐτῷ. Αἴφνης ὁ θάνατος ἐπιφαίνεται καὶ πυνθάνεται παρὰ τοῦ γέροντος, διατὶ αὐτὸν ἐπικαλεῖται. Ὁ δὲ γέρων ἀποκρίνεται «Ἵνα τὸ φορτίον ἄρῃς».¹⁰

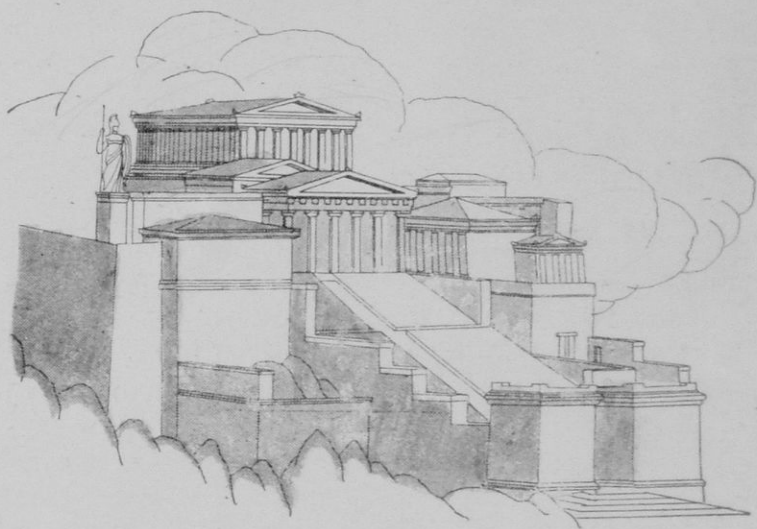
21. Τὰ Τέμπη.

ΤΑ Τέμπη¹ τὰ Θεσσαλικά χῶρός ἐστι μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὅρη δὲ ταῦτα ὑπερύψηλά ἐστι καὶ σχίζεται, οἷον² ὑπὸ θείας φροντίδος. Χωρίον³ δ' οὕτω γίγνεται τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τετταράκοντα σταδίους, τὸ δὲ πλάτος σχεδὸν πλέθρου. Ἐν τούτῳ ἄλση τε ποικίλα ἐστὶ καὶ δάση σκιερὰ καὶ πλήθη ἀνθέων. Ὅρνιθες δ' ἡδέως⁴ ἄδουσι καὶ τῷ μέλει⁵ τὸν κάματον τῶν ὁδοιπόρων ἀφανίζουσι. Διὰ μέσου δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἔρχεται, εἰς ὃν χεῖμαρροι καὶ ῥύακες ἐμβάλλουσι. Τούτου αἱ πηγαὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν εἰσιν. Ἐχει δ' οὕτω διατριβάς ποικίλας ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως· ἐν δὲ τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμπου, ὃς ὑπέρεκειται τῶν Τεμπῶν, οἱ δώδεκα Ὀλύμπιοι τὸ πάλαι τὰς κατοικίας εἶχον καὶ ἡδοντο⁶ ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν Τεμπῶν καὶ τῷ μέλει τῶν ὀρνίθων.⁷

22. Ἀθῆναι.

ΑΙ Ἀθῆναι πατρὶς ἀνδρῶν σοφῶν, ποιητῶν, ῥητόρων καὶ στρατηγῶν ἦν. Ἐν¹ τοῖς σοφοῖς καταλέγουσι² Σωκράτη καὶ Πλάτωνα, ἐν τοῖς ποιηταῖς Σοφοκλέα καὶ Εὐριπίδην, ἐν τοῖς ῥήτορσι Δημοσθένη καὶ Αἰσχίνην, ἐν δὲ τοῖς στρατηγοῖς Περικλέα καὶ Θεμιστοκλέα. Τῷ Σωκράτει πολλοὶ νέοι συνῆσαν³ καὶ φιλοσοφίαν ἐδιδάσκοντο, τοῦ δὲ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου τὰ ἔργα ἔτερπεν μέγιστον ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς θεατάς. Τῷ Δημοσθένει καὶ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἡγόρευον, ὁ δῆμος προσεῖχε καὶ αὐτῶν ἀσμένως⁴ ἤκουε. Περικλέους⁵ ἡ ἀρχὴ «χρυσοῦς αἰὼν» τῶν Ἀθηνῶν ὠνομάζετο. Θεμιστοκλῆς⁶ δ' ἐκ τοῦ κινδύνου τῶν Μήδων τὴν Ἑλλάδα ἔσωσε· μετὰ γὰρ

τὴν ἐν Μαραθῶνι ἦταν τῶν βαρβάρων οἱ μὲν ἄλλοι Ἕλληνες ὄντο ταύτην πέρας⁷ τοῦ πολέμου εἶναι, Θεμιστοκλεῖ δὲ μόνῳ αὕτη ἐδόκει⁸ εἶναι ἀρχὴ καὶ ἄλλων ἀγώνων. Ἐπεισεν οὖν Ἀθηναίους στόλον κατασκευά-

Ἀθῆναι

σαι καὶ τούτῳ ἐν Σαλαμῖνι τοὺς βαρβάρους κατεναυμάχησεν. Οὕτω δὲ σωτὴρ τῆς πατρίδος ἦν καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐν τιμῇ Θεμιστοκλέα εἶχον.

23. Λητὼ καὶ Νιόβη.

ΛΗΤΟΥΣ¹ δύο παῖδες γίνονται, Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις· Νιόβη² δ' ἐν Θήβαις ἑπτὰ μὲν υἱεῖς, ἑπτὰ δὲ θυγάτερας τίκει. Ἐπαίρεται³ οὖν ἐπὶ εὐτεκνία Νιόβη καὶ λέγει. «Ἐγὼ Λητὼ ὑπερβάλλω· ἐμοὶ μὲν γὰρ τέταρες καὶ δέκα παῖδές εἰσι, Λητοῖ δὲ μόνον δύο». Μάτην αἱ ἄλλαι γυναῖκες τῇ τῶν λόγων πειθοῖ βούλονται

πεισαι Νιόβην σέβειν⁴ Λητώ· ἀλλ' οὐδὲν ἥνουν.⁵ Λητώ δ', ἐπεὶ ταῦτα μανθάνει, ὀργίζεται τῇ Νιόβῃ, ὅτι οὐκ ἔχει αἰδῶ⁶ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τούτοις διαγωνίζεται. Διὸ παροξύνει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν κατὰ τῶν παίδων τῆς Νιόβης καὶ τοὺς μὲν παῖδας Ἀπόλλων κατετόξευσε, τὰς δὲ θυγατέρας Ἄρτεμις. Νιόβη δὲ περιλυπὸς ἀπολείπει Θήβας καὶ πρὸς τὸν πατέρα εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας ἔρχεται. Ἐνταῦθα δ' εὐχεται Διὶ καὶ εἰς λίθον ὑπ' αὐτοῦ μεταβάλλεται. Ἐκ τούτου δὲ χεῖται⁷ δάκρυα ἐκ λίθου νυκτός τε καὶ ἡμέρας.

24. Θάνατος Ἑλλήνων στρατηγῶν.

ΕΠΕΙ ὑποψίαι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τισσαφέρνης ἦσαν, Κλέαρχος καὶ Τισσαφέρνης εἰς λόγους ἔρχονται.¹ Καὶ πρῶτον μὲν Κλέαρχος λέγει. « Ἡμεῖς ἐστρατεύομεν ἐπὶ βασιλέα οὐχ ἐκόντες.² Κῦρος γὰρ ἐπεπείκει ἡμᾶς, ὥς ἐπὶ Πισίδας ἐστράτεψε. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον εἰς Ἑλλάδα βουλόμεθα πορεύεσθαι. Πάντες οὖν νῦν οἱ Ἕλληνες πεπιστεύκαμέν³ σοι, ὅτι⁴ γείτων τῇ Ἑλλάδι εἰ. Σὺ δ' ἡμῖν ἔλεγες διὰ πρέσβων πεφροντικέναι, ὥστε μηδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἐλλείπειν ἐπὶ τούτοις⁵ δὲ ἐτεθύκειμεν πρὸ ἡμερῶν. Μέχρι μὲν οὖν νῦν οἱ μὲν Ἕλληνες οὐδὲν βεβλάφασι τὴν βασιλέως χώραν, καὶ τῶν βαρβάρων δ' ὁμοίως οὐδεὶς κεκώλυκεν ἡμᾶς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα δὲ πεπράχαμεν κατὰ τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους. Νῦν δ' ὅμως νομίζω τεταχέναι⁶ σε τὸ στράτευμα ὥς ἐπὶ κίνδυνον καὶ οὐ πεπιστευκέναι ἡμῖν. Βούλομαι οὖν τὰς ὑποψίας διαλῦσαι». Πρὸς ταῦτα Τισσαφέρνης ἔλεγεν. « Ἐγώ, ἐπεὶ ἐπεπιστεύκεις σοι, πέπειχα βασιλέα ἐπιτρέψαι ἐμοί, ἵνα ἡγεμὼν⁷ ὑμῖν ᾧ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁδοῦ. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὅμως τινὲς ἔλεγον ἐμοί, ὥς σὺ ἐπιβεβούλευκας⁸ τοῖς Πέρσais. Εἰ οὖν βούλει μα-

θεῖν,¹⁰ τίνες οὗτοί εἰσιν, ἔρχεσθε αὖριον εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐκεῖ λέξω τοὺς συκοφάντας». Καὶ δὴ τὴν ἄλλην ἡμέραν οἱ Ἕλληνες στρατηγοὶ ἐπὶ τὴν Τισσαφέρνους σκηνὴν ἔρχονται καὶ ἐνταῦθα δόλφ ὑπὸ Τισσαφέρνους ἀποθνήσκουσιν.

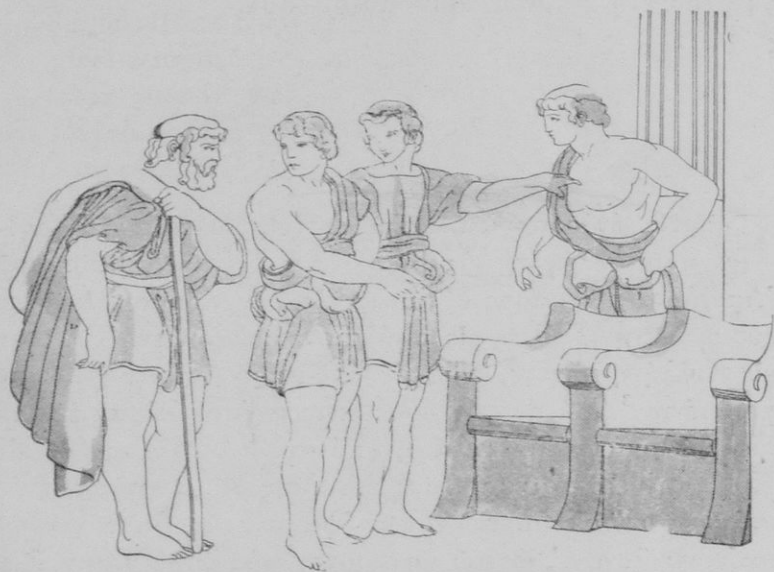
25. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν.

Η ΧΩΡΑ τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς εὐρεῖς καὶ βαθεῖς ἔχει. Οὗτοι τὰς πηγὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔχουσιν, ἐνθα τὸ ἔδαφος τραχύ ἐστὶ. Ἐνταῦθα τὸ μὲν πλάτος τρίπηχύ ἐστὶ, τὸ δὲ βάθος εἰσὶ σχεδὸν διπήχεις. Προϊόντες¹ δὲ εὐρεῖς εἰσι καὶ ταχεῖς διὰ τῆς πεδιάδος φέρονται. Γέμουσι δ' ἡδέων ἰχθύων, οὓς οἱ ἄλιεῖς ἐν βραχεὶ χρόνῳ ἀλιεύουσι· τὰ ῥὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἡδέα ἐστί. Χειμῶνος οἱ ποταμοὶ τοῖς γλυκέσιν ὕδασι καλύπτουσι τὰ εὐρέα πεδία καὶ παχεῖαν τὴν γῆν κατασκευάζουσιν· φύονται² δὲ καὶ ἄμπελοι εὐβότρουες.³ Ἐκ δὲ τῶν ἐτησίων⁴ βρέχεται ἡ Ἰνδικὴ θερινοῖς ὄμβροις καὶ καρποὺς ἡδεῖς καὶ ἀφθόνους φέρει. Τρέφει δ' ἡ χώρα καὶ πλῆθος βοῶν καὶ προβάτων, ἃ παχείας τὰς οὐρὰς ἔχει.

26. Γέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Η ΟΛΥΜΠΙΑ τὸ πάλαι τόπος ἱερὸς ἦν. Ἄσας δ' ὁ χώρος οὗτος ὑλήεις¹ καὶ ἄξιος θέας ἦν καὶ παντοδαπῶν ἀνθέων ἔγεμε. Ποταμοὶ δὲ δινήεντες² καὶ ἰχθυόεντες τοῦτον διέτεμνον.³ Ἐνταῦθα ἱερὸν αἰγλήεν⁴ τοῦ Διὸς ἐν τῷ ἄλσει ἦν καὶ χωρίον⁵ ὁμοιον θεάτρῳ, ὃ στάδιον ὠνομάζετο. Ἐνταῦθα τὰ Ὀλύμπια κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος ἐγίγνετο. Ἐκ πασῶν τότε τῶν ἐλληνικῶν πόλεων θεωροὶ⁶ εἰς Ὀλυμπίαν ἔσπευδον. Τούτοις πᾶσι ξένια⁷ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρεσκευάζετο. Ἐνταῦθά ποτε γέ-

ρων θεωρὸς ἔρχεται καὶ ἔδραν οὐχ ἡύρισκεν· ὑπὸ πάντων δ' ὑβρίζετο⁸ καὶ οὐδείς ἐκὼν προσέφερεν αὐτῷ ἔδραν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔρχεται, πάντες οἱ ἄνδρες ἔσπευσαν εἶκειν⁹ αὐτῷ καὶ προσέφερον ἔδραν· αἰσχροὺς¹⁰ γὰρ πᾶσιν ἐδόκει γέροντας περιπαίειν. Ὡς δὲ τοῦτο οἱ ἄλλοι Ἕλληνες αἰσθάνονται,¹¹ πάντες ἐκ τῶν ἐδρῶν ἀνεγείρονται καὶ ἐπιδοκιμάζουσι τὸ ἦθος¹²

Γέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

τῶν Σπαρτιατῶν. Ὁ δὲ γέρων λέγει. «Οἷμοι,¹³ πάντες μὲν οἱ Ἕλληνες γινώσκουσι τὰ καλὰ, ἐκόντες δὲ μόνον οἱ Λακεδαιμόνιοι πράττουσιν».

27. Διογένης¹ καὶ δοῦλος.

ΕΠΗΛΥΣ² ποτε πένης εἰς Ἀθήνας γίγνεται καὶ δοῦλος τῷ φιλοσόφῳ Διογέней προσέρχεται. Τῷ δὲ χρόνῳ

ἀποφαίνεται³ ὦν βλάξ καὶ ἄρπαξ ἅμα. Καίπερ δὲ δί-
πους ἄνθρωπος ὦν ὁμοιος τετράποσι θηρίοις ἦν τῷ
ἡθειᾷ. Τοῦτον οὖν Διογένης διὰ τὸ βλάκα καὶ ἄρπαγα
εἶναι δις⁴ καὶ τρις τῆς ἡμέρας ἔδερεν. Ὁ δὲ δοῦλος
ἄπελπις⁵ ἐκ τούτου ἦν καὶ κρύφα ἐκ τοῦ οἴκου φεύγει.
Διογένης δ' ὅμως τὸν φυγάδα οὐ διώκει⁶ λέγων· «αἰ-
σχρὸν τὸν μὲν δοῦλον ἄνευ τοῦ Διογένους ὑπομένειν
ζῆν, Διογένη δ' ἄνευ τοῦ δούλου οὐ».

28* Ἑρμοῦς.

ΕΡΜΗΣ ἐν σπαργάνοις ἔτι ὦν εἰς Πιερίαν παραγί-
γνεται¹ κλέψων τὰς βοσκούσας ἐνταῦθα βοῦς τοῦ
Ἀπόλλωνος. Κομίσας δ' αὐτὰς εἰς τὴν πόρρω² ἐκεῖθεν
εὗρισκομένην Πύλον εἰς σπήλαιον ἀπέκρυπεν. Ἐκεῖθεν
εἰς Κυλλήνην ὄρχετο, ἔνθα εὗρίσκει πρὸ ἄντρου χελώνην
νεμομένην.³ Ταύτην φονεύσας κατεσκεύασε λύραν ἐκ τοῦ
περιβάλλοντος τὴν χελώνην κύτους.⁴ Ἀπόλλων δ' εἰς
Κυλλήνην ἔρχεται καὶ τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας ἀνα-
κρίνων πυνθάνεται, εἰ⁵ τὸν κλέψαντα τὰς βοῦς γινώ-
σκουσιν· ἔλεγε δ', ὡς τῷ μηνύσοντι⁶ τὰς βοῦς χάριν ἔξει.
Οὔτοι δ' ἔλεγον, ὡς εἶδον παῖδα ἐλαύνοντα τὰς βοῦς,
οὐκ ἐγίνωσκον δὲ τὸν ἡρπακῶτα ταύτας. Ἀπόλλων δὲ
μανθάνει τὸν κεκλοφότα ἐκ τῆς μαντικῆς. Εὐθύς δὲ πρὸς
τὴν Μαῖαν,⁷ οὔσαν μητέρα τοῦ Ἑρμοῦ, παραγίγνεται
καὶ τὸν παῖδα μηνύει. Ἡ δὲ δεικνύει τοῦτον ἐν σπαργά-
νοις ὄντα. Ἀπόλλων δ' ὅμως οὐ πιστεύσας τῇ μητρὶ κο-
μίζει τὸν παῖδα εἰς τοὺς θεοὺς. Ἐκεῖθεν δέ, κελευόντων
τῶν θεῶν, εἰς Κυλλήνην ἔρχεται καὶ εὗρίσκει τὰς βοῦς.
Ἀκούσας δ' ἐνταῦθα Ἀπόλλων τῆς λύρας χαρίζεται

*Ερμῆς.

αὐτῷ τὰς βοῦς καὶ διδάσκει τὴν μαντικὴν. Ζεὺς δὲ τὸν Ἑρμῆν κήρυκα τῶν ὑποχθονίων⁸ θεῶν ἀναγορεύει.

29. Ἡ Σπαρτιατῶν ἀνατροφή.

ΟΙ Σπαρτιαῖται τοὺς παῖδας ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐπαίδευον, ὥστε σώφρονας εἶναι. Ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου ἔτους οἱ ἄρρενες ἐν κοινοῖς συσσιτίοις ἐσιτίζοντο¹ καὶ ἐτρέφοντο συνήθως μέλανι² ζωμῷ. Ὁ δὲ μέλας ζωμὸς μελαίνης χροᾶς³ ἦν, παρασχευαζόμενος ἐκ τοῦ χοιρείου κρέως καὶ τοῦ αἵματος. Καθ' ἡμέραν δ' ἐν ὑπαίθρῳ γυμναζόμενοι τῷ μὲν σώματι ἐρρωμένοι⁴ ἐγίγνοντο, τῇ δὲ ψυχῇ μεγαλόφρονες. Εἰθίζοντο δὲ καὶ εἰς τὸ κλέπτειν, ἵνα

ἐν τῷ πολέμῳ τοὺς πολεμίους βλάπτωσι. Τοῖς συλλαμβανομένοις δ' ὅμως ὡς ἄφροσι⁵ ποινὴν ἐπέβαλλον· οὕτω δ' ἐπιστήμονες⁶ τῶν πολεμικῶν ἐγίνοντο. Τοῖς δὲ πατρίοις νόμοις ἐπέιθοντο καὶ μνήμονες⁷ ἦσαν τῶν Λυκούργου θεσμίων· οἱ δὲ γιγνόμενοι ἐπιλήσμονες⁸ τούτων ἐκολάζοντο. Ὅμοίως τοῖς νέοις καὶ αἱ παρθένοι ἐγυμνάζοντο. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οἱ Σπαρτιαῖται ἐσεμνύνοντο καὶ μάκαρας⁹ καὶ εὐδαίμονας ἑαυτοὺς¹⁰ ἐλογίζοντο.¹¹ Πάντας τοὺς νέους τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος ἐνόμιζον. Οἱ δ' εἰλωτες ἐν Λακεδαιμόνι τοὺς ἀγροὺς τῶν Σπαρτιατῶν εἰργάζοντο καὶ ὑπέμενον πολλὰ δεινὰ· διδὲ τάλανες¹² καὶ κακοδαίμονες ἐλογίζοντο.

30. Κίμων ὁ Ἀθηναῖος.

ΚΙΜΩΝ ἐπιφανοῦς πατὴρ ἦν· υἱὸς γὰρ τοῦ εὐκλεοῦς¹ στρατηγοῦ Μιλτιάδου² ἦν. Οὐ μόνον δὲ ἐπιφανῶν καὶ εὐγενῶν γονέων ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπιεικὴς³ τῷ δήμῳ ἦν. Οὗτος τοὺς Ἀθηναίους ἔπεισε τριήρεις⁴ κατασκευάσαι· τριήρων γὰρ ἔνδειαν⁵ εἶχον. Αὐτῷ δ' ὄντι εὐγενεῖ καὶ ἐπιεικεῖ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι εὐμενεῖς ἦσαν. Διὸ ὁ δῆμος αὐτόν, ὄντα προσφιλῆ τοῖς πολλοῖς, στρατηγὸν ἐν τῷ πρὸς Πέρσας πολέμῳ ἀπέδειξε.⁶ Κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τὰ Κίμωνος ἔργα περιφανῆ καὶ εὐκλεᾶ ἦν· τὸν γὰρ βασιλέα ἠνάγκασε συνάψαι τὴν εὐκλεᾶ Κιμώνειον εἰρήνην. Ἐκ τῆς στρατηγίας Κίμων πλούσια ἐφόδια⁷ ἔχων ἀνήλπισκεν⁸ εἰς τοὺς πολίτας· οἱ ἀγροὶ γὰρ αὐτοῦ πλήρεις ὀπωρῶν καὶ ἀνθέων εὐώδων ἦσαν. Τούτων τοὺς φραγμοὺς κατέρριψεν, ἵνα οἱ πολῖται λαμβάνωσιν ἄνθη καὶ ὀπώρας. Τοῖς δ' ἐνδεέσι⁹ τῶν πολιτῶν εἶχε τράπεζαν πλήρη πολυτελῶν ἐδεσμάτων.¹⁰ Ὅτε δ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπορεύετο, δύο νεανίσκοι συνείποντο¹¹ αὐτῷ ἄμπε-

Κίμων ὁ Ἀθηναῖος.

χόμενοι¹² καλῶς. οὗτοι πρὸς τοὺς πένητας διημεῖβοντο¹³ τὰ ἱμάτια.

31. Γεωργοῦ παῖδες.*

ΓΕΩΡΓΟΣ τις πολλοὺς ἀγροὺς καὶ πολλὰς ἀμπέλους εἶχε· πολλοὶ δὲ καὶ μεγάλοι κῆποι ἦσαν αὐτῷ. Ἐγέμον δ' οὗτοι πολλῶν καρπῶν καὶ εὐτυχῆς διὰ τοῦτο ἐνομίζετο· πολλὰ γὰρ τὰ ἐφόδια εἶχε. Τῷ ὄντι δ' ὅμως δυστυχῆς ἦν· οἱ γὰρ παῖδες αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἤριζον¹ καὶ αἴτιοι μεγάλης δυστυχίας τῷ οἴκῳ ἦσαν. Ἐπειδὴ δ' ὁ γέρων καὶ ἡ μήτηρ πρᾶεῖς² ἦσαν πρὸς τοὺς παῖδας, οὗτοι τοὺς τε ἀγροὺς οὐκ ἐθεράπευον καὶ ἐν ὁμονοίᾳ οὐ διῆγον. Αἰσθανόμενος δ' ὁ γέρων τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς λέγει τοῖς παισὶ. «ὦ παῖδες, ἕως μὲν ὑγιῆς ἦν, μετὰ πολλοῦ καὶ μεγάλου πόνου τοὺς

ἀγροὺς ἐθεράπευον καὶ πολλὰ τάγαθὰ εἶχομεν. Νῦν δ' αἰσθάνομαι τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς εἶναι. Κέκρυφα ἐν τοῖς ἀγροῖς μέγαν θησαυρόν. Ἐὰν τούτους σκάψῃτε, εὕρήσετε τὸν θησαυρόν». Τῷ ὄντι δ' οἱ παῖδες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς πᾶσαν τὴν ἄμπελον καὶ τοὺς ἀγροὺς ἐν ὁμονοίᾳ ἔσκαψαν, θησαυρόν δ' ὁμῶς οὐχ ἠϋρίσκον· οἱ δ' ἀγροὶ καὶ ἡ ἄμπελος διὰ τοῦτο πολὺν τὸν καρπὸν παρεῖχον. Ἐκτοτε οἱ παῖδες ἐν πολλῇ ὁμονοίᾳ διήγον καὶ ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς ἦσαν.

32. Ἡ γυμναστική.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ἄσκησις λαμβρὰ τοῦ σώματος καὶ πνεύματός ἐστι. Οἱ δ' εὖ τὰ σώματα ἔχοντες αἰεὶ ὑγιαίνουν καὶ ἡδέως¹ τὸν βίον διάγουσι· πρῶ² τε γὰρ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγείρονται καὶ ἀσμένως³ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι, πολὺ δ' ἔτι εὐχαρίστως καθεύδουσιν.⁴ Οὕτω τὸ μὲν σῶμα αὐτῶν οὐδέποτε φαύλως⁵ ἔχει, τὸ δὲ φρόνημα αἰεὶ εὐγενές ἐστι, ὥστε εὐσεβῶς μὲν πρὸς τοὺς θεούς, εὐπρεπῶς δὲ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, φιλοφρόνως δὲ πρὸς τοὺς ἀδυνάτους ἔχουσιν. Ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσι πάνυ ἀνδρείως μάχονται καὶ τῇ πατρίδι ὑποουργίαν⁶ προσφέρουσι. Διὰ ταῦτα ὑπὸ πάντων τῶν πολιτῶν γεραίρονται καὶ τὸν λοιπὸν βίον σεμνῶς διάγουσι καὶ ἀποθνήσκοντες δόξαν τοῖς υἱοῖς καταλείπουσι. Τοῖς δ' ἀσθενῶς τὸ σῶμα ἔχουσι καὶ λήθη καὶ ἀθυμία καὶ μανία⁷ πολλάκις ἐγγίγγονται.

33. Κῦρος ὁ νεώτερος.

ΚΥΡΟΣ ὁ νεώτερος ἦν βασιλικώτατος καὶ ἀξιώτατος πάντων τῶν Περσῶν εἰς τὸ ἄρχειν. Παῖς ἔτι ὢν, ὅτε σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ ἐπαιδεύετο, δικαιότερος

καὶ σωφρονέστερος¹ αὐτοῦ ἐνομιζέτο. Τῶν δ' ἡλικιω-
τῶν² αἰδημονέστατος³ ἦν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἐπεί-
θετο προθυμότερος τῶν ὑποδεεστέρων.⁴ Ἐπειτα δὲ φι-
λιπλότατος ἦν.⁵ Ἐκρινον δ' αὐτὸν καὶ τῆς τοξικῆς καὶ
τῆς ἀκοντίσεως φιλομαθέστατον εἶναι καὶ μελετηρότα-
τον. Ὅτε δ' ἐν ἡλικίᾳ ἦν, φιλοθηρότατος⁶ καὶ φιλοκιν-
δυνότατος ἦν καὶ τοῖς μὲν φίλοις πράτατος, τοῖς
δ' ἐχθροῖς τραχύτατος καὶ φοβερώτατος ἀνταγωνιστῆς
ἦν. Ἐπειδὴ δ' ὁ πατὴρ Δαρεῖος σατράπην⁷ τῆς Λυδίας
κατέπεμψεν αὐτόν, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἄρχων ἱκανώ-
τατος καὶ ἐγκρατέστατος ἐγένετο. Παῖσαι δ' αἱ πόλεις
προθύμως ἐπείθοντο αὐτῷ καὶ εὐδαιμονέστεραι ἢ πρὶν
ἦσαν.

34. Κροῖσος καὶ Σόλων.

ΚΡΟΙΣΟΣ ὁ Λυδῶν¹ βασιλεὺς πλουσιώτατος καὶ κρά-
τιστος ἐνομιζέτο εἶναι. Ἦκε δέ ποτε εἰς Σάρδεις
Σόλων Ἀθηναῖος καὶ τοῦτον ὁ βασιλεὺς προθυμότατα
καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἐξένισε.² Μιᾷ τῶν ἡμερῶν Κροῖ-
σος τοὺς μεγίστους θησαυροὺς ἐπέδειξε τῷ Σόλωνι καὶ
εἶτα ἔλεξεν. «ὦ ξέने Ἀθηναῖε, σὺ μάλιστα προέχεις³ σο-
φία πάντων Ἀθηναίων· σωφρονέστερον καὶ δικαιότερον
παντὸς ἄλλου κρίνεις. Βούλομαι ἀκούειν σου, εἰ νομί-
ζεις ἄλλον εὐδαιμονέστατον». Σόλων δ' ἀποκρίνεται.
«Οὐκ αἰεὶ οἱ τύραννοι εὐδαίμονές εἰσιν· οὗτοι γὰρ τῶν
μεγίστων μὲν ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι, τῶν μεγίστων
δὲ κακῶν πλεῖστον ἔχουσι. Ἐγὼ πλέον σοῦ μακαρίζω⁴
τοὺς παῖδας τῆς Ἀργείας ἱερείας, Κλέοβιν καὶ Βί-
τωνα.⁵ Οὗτοι πάντων τῶν Ἀργείων ἐρρωμενέστατοι
ἦσαν καὶ εὐνούστατοι⁶ αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἐγένοντο. Οὕσης
γὰρ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἥρας, ἐπεὶ οἱ βόες ἐκ τῶν ἀγρῶν
οὐ παρῆσαν ἐν καιρῷ, οἱ νεανῖαι ἐλαύνοντες τὴν ἱερὰν

ἄμαξαν μετὰ τῆς μητρὸς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκόμισαν θᾶπτον τῶν βοῶν· διὸ καὶ ἀρίστη⁷ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἦν αὐτοῖς. Δῶρον γὰρ μέγιστον καὶ ἡδιστον ἔπεμψαν οἱ θεοὶ θάνατον· μετὰ γὰρ τὴν ἐορτὴν ἡδιστος ὕπνος καταλαμβάνει αὐτοὺς καὶ οὕτως ἀποθνήσκουσι». Κροῖσος δὲ λέγει τὸ δεύτερον· «ἐγὼ οὐκ εἰμι τῶν ἄλλων;» Σόλων δ' ἀποκρίνεται. «Οὐχ ἦττον⁸ τούτων μακαρίζω Τέλλον τὸν

Κροῖσος καὶ Σόλων.

Ἀθηναῖον. Τούτῳ παῖδες ἦσαν βέλτιστοι καὶ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἦν αὐτῷ καλλίστη· στρατεύσας γὰρ ἐπὶ Μεγαρέας⁹ καὶ νικήσας τοὺς πολεμίους κάλλιστα ἀποθνήσκει· οἱ δ' Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ἔθαψαν τοῦτον μεγίσταις τιμαῖς». Ἐπὶ τούτῳ τῷ λόγῳ χαλεπώτερον εἶχεν¹⁰ ὁ βασιλεὺς ἢ πρότερον. Διὸ λέγει. «Ἐγὼ δ' οὐδενός εἰμι κρείττων οὐδ' εὐδαιμονέστερος;» Ὁ δὲ Σόλων λέγει. «ᾧ βασιλεῦ, πλεῖστοι τύχαι τῷ ἀνθρώπῳ γίνονται μέχρι τῆς τελευτῆς,¹¹ ὁ θάνατος δὲ μόνον ἐλέγχει ταύτας ἀκριβέστερον παντὸς ἄλλου· ἐὰν μέχρι τέλους τοῦ βίου εὐδαιμονέστατα διάγῃς, τότε καὶ σὲ λέξω εὐδαίμονα».

35. Εὐχή Καμβύσου πρὸς Κῦρον τὸν πρεσβύτερον.

ΚΥΡΩ ἄγοντι τὸν στρατὸν ἐπὶ στρατείαν ὁ πατὴρ ἤρχετο¹ λόγου. «²Ω παῖ, ἄγοιέν² σε οἱ θεοὶ ἐπὶ τὴν στρατείαν εὐμενῶς καὶ αἰεὶ πέμποιέν σοι οἰωνοὺς καλοὺς καὶ γινώσκουσιν τὰ οὐράνια σημεῖα. Ταῦτα δὲ γινώσκων πράττοις τὰ ἄριστα καὶ μηδέποτε ἔνδεια³ μάντεων καταλαμβάνοι σε». Κῦρος δ' ἀποκρίνεται. «Εἴθ' ἐθέλοιεν οἱ θεοὶ εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι καὶ συμβουλευόιεν τοῖς σημείοις τὰ ἄριστα. Καὶ ὑμεῖς δ' ὑγιαίνετε καὶ εὖ πράττειτε⁴ μέχρι τῆς ἐπανόδου ἡμῶν. Εἴθε δὲ σημαίνοιεν διοσημείοις⁵ οἱ θεοὶ ὑμῖν, ὅτε ἡμεῖς ἐπιτυγχάνομεν». Ταῦτα τοὺς θεοὺς ἐπηύχοντο γινώσκοντες, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους ἐπιμέλεσθαι⁶ τῶν θεῶν, ὅταν εὖ πράττωσι καὶ μή, ὅταν ἐν ἀπόρῳ ᾧσιν.⁷

36. Διάλογος Ξέρξου καὶ Δημαράτου.

ΞΕΡΞΗΣ πρὸ τῆς ἐν Θερμοπύλαις μάχης κατάσκοπον ἔπεμπεν ἰδεῖν,¹ ὅποσοι εἶεν οἱ Ἕλληνες καὶ τί πράττειεν. Ἐν Θετταλίᾳ γὰρ ὧν ἤκουεν, ὥς ἐνταῦθα οἱ Ἕλληνες ἡθροικότες εἶεν πολλὸν στρατὸν καὶ ὅτι ἡγεμόνες εἶσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὡς δ' ὁ κατάσκοπος ἐπλησίασε πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐπυνθάνετο, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔξω τοῦ τείχους εἶσαν· ἐνταῦθα δ' ἐγυμνάζοντο καὶ ἐκτενίζοντο, Λεωνίδας δὲ τούτοις ἔλεγεν. «Ἄνδρες στρατιῶται, σώζοιτε² τὴν πατρίδα καὶ ἀποθνήσκοιτε ὑπὲρ αὐτῆς· οὕτω γὰρ ἂν³ ἀποτρέψαιτε τὸν τῶν βαρβάρων κίνδυνον». Ταῦτα ὁ Ξέρξης ἀκούων καὶ θαυμάζων μετεπέμπετο⁴ Δημάρaton τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, τί ὁ κατάσκοπος εἰρηκῶς εἶη. Ὁ δ' ἔλεγεν. «Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, ἔλεγόν σοι καὶ πρότερον, ὅτι οἱ ἄνδρες

οὗτοι κωλύσοιεν ἡμᾶς διαβαίνειν τὴν στενωπὸν. Καὶ νῦν δὲ λέγω, ὅτι ἐπὶ πᾶν ἤξουσιν⁵ περὶ τῆς νίκης· εἰ δὲ μὴ ἀληθεύσαιμι, φονεύσαις ἂν⁶ με». Ταῦτα δ' ὁμῶς λέγων οὐκ ἔπειθε⁷ Ξέρξην. Διὸ ἐπιλέγει «ὦ βασιλεῦ, νομίζοις ἂν³ με ψεύστην, εἰ μὴ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχοι».

37. Γεωργοῦ παῖδες.

ΓΕΩΡΓΟΥ παῖδες ἐστασίαζον.¹ Ὁ δὲ καθ' ἡμέραν αὐτοῖς ἔλεγε. «Παῖδές μου, μὴ στασιάζετε· ἔστε φίλοι ἀλλήλοις καὶ ἰκετεύετε τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς ὑμῖν εἶναι. Σὺ δ', ὦ πρεσβύτερε, ἴσθι ὑπόδειγμα τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ νεώτεροι ἔστωσαν ὑπήκοοί² σοι». Ἄλλ' ὁμῶς οὐδὲν ἐπετύγγανε. Διὸ μιᾷ τῶν ἡμερῶν λέγει αὐτοῖς. «Παῖδες, κομίσάτε μοι δέσμην ῥάβδων». Ταύτην δ' ἐπεὶ ἐκόμισαν, λέγει τῷ πρεσβυτέρῳ. «Στρέψον τὴν δέσμην καὶ θραύσον³ ταύτην». Μάτην μέντοι οὗτος ἐπέμενε ταύτην θραύσαι· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἐπετύγγανον. Τότε λέγει αὐτοῖς, «Εἰς ὑμῶν λυσάτω τὴν δέσμην». Ἐπεὶ δὲ ταύτην ἔλυσαν, ὁ πατήρ ἅνα μίαν ἐκάστω⁴ τείνει λέγων· «θραύσατε νῦν αὐτάς». Καὶ εὐθέως τοῦτο πάντες ῥαδίως ἔπραξαν. Λέγει τότε αὐτοῖς. «Παῖδες διάγεται ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ καὶ φυλάξατε τὰς συμβουλὰς μου· ἐὰν γὰρ ἐν ὁμονοίᾳ διάγητε, ἀχείρωτοι⁵ τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε· εἰ δὲ μὴ, ῥαδίως ὑποκύψετε τούτοις».

38. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

ΛΕΩΝ ἐπιτυχὼν¹ λαγωῷ καθεύδοντι² τοῦτον ἐβουλεύετο³ καταφαγεῖν. Μεταξὺ δ' ἔλαφον παρελθούσαν ἰδὼν ἐκείνον ἀπέλυσε καὶ τῇ ἐλάφῳ ἐπέδραμεν· ἐβουλεύετο γάρ, ὅτι πλείονα τροφὴν ἔξει, ἐὰν τὴν ἔλαφον

συλλάβῃ. Ὁ μὲν οὖν λαγῶδες ἀκούσας τῶν ψόφων⁴ ἔφυγεν· ὁ δὲ λέων ἐπιδραμὼν τῇ ἐλάφῃ καὶ ἀποκαμὼν⁵ οὐκ ἠδύνατο ταύτην καταλαβεῖν.⁶ Διὸ ταύτην καταλιπὼν ἐπὶ τὸν λαγῶν ἐπανῆλθε λέγων καθ' ἑαυτόν. «Εὐροίμι τὸν λαγῶν ἱκανόν μοι ἔστιν ἐν τῷ παρόντι οὗτος». Εὐρὼν δ' ὅμως τὸν λαγῶν φυγόντα εἶπε. «Δίκαια ἔπαθον, ὅτι ἔλαθον⁷ καὶ τὴν ἐν χερσὶ βορὰν⁸ ἀπολέσας». Ἀλώπηξ δὲ παρατυχοῦσα εἶπεν αὐτῷ. «Μάθε, ὡς ἄφρων εἶ· τὸ γὰρ ὑπάρχον ἀγαθὸν περιιδὼν⁹ ἐπὶ ἀβεβαίαν ἐλπίδα ἔδραμες».

39. Ἀγησίλαος καὶ Θάσιοι.

Οἱ Θάσιοι πορευομένῳ τῷ Ἀγησίλῳ¹ διὰ τῆς χώρας ἄλφιστα² καὶ χῆνας καὶ ὄψα³ πολυτελῇ ἔπεμψαν λέγοντες αὐτῷ. «Ἡμεῖς θαυμάζομέν σε τῆς ἀρετῆς καὶ ταῦτα δῶρά σοι οἱ ἄρχοντες πέμπουσιν· ἐς αὖριον δὲ πέμπουσι πλείονα». Ἀγησίλαος δὲ μόνον τὰ ἄλφιστα ἐλάβανε, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκέλευσε τοὺς κεκομικότας ἀπάγειν ὀπίσω. Ἐπειδὴ δ' οὗτοι ἐθαύμασαν ὅτι οὐ λαμβάνει τὰ δῶρα, Ἀγησίλαος ἔλεξεν αὐτοῖς· «Ἐὰν ἐθίσω τοὺς στρατιώτας εἰς πολυτέλειαν, οὐδὲν τῶν εἰλώτων διαφέρουσι· τούτοις γὰρ προσήκει⁴ τὰ δῶρα καὶ οὐκ ἐλευθέροις ἀνδράσιν. Ἀπάγετε οὖν ταῦτα ὀπίσω καὶ λέξατε τοῖς ἀρχοῦσιν, ὅτι ταῦτα οὐκ ἔστι χρήσιμα τοῖς στρατιώταις». Οἱ Θάσιοι ἀκούσαντες τῶν πρέσβων καὶ ἔτι πλέον θαυμάσαντες τὸν ἄνδρα ἐκήρυξαν θεαῖαις τιμαῖς θεραπεύειν αὐτόν. Ἐπεμψαν δὲ περὶ τούτου πρέσβεις πρὸς Ἀγησίλαον. Οἱ δ' ἔλεγον. «ὦ Ἀγησίλαε, οἱ τῆς πόλεως ἀρχόντες πελόμφασιν ἡμᾶς λέξοντάς σοι, ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν, ὡς θεόν, σὲ θεραπεύσει». Ὁ δ' ἔλεγεν. «Ἄγετε καὶ

Ἀγῥσίλαος καὶ οἱ Θάσιοι.

πράξατε πρῶτον, ὅ,τι ἂν⁵ ὑμῖν λέξω. Ποιήσατε πρῶτον ὑμᾶς αὐτοὺς θεοὺς, καί, εἰ τοῦτο πράξαίτε, λέξαίτε ἂν ὅτι καὶ ἄλλους οἰοί τ' ἐστὲ θεοὺς ποιῆσαι».

40. Κύων καὶ πρόβατον.

ΟΤΕ φωνήεντα¹ ἦν τὰ ζῶα, τὸ πρόβατον ἔλεγε τῷ δεσπότῃ.² «Ἡμεῖς, ὦ δέσποτα, ἐξιά³ σοι παρέχομεν καὶ τυρὸν καὶ ἄρνας καὶ τῷ γάλακτι ἡμῶν τρέφομεν τὰ τέκνα καὶ αὖξομεν⁴ αὐτά. Σὺ δ' οὐδὲν παρέχεις ἡμῖν, ἂν μή τι ἡμεῖς ἐκ τῆς γῆς λαμβάνωμεν· τῷ δὲ κυνί,⁵ ὅς⁶, οὐδὲν παρέχει σοι, ἐκ τοῦ σίτου παρέχεις». Ἀκούσας ταῦτα ὁ κύων ἔλεγεν. «⁷ὦ ἀνόητον πρόβατον, ἡ γλῶσσά

σου προτρέχει τῆς σκέψεως. Ἐγὼ εἰμι χρησιμώτερος ὑμῶν· ἔργον μὲν γὰρ ὑμῶν ἐστι παρέχειν τὰ ἀνωτέρω ἀγαθὰ τῷ δεσπότη, ἄλλην δὲ φροντίδα οὐδεμίαν ἔχετε. Εἰ δ' ἐγὼ μὴ ἐφύλαττον ὑμᾶς, ἐκινδυνεύετε ἂν⁷ πάσχειν πολλὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἐμοὶ δ' ἀνάγκη νυκτός τε καὶ ἡμέρας φυλάττειν καὶ σφῆζειν ὑμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων».

✕ 41. Αἰνείου¹ εὐσέβεια.

ΟΙ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ἔλεγον τοῖς στρατιώταις. «Ἄνδρες στρατιῶται, φει-

Αἰνείου εὐσέβεια.

δώμεθα τῶν ἀλίσκομένων² καὶ λογιζώμεθα, μὴ ἄδικα φαινώμεθα³ ἐργαζόμενοι· οὕτω γὰρ ἂν τοὺς θεοὺς εὐμε-

νεῖς ἔχοιμεν καὶ ἀσφαλεῖς ἂν οἴκαδε διαπορευοίμεθα». Τοῖς δὲ Τρωσὶν ὀλοφυρομένοις ἔλεγον. «ὦ Τρῶες, νικηταὶ μὲν ἔσμεν, ἐπιτρέπομεν δ' ὑμῖν φέρεσθαι,⁴ ὅ,τι ἂν βούλησθε τῶν οἰκείων. Μὴ οὖν ὀδύρεσθε, ἀλλὰ κομίζεσθε ἓν τι τούτων καὶ ἀπέρχεσθε». Πάντες μὲν τότε οἱ ἄλλοι ἐκομίζοντό τι τῶν οἰκείων. Αἰνεΐας δὲ μόνος τοὺς πατρώους θεοὺς λαβὼν ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων ὑπεριδὼν⁵ τῶν ἄλλων. Οἱ δ' Ἑλλήνες ἠδόμενοι⁶ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ ἐπέτρεψαν αὐτῷ φέρεσθαι καὶ δεύτερον κτῆμα. Ὁ δὲ τὸν γέροντα πατέρα ἀναλαβὼν τοῖς ὤμοις ἀπῆλθεν. Οἱ δ' Ἑλλήνες ἐξεπλήττοντο οὐχ ἡκιστα⁷ ἐπὶ τούτῳ καὶ πάντα ἐπέτρεψαν λαμβάνειν. Οὕτως ἐν τιμῇ εἶχον⁸ τοὺς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονέας εὐσεβεῖς γενομένους.

42. Λόγοι Ξενοφῶντος πρὸς Ἑλλήνας.

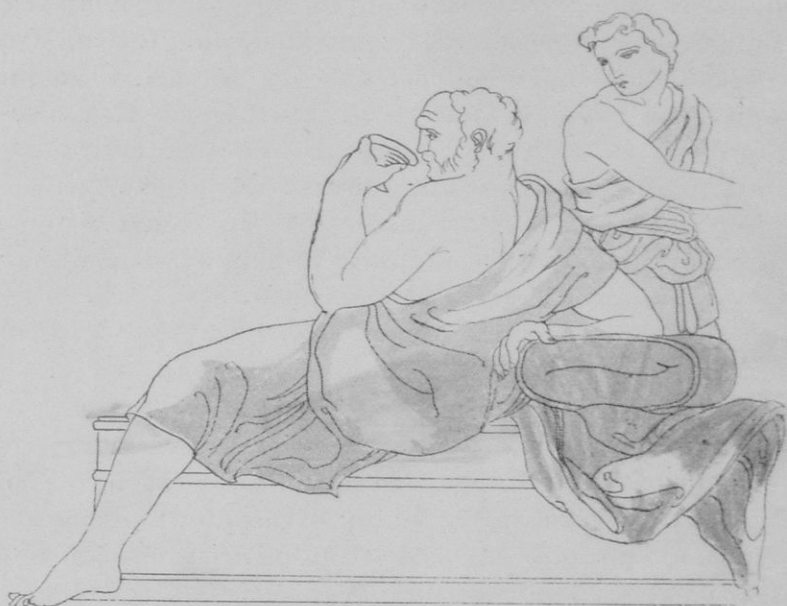
Οἱ Ἑλλήνες μετὰ τὸν τῶν στρατηγῶν θάνατον χαλεπῶς ἔφερον,¹ ὅτι ᾤοντο ἐν κινδύνῳ ἔσεσθαι, καὶ ἄθυμοι διὰ τοῦτο ἦσαν. Ξενοφῶν δὲ τούτους ἀθροίζει καὶ εὐξάμενος τοῖς θεοῖς πρῶτον ἔλεγεν αὐτοῖς. «Ἄνδρες Ἑλλήνες, πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἀντιταξάμενοι τοῖς πολεμίοις διεπράξασθε,² ὥστε καὶ τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων φόβον τοῖς Μήδοις εἶναι. Καὶ τότε μὲν περὶ τῆς Κύρου ἀρχῆς ἠγωνίσασθε καὶ εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους ἐτρέψασθε, νῦν δὲ περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀγωνιοῦμεθα. Ἀφ' οὗ χρόνου ἐσπείσάμεθα³ Τισσαφέρνει, ἐνομίσσαμεν εἰρήνην ἡμῖν ἔσεσθαι. Βασιλεὺς μέντοι τὰς σπονδὰς λέλυκε καὶ φυλάττεται⁴ ἡμᾶς ὡς πολεμίους. Φυλαξώμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς τοὺς βαρβάρους καὶ μηκέτι τούτοις σπείσώμεθα· οὕτω δ' εἰς τὸ ἐξῆς πορευσόμεθα διὰ πολεμίας τῆς χώρας, ἀλλ' ἀσφαλεῖς ἐσόμεθα καὶ διαπραξόμεθα εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν. Εἰ δὲ καθ' ἡμέραν πορευοίμεθα

πλεῖον,⁵ ἀπαλλαξαίμεθα⁶ ἂν πολὺ τοῦ στρατεύματος. Εἰ δ' ἄχθεσθε,⁷ ὅτι ἡγεμῶν ἡμῖν οὐκ ἔσται Τισσαφέρ-
νης, σκέψασθε, εἰ συμφέρει ἡμῖν ἡγεμόνα ἔχειν τὸν ἐργα-
σάμενον ἡμᾶς κακά. Παύσασθε οὖν πιστεύοντες τοῖς
βαρβάροις καὶ ψηφίσασθε⁸ κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, ἵνα
μὴ ἐμποδῶν⁹ ἡμῖν ὧσι. Κελεύω δὲ πρῶτον εὐξασθαι
τοῖς θεοῖς εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι. Ἐπιτήδεια δ' ἐλπίζω εὐ-
ρήσεσθαι ἐν τῇ ἐγγύς χώρᾳ». Ταῦτα ἔλεγε, διότι ἐμάν-
θανε παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἐν ταῖς πλησίον κόμαις
τεύξονται¹⁰ πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων. Ἀκούσαντες ταῦτα
οἱ στρατιῶται καὶ ψηφισάμενοι τὰ συμβουλευόμενα ὑπὸ
Ξενοφῶντος ἀπῆλθον ἐπὶ τὰς σκηνάς.

43. Θάνατος Σωκράτους.¹

ΠΡΟ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου πολλοὶ τῶν μαθητῶν
συνηθροισμένοι ἦσαν ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς χώρῳ.
Σωκράτης δ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀνεπέπαυτο λαμπρῶς καὶ
οὐδόλως ἐτετάρακτο. Ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἐγένετο, εἰσῆλθον
διὰ τῆς πρὸς βορᾶν τετραμμένης πύλης πολλοί μεταξὺ
δὲ καὶ οἱ παῖδες κεκομισμένοι ἦσαν. Σωκράτης δὲ πρὸς
τοὺς ἡθροισμένους ἔλεξεν. «Ἄνδρες φίλοι, ἅπαντα τὸν
βίον πεπολίτευμαι² σωφρόνως καὶ ἀξίως τῆς πόλεως καὶ
πέπραγμαί πάντα τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν τεταγμένα³ μοι. Καὶ
νῦν δ' ἔτι πέπεισμαι τετάχθαι ὑπ' αὐτῶν, ἵνα τοὺς νέους
ἐπ' ἀρετὴν προάγω⁴ ἡσθανόμην δ', ὅτι οὐδενὶ τρόπῳ
ἀποτετραμμένος ἂν εἶην τούτου. Διὸ καὶ ὑμεῖς μηδέποτε
πέπαυσθε πολιτευόμενοι δικαίως· ἐὰν γὰρ οὕτω πεπαι-
δευμένοι ᾗτε, ὠφέλιμοι τῇ πολιτείᾳ ἔσεσθε». Ταῦτα αὐ-
τοῖς εἶπεν. Εὐθύς μετὰ τοῦτο εἶπεν. «ἀλλ', ὦ Κρίτων,
ἐνεγκέτω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται». Καὶ ὁ ἄνθρω-
πος ἐν κύλικι τὸ φάρμακον τετριμμένον ἤνεγκε τῷ Σω-

κράτει. Καὶ οὗτος μὲν ἐξέπιεν⁵ ἡρέμα τοῦτο, πολλοὶ δὲ τῶν παρόντων ἐγκεκαλυμμένοι τὸ πρόσωπον ταῖς χερσὶν ἀπέκλειον. Ὁ δ', ἐπειδὴ τὰ σκέλη ἤσθάνετο βαρυνόμενα,

Θάνατος τοῦ Σωκράτους.

ὑπτιος κατεκλίνεται. Ὁ δ' ἄνθρωπος διατρίψας συχνὸν⁶ χρόνον ἐξεκάλυψε αὐτόν· ἐνεκεκάλυπτο γάρ. Κρίτων δ' ἰδὼν αὐτὸν νεκρὸν συνέκλεισε τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

44. Ἡρακλῆς ἔφηβος.

ΗΡΑΚΛΗΣ¹ ἔφηβος γενόμενος ἐν ἀπορίᾳ ἦν,² ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράποιτο, τὴν δι' ἀρετῆς ἢ τὴν διὰ κακίας. Μίαν οὖν τῶν ἡμερῶν ἐγένετο ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐνταῦθα τῷ Διὶ ἠὔχετο λέγων. «Ζεῦ πάτερ, γενοῦ

μοι βοηθός, ἵνα τὴν ἀρίστην ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπω-
μαι καὶ ὠφέλιμος τοῖς ἀνθρώποις γένωμαι». Αἰφνης
ἐπιφαίνεται γυνὴ τὰ μάλιστα κεκαλλωπισμένη· αὕτη
προσγενομένη³ τῷ Ἡρακλεῖ λέγει αὐτῷ. «Ἐπυθόμην,
ὦ Ἡράκλεις, ὅτι ἐν ἀπορίᾳ εἶ, ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον
τράπη.⁴ Ἐὰν ἔλῃ⁵ ἐμὲ καὶ ἐπίσπῃ⁶ μοι, ἄξω σε ἐπὶ τὴν
ἡδίστην καὶ ῥάστην ὁδόν· πάντα δὲ τὰ ἀγαθὰ ἔξεις ἀπο-

Ἡρακλῆς ἔφηβος.

νώτατα· οὐδεὶς δὲ φόβος, μὴ γένηται ποτε σπάνις⁷ τού-
των· παρέχω γὰρ τοῖς συνοῦσιν ἐμοὶ τὴν ἐξουσίαν εὐρί-
σκεσθαι τὰ ἀγαθὰ πανταχόθεν καὶ διὰ κλοπῆς». Ἐν
τούτῳ ἐπιφαίνεται μακρόθεν δευτέρα γυνή. Αὕτη ἀφι-
κομένη πλησίον τῷ Ἡρακλεῖ λέγει. «Ἐγώ, ὦ Ἡρά-
κλεις γινώσκω τὴν ἀγαθὴν φύσιν καὶ παιδείαν σου ἐκ
παιδός. Ἐλπίζω δ', εἰ τράποιο τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδόν, γενέ-
σθαι ἂν⁸ σε ἀγαθὸν ἐργάτην τῶν σεμνῶν καὶ τῶν κα-
λῶν. Ἐπιλαθοῦ⁹ τῶν ἡδέων ταύτης λόγων καὶ ἐλοῦ

ἐμέ, ἵνα ἀγαθὸς ἀνὴρ γένῃ». Ἡρακλῆς δ' ἤρετο, πῶς ταύτας ὀνομάζουσι. Πυθόμενος δ', ὅτι ἡ μὲν πρώτη Κακία, ἡ δὲ δευτέρα Ἀρετὴ ὀνομάζονται, εἶλετο τὴν Ἀρετὴν καὶ ἀνὴρ ἐνδοξὸς ἐγένετο.

45. Ἀρπαγὴ Περσεφόνης.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ θυγάτηρ Δήμητρος ἦν. Παιδευθεῖσα δὲ καὶ ἀνατραφεῖσα ὑπ' αὐτῆς λαμπρῶς καλλίστη καὶ σωφρονεστάτῃ¹ τῶν παρθένων ἐγένετο. Ταύτην Πλούτων² γυναῖκα ἡβουλήθη λαβεῖν. Ἐπορεύθη οὖν πρὸς τὸν Δία, τὸν ἀδελφόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. «Ζεῦ, βούλομαι Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν· ἐὰν μὴ ἡ Δημήτηρ πεισθῇ, ἀναγκασθήσομαι ταύτην ἀρπάσαι». Ἔλεγε δ', ὅτι τοῦ ἔργου τούτου οὐδέποτε ἀπαλλαγῇσοιτο. Ζεὺς δὲ πεισθεὶς ἐπιτρέπει τοῦτο τῷ Πλούτῳ. Μιᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν συλλεγεῖσαι³ αἱ παρθένοι εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐπορεύθησαν ἄνθη συλλέξουσαι. Περσεφόνῃ δ' ἀπαλλαγείσα τῶν ἄλλων συνήθροισεν ἄνθη. Αἴφνης ἡ γῆ διεσχίσθη καὶ ἡ Περσεφόνῃ κατεπόθη ὑπ' αὐτῆς· πράγματι δ' ὅμως ὑπὸ Πλούτωνος ἀρπαγείσα εἰς Ἄδου⁴ ἦχθη. Αἱ ἄλλαι παρθένοι διασωθεῖσαι οἴκαδε⁵ ἐνόμισαν ταύτην εἰς βάραθρον κατακρημνισθῆναι. Δημήτηρ δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας περιάγουσα ἀνημμέναις λαμπάσι τὴν θυγατέρα οὐχ ἠΐρσκει. Μηνυθεῖσα⁶ δ' ὑπὸ ἐρμηνέων, ὅτι ἡ Περσεφόνῃ ὑπὸ Πλούτωνος ἀρπαγείῃ, προσῆλθε τῷ Διὶ κλαίουσα καὶ εἶπεν αὐτῷ. «Ζεῦ πάτερ, πῶς ἂν ἡσθεῖν⁷ καὶ τερφεῖν ἐν τῷ βίῳ, εἰ τὸ λοιπὸν ἀναγκασθεῖν διάγειν ἄνευ τῆς θυγατρὸς;» Ζεὺς δὲ Πλούτωνα ματαπεμψάμενος λέγει αὐτῷ. «ὦ Πλούτων, ἡ Περσεφόνῃ τὸ ἡμῖς μὲν τοῦ ἔτους μενέτω παρὰ σοι, τὸ δ' ἕτερον παρὰ τῇ μητρί. Πορεύθητι οὖν νῦν, Περσεφόνῃ, πρὸς τὴν μητέρα».

Οὕτω Ζεὺς ἐνόμισε τὸν τε Πλούτωνα ἡσθήσεται καὶ τὴν Δήμητρα ἀνακουφισθήσεται.

46. Δερκυλίδας¹ καὶ Μειδίας².

ΜΕΙΔΙΑΣ φονεύσας τὴν μητέρα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Μανίαν κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένετο καὶ ἐν τῇ τῶν Γεργιθίων ἀκροπόλει μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φρουρᾶς διέμενεν. Ὅτε οὖν Δερκυλίδας τὴν Αἰολίδα Γέργιθα κατέλαβεν, ἐβούλετο κολάσαι³ Μειδίαν ἐπὶ τῇ τῆς Μανίας θανάτῳ. Πρὸς τοῦτο ἔταξε⁴ μὲν τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας περὶ τὰ τεῖχη, αὐτὸς δὲ σὺν Μειδίᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυσσε. Μειδίας δὲ προαισθόμενος κακὰ τοῖς ἑαυτοῦ λέγει τῇ Δερκυλίδᾳ. «Ἐγώ, ὦ Δερκυλίδά, ἀπέρχομαι οἴκαδε παρασκευάσων ξενία σοὶ καὶ τοῖς σοῖς στρατιώταις». Δερλυκίδας μέντοι λέγει. «Οὐ μὰ Δία αἰσχρὸν γὰρ ξενίζεσθαι⁵ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς στρατιώτας ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ὑμετέρων· ἡμεῖς γὰρ ἐθύσαμεν τῇ θεᾷ μένε παρ' ἡμῖν. Ἔως δ' ἂν τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων παρασκευάζεται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια διασκεψόμεθα⁶. Ἐπεὶ δ' ἐκαθέζοντο, λέγει Δερκυλίδας. «Οἱ ἡμέτεροι, ὦ Μειδίᾳ, καταλείπουσι τὴν σφετέραν οὐσίαν τοῖς ἑαυτῶν υἱοῖς· ὑμεῖς δὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι τί πράττετε; Σὲ ὁ πατήρ ἄρχοντα τοῦ σοῦ οἴκου κατέλιπε καὶ τῶν σῶν οἰκιῶν καὶ νομῶν;⁷» «Μάλιστα» εἶπεν ὁ Μειδίας. Καταλέγοντος⁸ δὲ Μειδίου τὰ κτήματα ἀπέγραφον⁹ οἱ περὶ Δερκυλίδαν. Ἐπεὶ δ' ἀπεγέγραπτο πάντα, λέγει ὁ Δερκυλίδας. «Μανία δὲ τίνος ἦν;» Οἱ δὲ παρόντες εἶπον «Φαρναβάζου». «Οὐκοῦν», εἶπεν ὁ Δερκυλίδας, «καὶ τὰ ἐκείνης ἡμετέρα ἂν εἴη, ἐπεὶ νικηταὶ ἐσμεν». Οὕτω Δερκυλίδας, τὸν τῆς Μανίας θάνατον ἔχων αἰτίαν, τὴν ἀρχὴν τὸν Μειδίαν ἀφείλετο καὶ κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένετο.

47. Λόγος Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου πρὸς
τοὺς στρατιώτας.

ΚΥΡΟΣ ὁ πρεσβύτερος τοὺς στρατιώτας οὕτως ἐθάρ-
ρυνεν.¹ «Ἄνδρες φίλοι, γινώσκετε δήπου,² ὅτι ὑμᾶς
καὶ ἀγαπῶ καὶ τιμῶ, ἐπεὶ καὶ ὑμεῖς τιμᾶτε καὶ ἀγα-
πᾶτέ με. Ἐκ παίδων δ' ἡγάπων καὶ ἐτίμων ὑμᾶς
ἑώρων³ γὰρ, ὅτι ἐγκρατεῖς⁴ εἴητε εἰς τὸ πεινῆν καὶ δι-
ψῆν· οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἔπινεν, εἰ μὴ διψῶν, οὐδ' ἤσθιεν,
εἰ μὴ πεινῶν. Πρὸς δ' ἀναλογίζομαι,⁵ ὅτι ἐτολμᾶτε
πάντα κίνδυνον ὑπομένειν καὶ πάντα τρόπον ἠύρισκε-
σθε, ὥστε ἐργάται ἀγαθῶν ἔργων γενέσθαι. Ὅμοίως δὲ
καὶ νῦν ὁρῶ, ὅτι τὰ πολεμικὰ⁶ ἀγαθοὶ ἄνδρες ἐστέ· τοὺς
γὰρ πόνους τοῦ ζῆν ὑπομένετε, ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις οὐκ
ἀποδελιᾶτε, οὐδέποτε δ' ὁ ὕπνος νικᾷ⁷ ὑμᾶς. Ἐάν οὖν
καὶ νῦν μὴ ἀποδελιῶμεν, βεβαίαν τὴν νίκην ἔξομεν.
Ὅρμῶμεν οὖν προθύμως ἐπὶ τοὺς πολεμίους· οὕτω νι-
κῶμεν ἂν αὐτούς. Ἐγὼ δ', ἂν ὑμᾶς ὁρῶ τολμῶντας,
ἀγαθὸς ἡγεμὼν ἔσομαι καὶ ἀμείψω ὑμᾶς. Τολμᾶτε οὖν
καὶ νικᾶτε τοὺς πολεμίους· οὕτω τιμῶτε ἂν τὴν πα-
τρίδα». Ταῦτ' εἰπὼν ἔθυσσε τοῖς θεοῖς καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὴν
Λυδίαν ἦγε τὴν στρατιάν.

48. Τυρταῖος.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙ ἡττώμενοι¹ ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους
πολέμῳ πολὺ ἡνιῶντο². Ἐπεὶ οὖν τὰ πάντα μηχανώ-
μενοι οὐδὲν ἦνυν³, μετεπέμψαντο⁴ παρ' Ἀθηναίων βοή-
θειαν. Οἱ δὲ τὸν μέγα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον καὶ ἀγα-
πώμενον ποιητὴν Τυρταῖον ἔπεμψαν. Ὁ δ' εἰς τὴν Λα-
κεδαίμονα ἐλθὼν ἐπειρᾶτο⁵ τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν
πόλεμον ἐπάγειν λέγων αὐτοῖς. «Ἄνδρες στρατιῶται,

μη ἐν τῷ πολέμῳ ἀνιᾶσθε καὶ δειλιάτε· οὐδενὸς τῇ ἀρετῇ ἡττᾶσθε· αἰσχρὸν τὸ ἡττᾶσθαι καὶ πρὸ τῶν πολεμίων φεύγειν. Οὐκ ἀνιᾶσθε ἐπὶ τοῖς καταλελειμμένοις οἴκοι γέρουσι, γυναιξὶ καὶ παισὶ; Κινδυνεύουσιν οὗτοι ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.⁶ Χρησθε παραδείγμασι τοῖς πατράσιν ὑμῶν. Οὗτοι τὸ πᾶν ἐν τῷ πολέμῳ ἐμηχα-

Τυρταῖος.

νῶντο, ὥστε μηδέποτε ἡττᾶσθαι. Ὅρμώμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς πολεμίους πιστεύοντες τῇ νίκῃ καὶ πειρώμεθα τούτους νικᾶν. Οὕτω μόνον ἀγωπώμεθα ἂν καὶ τιμώμεθα ὑπὸ τῶν πολιτῶν». Τούτοις τοῖς λόγοις ἐπειθε τοὺς στρατιώτας προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον Ἰδρμᾶν.

49. Γέλων καὶ Στησίχορος.

ΓΕΛΩΝ¹ Σικελιώτης σκοπῶν² ἐπιχειρεῖν³ τυραννίδι ἑθεράπευε⁴ τὸν δῆμον καὶ αὐτῷ παρήνει⁵ ἐπὶ τοὺς δυνατοὺς⁶ λέγων. «Ἄνδρες πολῖται, οἱ μὲν δυνατοὶ τῶν πάντων κρατοῦσι⁷ καὶ συνεχῶς πλεονεκτοῦσι καὶ τὸν δῆμον ἀδικοῦσι, ὑμεῖς δ' οὐδὲν σκοπεῖτε, ὅπως τῶν ἀδικιῶν ἀπαλλαγῇσεσθε, καρτερεῖτε δὲ τὰς τούτων ἀδικίας ὥς δοῦλοι. Ἐὰν οὖν ὑπουργῇτε⁸ αὐτοῖς καὶ διατελῇτε⁹ καρτεροῦντες τὰς τούτων ἀδικίας, κινδυνεύσετε δοῦλοι γενέσθαι. Ἐὰν οὖν σωφρονῶμεν, σκοπῶμεν, ὅπως¹⁰ τούτων ἀπαλλαγῇσόμεθα». Διὰ ταῦτα τὸ πλῆθος ἐφίλει¹¹ αὐτὸν καὶ αὐτῷ αἰτοῦντι¹² φυλακὴν¹³ προθύμως παρεῖχε. Στησίχορος δ' ὁ ποιητὴς ὑποτοπῶν¹⁴ ἐπιχειρεῖν τὸν Γέλωνα τυραννίδι ἔλεξεν. εἰς τὸ πλῆθος. «Ἴππος τις κατεῖχε μόνος λειμῶνα καὶ ἐνέμετο αὐτόν, ἔλαφος δέ τις διέφθειρε τὴν νομήν. Ὁ δ' ἵππος ποθῶν τὴν ἀδικοῦσαν κολάσαι προσέρχεται ἀνθρώπῳ κυνηγῷ καὶ τοῦτον ἠρώτα, πῶς ἂν κρατοίῃ τῆς ἐλάφου. Ὁ δὲ ἔλεξεν. «Ἐὰν βούλῃ κρατεῖν τῆς ἐλάφου, χαληνὸν λαβὲ καὶ δέξαι ἐμὲ ἀναβάτην. οὕτω ἐπαγγέλλομαί¹⁵ σοι τὴν ἐλαφον καταλήψεσθαι». Καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἡ μὲν ἐλάφος βληθεῖσα¹⁶ ἀκοντίοις ἀπέθανε· ὁ δὲ ἵππος δοῦλος τοῦ ἀναβάτου ἐγεγόνει. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, εἰ βοηθοῖτε Γέλωνι, ὅπως ἀπαλλαγῇτε τῶν δυνατῶν, κακῶς μὲν ἂν ποιοῖτε¹⁷ αὐτούς, κινδυνεύοιτε δ' ἂν ὅμως ὑπὸ χεῖρονι κυρίῳ γενέσθαι. Μὴ οὖν προσέχετε τῷ τῶν δυνατῶν κινδύνῳ, ἀλλὰ καρτερεῖτε τοῦτον, ἵνα μὴ εἰς μείζονα κίνδυνον περιπέσητε». Ἄλλ' οὐδὲν ἔπειθε τοὺς Σικελιώτας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ Γέλων τύραννος ἐν Σικελίᾳ ἐγένετο.

50. Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν περὶ γεωργίας.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἡγεῖτο¹ τὴν γεωργίαν ἐν τοῖς καλλίστοις ἐπιμελήμασιν² εἶναι. Διὸ τοῖς ἐπιμελουμένοις αὐτῆς καὶ παρεχομένοις τὴν χώραν πυκνῶς συνοικουμένην παρείχε πάντα, ὧν³ ἐδέοντο.⁴ Πρῶτον μὲν, διότι οὗτοι μάλιστα ἂν εὖσεβοῖντο τοὺς θεούς· ἐκ γὰρ τῶν γιγνομένων καρπῶν κοσμοῦνται καὶ βωμοὶ καὶ ἀγάλματα καὶ ναοί. Δεύτερον δέ, διότι ἡ γῆ γεωργομένη ἀμείβει τοὺς γεωργοὺς ἀνδρίζουσα καὶ γυμνάζουσα αὐτούς. Τοὺς δὲ μὴ προθυμουμένους τῶν γεωργῶν ἐτιμωρεῖτο⁵ καὶ τὴν χώραν αὐτοὺς⁶ ἀφηρεῖτο,⁷ ἵνα τοῖς ἐργαζομένοις διανέμοι ταύτην καὶ οὕτω μὴ στεροῖτο ἡ πατρίς καρπῶν. Ἔλεγε δ' αὐτοῖς. «Ἐάν ἡ χώρα μὴ γεωργῇται, οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἡ πατρίς ἀδικεῖται· ἡ γὰρ ἀργία τὸ ἀπόλεμον παρασκευάζει. Ὅταν δὲ στερώμεθα καρπῶν καὶ ἀπόλεμοι ᾖμεν, τότε κακῶς μὲν πάσχει ἡ χώρα, κινδυνεύομεν δὲ πάντες ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι· εἰ γὰρ οἱ πολέμοιοι ὀρῶεν ἡμᾶς ἀπολέμους, οὐκ ἂν εὐλαβοῖντο⁸ τὸν κίνδυνον καὶ προθυμοῖντο ἂν καταστρέφασθαι⁹ ἡμᾶς. Ἐπιμελεῖσθε οὖν τῆς γεωργίας, ἵνα καὶ ὑμεῖς εὖ πράττητε¹⁰ καὶ τῇ πατρίδι ὑπουργῇτε».

51. Ἀγησίλαος ἐν Ἀσίᾳ.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ἡξίου παρὰ τῶν στρατιωτῶν μὴ δηοῦν¹ μηδ' ἐρημοῦν τὴν Ἀσίαν· ἐγίνωσκε γάρ, ὅτι, ἐὰν ταύτην δηῶσι καὶ ἐρημῶσι οὐχ ἔξουσι τὰ ἐπιτήδεια.² Παρήνει δὲ βοηθεῖν τοῖς ἀροῦσι³ τὴν χώραν, ἵνα οὕτω δηλῶσι τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν ἀγάπην. Εἰ δέ τινας ὀρώφῃ ἀδίκους πρὸς τοὺς γεωργοῦντας, τούτους ἰσχυρῶς ἐξημίου.⁴ «Δεῖ»,⁵ ἔλεγε τοῖς στρατιώταις «μὴ δουλοῦν, ἀλλ'

ἐλευθεροῦν τῷ ὄντι τοὺς Ἕλληνας· οὕτω γὰρ ἂν βεβαιούμεν τὴν πρὸς ἡμᾶς πίστιν τῶν Ἑλλήνων». Ἐπεμελεῖτο δ', ὅπως καὶ τὰ καταλελειμμένα παιδία συσκηνοῖεν· τοῖς δὲ γέρουσιν αἰχμαλώτοις ἐδήλου τιμὴν, ὥστε οἱ μανθάνοντες τοῦτο εὐμενεῖς αὐτῷ ἐγίγνοντο. Οὕτω κατώρθου ἄρχειν ἐν Ἀσίᾳ δι' ἀγάπης μᾶλλον ἢ διὰ φόβου.

52. Λόγοι Ξενοφῶντος.

ΤΟΙΣ Ἕλλησι Ξενοφῶν ἀνακοινοῦται¹ ἰάδε. «Ἄνδρες, ὅτε οἱ ἡμέτεροι στρατηγοὶ ἕξων, οἱ βάρβαροι ἐθυμοῦντο² μὲν ἡμῖν, ὅτι ἐκαρπούμεθα τὴν ἐκείνων χώραν, οὐδεὶς δ' ἐτόλμα ἐναντιοῦσθαι ἡμῖν· ἡξίου³ γὰρ ἡμεροῦν⁴ ἡμᾶς, ἵνα ἡ χώρα αὐτῶν μὴ δηοῖτο⁵ παντὶ δὲ τρόπῳ ἐδήλουν τοῦτο. Ἐπεὶ δ' οἱ στρατηγοὶ ἀπέθανον⁶ δόλῳ, ἀξιούσι ταπεινοῦν καὶ χειροῦσθαι⁷ ἡμᾶς. Διὸ κυσὶν ὁμοιούμενοι⁸ ἐπακολουθοῦσιν ἡμῖν δηλοῦντες, ὅτι καιρὸν ἀναμένουσιν, ἵνα ἡμῖν ἐπιπέσωσιν. Ἡμεῖς δ' αἰσθανόμενοι ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα⁹ καὶ ἄγομεν διὰ πολεμίας καρπούμενοι τῶν ἐκ τῆς χώρας. Ἴνα δὲ ἀσφαλέστατα πορευόμεθα, ἐλευθερώμεθα τῶν σκευοφόρων πρῶτον καὶ πλαίσιον¹⁰ τῶν ὀπλιτῶν ποιῶμεθα· εἴτα δέ, εἰ γεφυροῖμεν τὸν πρὸ ἡμῶν ποταμὸν φοίνιξιν, περαιούμεθα¹¹ ἂν ῥαδίως εἰς τὴν ἔναντι χώραν, ἣ πληροῦται¹² ἐπιτηδείων. Ἐνταῦθα, ἐὰν χειρώμεθα τοὺς οἰκοῦντας καὶ δηῶμεν τοὺς ἀγροὺς, ἔξομεν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια. Κληρώμεν¹³ οὖν νῦν τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοῦτοις ἐπώμεθα. Ὑμεῖς δ' οἱ στρατιῶται ἔργῳ βεβαιούτε καὶ δηλοῦτε τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐπείθειαν μηδὲν αὐτοῖς ἐναντιούμενοι. Ἐὰν δέ τις ἀπειθῇ, ζημιούσθω¹⁴ αὐστηρῶς». Ταῦτα εἶπεν Οἱ δὲ στρατιῶται ἐπεκύρουν τοῖς λόγοις καὶ ἐποίουν οὕτως.

53. Πλάτων.

ΠΛΑΤΩΝ¹ ὁ σοφὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ συναντήσας ἀνθρώποις ἀγνώσι² συνεσκήνωσε μετ' αὐτῶν ἀγνώως καὶ αὐτὸς ὢν αὐτοῖς. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦτο μόνον ἐδήλωσεν, ὅτι Πλάτων καλεῖται. Ἄπαντα δὲ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ χρόνον οὕτω ἐχειρώσατο³ αὐτοὺς τῇ συνουσίᾳ,⁴ ὥστε φίλους τούτους ἐκτήσατο καὶ μέγα ὑπ' αὐτῶν ἠγαπήθη.] Ἐπεὶ δ' ἔμελλον οἴκαδε ἀναχωρῆσαι, εἶπον αὐτῷ. «Σὺ, ὦ Πλάτων, εὐηργέτηκας ἡμᾶς τῇ σῇ συνουσίᾳ· διὰ τοῦτο χάριν σοι ἔχομεν. Ἡμεῖς δὲ ὡς εὐηργετημένοι μάλιστα τιμήκαμέν σε καὶ ἠγαπήκαμεν. Ἐὰν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἔλθῃς, ἔργῳ δηλώσομεν τὴν πρὸς σε ἀγάπην». Πλάτων δ' εἶπε «Καὶ ἐγὼ ὁμοίως ὑμᾶς ἠγάπησα· πολλῆς γὰρ τιμῆς ἠξιώθην ὑφ' ὑμῶν. Διό, ἐὰν Ἀθήναζε ἔλθῃτε, περὶ πολλοῦ ὑμᾶς ποιήσομαι⁵ καὶ ἐν παντὶ ὑμῖν βοηθήσω». Μετ' οὐ πολὺ οὗτοι εἰς Ἀθήνας ἦλθον καὶ ὁ Πλάτων μάλα φιλοφρόνως αὐτοὺς ὑπεδέξατο. Οἱ δὲ εἶπον. «Σὺ μὲν περὶ πλείστου ἡμᾶς ἐποίησας· καὶ γὰρ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὑπὸ σοῦ εὐηργετήθημεν καὶ ἐνταῦθα ἐν πολλοῖς ἐβοήθησας. Νῦν δ' ἡγησαιο⁶ ἡμῖν εἰς Ἀκαδήμειαν⁷ τοῦ ὁμωνύμου, ἵνα καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ μειδιῶν⁸ εἶπεν· «ἐγὼ εἰμι ἐκεῖνος». Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξεπλάγησαν μὲν καὶ ἐλυπήθησαν, ὅτι τοιοῦτον ἄνδρα ἠγνόησαν, ἐξήλωσαν⁹ δὲ τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀπλότητα· τῷ γὰρ τρόπῳ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐδεδηλώκει αὐτοῖς, ὅτι καὶ ἄνευ τῶν λόγων δύναται χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

54. Ἐλαφος καὶ ἄλιεύς.

ΕΛΑΦΟΣ ὑπὸ κυνηγῶν ἐδιώκετο. Φεύγουσα οὖν ἔθει¹ διὰ τοῦ πεδίου καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἀφίκετο, ἔνθα

ποταμὸς ἔρρει. Ἐν αὐτῷ δ' ἐπὶ νεῶς² ἄνθρωπος ἔπλει. Ὡς τοῦτον ἡ ἔλαφος ἐθεάσατο³, ἐδεῖτο⁴ αὐτοῦ κατακρύψαι αὐτήν. Ὁ δὲ αὐτῇ παρήνεσεν εἰσελθεῖν εἰς σπηλαιον. Ἔως ἂν ἴδωσι, τί οἱ κυνηγοὶ δράσουσιν. Οἱ δὲ μάτην πειραθέντες⁵ ἐν τῷ πεδίῳ θηρᾶσαι⁶ τὴν ἔλαφον παρεγένοντο εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον ἠρώτησαν, εἰ ἔλαφον τεθέαται παρελθούσαν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ αἰδесθεις⁷ τὴν προτέραν πρὸς τὴν ἔλαφον ὁμολογίαν⁸ τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο αὐτὴν θεάσασθαι, τῇ δὲ χειρὶ ἔνευσεν,⁹ ὅπου ἐκρύπτετο. Οἱ δὲ κυνηγοὶ πιστεύσαντες τοῖς λόγοις τούτου καὶ μάτην πειραθέντες ἀνευρεῖν εἶασαν¹⁰ τὸ θήραμα καὶ ἀπῆλθον. Ὁ δὲ παρεκάλεσε τότε τὴν ἔλαφον ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ σπηλαίου· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἦν αὐτῇ. Ἡ δ' ἔλαφος ἐξελθούσα ἀπροσφωνητὶ¹¹ ἀπηλλάττετο. Ὁ δὲ ἡτιάσατο τότε αὐτῆς λέγων· «ὦ ἔλαφος, ἐγὼ μὲν ἤρκεσά¹² σοι, ὥστε σωθῆναι, σὺ δὲ νῦν φεύγεις οὐδὲ φωνῆς ἀξιοῦσά με ;» Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα¹³ — εἶδε γάρ, ἃ¹⁴ ἔνευσε τοῖς κυνηγοῖς καὶ ἠκροάσατο,¹⁵ ἃ ἔλεγεν αὐτοῖς — εἶπεν· «ὦ φίλε, ἀλλ' ἐγὼ ηὐχαρίστησα ἂν¹⁶ σοι καὶ ἐπῆνεσα τὴν προθυμίαν, εἰ ἐχρήσω τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὁμοίως τοῖς λόγοις».

55. Λέων, ἀλώπηξ, ἔλαφος.

ΛΕΩΝ νοσήσας ἔμενεν ἐν φάραγγι· τῇ δὲ προσφιλεῖ ἀλώπεκι εἶπεν. «Εἰ ἐθέλεις με ζῆν, τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην τὴν εἰς τὸν δρυμὸν οἰκοῦσαν τοῖς γλυκέσι σου λόγοις ἐξαπατήσασα ἄγε εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας· ἐπιθυμῶ γὰρ αὐτῆς τῶν ἐγκάτων¹ καὶ καρδίας». Ἡ δ' ἀλώπηξ ἀπελθούσα εὗρε τὴν ἔλαφον σχιρτῶσαν² ἐν ταῖς ὕλαις. Πλησιάσασα δ' αὐτῇ καὶ χαίρειν εἰποῦσα ἔλεγεν. «Ἀγαθὰ σοι ἦλθον μηνῦσαι. Γινώσκεις, ὥς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν λέων γείτων μοί ἐστι· νοσεῖ δὲ καὶ ἐγγύς ἐστι τοῦ θνή-

σκειν. Ἐβουλεύετο οὖν, ποῖον τῶν θηρίων μετ' αὐτὸν βασιλεύσει. Ἔφη δέ, ὅτι σῦς³ μὲν ἐστὶν ἀγνώμων, ἄρκτος δὲ νωθρά, πάρδαλις δὲ θυμώδης, τίγρις, ἀλαζών· ἡ ἔλαφος ἀξιωματικὴ ἐστὶν εἰς βασιλείαν, ὅτι ὑψηλή ἐστι τὸ εἶδος, πολλὰ δ' ἔτη ζῇ, καὶ τὸ κέρας αὐτῆς ὄφεσι φοβερόν. Καὶ τί σοι τὰ πολλὰ λέγω; ἐκυρώθης⁴ βασιλεύειν. Τί μοι ἔσται⁵ πρώτη σοι εἰπούση; Ἀλλ' εὖξαί μοι σπευδούση, μὴ πάλαι με ζητήσῃ· χρήζει⁶ γάρ με σύμβολον ἐν πᾶσιν. Εἰ δ' ἐμοῦ τῆς γραδὸς ἀκούσει, συμβουλευώ καὶ σὲ ἐλθεῖν καὶ προσμένειν τελευτῶντι⁷ αὐτῷ». Οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ. Τῆς δὲ ὁ νοῦς ἐτυφλώθη τοῖς λόγοις καὶ ἤλθεν εἰς τὸ σπήλαιον μὴ γινώσκουσα τὸ μέλλον. Ὁ λέων δ' ἐφορμήσας αὐτῇ ἐν σπουδῇ, τὰ ὦτα μόνον τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραξεν. Ἡ δὲ ταχέως ἔσπευδεν⁸ εἰς τὰς ὕλας. Καὶ ἡ μὲν ἀλώπηξ τὰς χεῖρας ἐκρότησεν, ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασε, ὁ δὲ λέων μέγα βρυχώμενος ἐστέναξε· λιμὸς⁹ γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ λύπη. Ἰκέτευεν οὖν τὴν ἀλώπεκα ἐκ δευτέρου ποιῆσαι τι καὶ ἐκ δευτέρου ταύτην δόλῳ ἀγαγεῖν. Ἡ δ' εἶπε. «Χαλεπὸν ἐπιτάττεις ἐμοὶ πρᾶγμα, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω σοι». Καὶ δὴ ὥς ἰχνευτῆς¹⁰ κύων ἐπηκολούθει πλέκουσα πανουργίας, ποιμένας δ' ἐπηρώτα, εἰ εἶδον ἔλαφον ἡμαγμένην.¹¹ Οἱ δ' ἔδειξαν ἐν τῇ ὕλῃ. Ἡ δ' ἔλαφος, ὥς εἶδε ταύτην, χολωθείσα¹² καὶ φριξάσα τὴν χαίτην εἶπεν. «ὦ καθαрма, ἀλλ' οὐκέτι χειρώσει με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐκέτι ζήσεις. Ἄλλους ἀλωπέκιζε,¹³ ἄλλους ποιεῖ βασιλεῖς». Ἡ δ' εἶπεν. «Οὕτως ἄνανδρος καὶ δειλὴ εἶ; οὕτως¹⁴ ἡμᾶς τοὺς φίλους ὑποπτεύεις; Ὁ μὲν λέων τοῦ ὠτὸς κρατήσας ἔμελλε συμβουλευσείν σοι περὶ τῆς βασιλείας, σὺ δ' οὐδὲ κνίσμα¹⁵ χειρὸς ὑπέμεινας. Καὶ νῦν ἐκείνος θυμοῦται καὶ βασιλέα τὸν λύκον ἐθέλει ποιῆσαι. Οἴμοι πονηρὸν δεσπότην! Ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μηδὲν πτοηθῆς καὶ γενοῦ

ὥς πρόβατον». Οὕτως ἀπατήσασα τὴν δειλαίαν ἔπεισε δεύτερον ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ σπήλαιον ἦλθεν, ὁ μὲν λέων δεῖπνον εἶχε καταπίνων μυελούς καὶ ἔγκατα, ἡ δ' ἀλώπηξ, ὥς εἶδε καρδίαν ἐκπεσοῦσαν, ἀρπάζει λαθραίως¹⁶ τοῦ κόπου κέρδος ταύτην φαγοῦσα. Ὁ δὲ λέων ἅπαντα ἐρευνήσας μόνην καρδίαν ἐπεζητεί. Ἡ ἀλώπηξ δ' ἔφη. «Αὕτη ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχε· μηκέτι ζητεί· εἰ γὰρ καρδίαν αὕτη εἶχεν, οὐκ ἂν εἰς οἶκον καὶ χεῖρας λέοντος εἰσηλθεν».

56. Μειράκιον Ἑρετρικόν.

ΜΕΙΡΑΚΙΟΝ¹ Ἑρετρικὸν ἐφοίτησε παρὰ Ζήνωνι² τῷ φιλοσόφῳ καὶ ἔμενε παρ' αὐτῷ, ἕως εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. Ὑστερον δ' οὗτος εἰς Ἑρέτριαν ἦλθεν. Ὁ δὲ πατὴρ ἤρετο αὐτόν, εἰ μάθοι σοφόν τι ἐν τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ³ παρ' ἐκείνῳ τῷ φιλοσόφῳ. Ὁ δ' ἔφη δείξειν τοῦτο. Ὅτε γὰρ ποτε ὁ πατὴρ ὠργίσθη αὐτῷ καὶ τέλος ἔπαισεν⁴ αὐτόν, ὅδε ἡσυχίαν ἄγων⁵ καὶ ἐγκαρτερῶν εἶπεν. «ὦ πάτερ, τόδε μεμάθηκα· τοιοῦτός σοι εἶναι μεμάθηκα, ὥστε σοι τηλικούτῳ⁶ ὄντι μηδέποτε ἀγανακτεῖν· εἰ γὰρ τὰ αὐτά⁷ σοι καὶ ἐγὼ ἔπραττον, κακὸς ἂν υἱὸς ἦν». ⁸ Ὁ δὲ πατὴρ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τοῦ παιδὸς τρόπῳ ἦσθη καὶ εἶπεν «Ἀληθῶς θαυμάζω ἐκείνον τὸν φιλόσοφον, ὅτι τοιαῦτα μαθήματα περὶ τοὺς γονέας ἐδιδάξατό σε· ταῦτα γὰρ ἐστὶ ὁ κάλλιστος κόσμος⁹ τῶν νέων».

57. Πολιτεία Πεισιστράτου.

ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ¹, ὅτε ἐγκρατὴς² τῆς ἀρχῆς ἐγένετο, μετεπέμψατο εἰς Ἀθήνας τοὺς ἀγρότας καὶ ἐν ἀγορᾷ τάδε πρὸς τοὺτους ἔλεξεν. «Ἄνδρες πολῖται, καθ' ἡμέραν

εἰς τὴν ἐκκλησίαν³ ἐρχόμενοι ἀλλήλοις μάχεσθε καὶ οὐδὲν
 ὑμᾶς αὐτοὺς ὠφελεῖτε. Διαλύσαντες τὰς πρὸς ἀλλήλους
 ἐχθρας διαλλάξασθε⁴ ἀλλήλοις καὶ παύσασθε ἐρχόμενοι
 εἰς Ἀθήνας. Ἐκαστος παρεχέτω ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς
 δίκαιον τοῖς ἄλλοις. Μηδέποτε δ' ἄεργοι μένετε· οἱ γὰρ
 ἄεργοι ἐχθροὶ ἑαυτοῖς εἰσι καὶ δούλους τῶν παθῶν ἑαυ-
 τοὺς ποιοῦσιν. Ἐγὼ δὲ φιλῶν ὑμᾶς ὡς ἑμαυτὸν ἐπιμε-
 λήσομαι ὑμῶν βέλτιον ἢ ὑμεῖς ὑμῶν αὐτῶν κηδόμενος
 γὰρ ὑμῶν κήδομαι ἑμαυτοῦ. Οὕτω δὲ φίλον ὑμῖν καὶ τῇ
 πατρίδι ποιήσω ἑμαυτόν, ὥστε οὐδὲν ὑμᾶς ἐπιλείψει· εἰ
 δ' ἀπορήσετε⁵ σπερμάτων, εὐθύς ταῦτα ἔξετε παρ'
 ἐμοῦ». Οἱ ἀγρόται ἀκούσαντες ταῦτα ἤσθησαν καὶ εἶ-
 πον. «Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς κηδόμεθα ἡμῶν αὐτῶν, πεισό-
 μεθά σοι. Ἐὰν σὺ φιλήῃς ἡμᾶς καὶ δίκαιον σαυτὸν παρέ-
 χῃς, χάριν σοι ἔξομεν.⁶ Οὕτω πράττων σαυτῷ ὑπουργεῖς
 εὐχόμεθα δὲ τῷ θεῷ συμπραῖξαι⁷ σοι». Ἐκ τούτου οἱ
 μὲν ἀγρόται ἐν τοῖς ἀγροῖς διέτριβον,⁸ Πεισιστρατος δὲ
 διώκησε τὰς Ἀθήνας σωφρόνως καὶ συμφερόντως⁹
 ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς πολίταις.

58. Σωκράτης πρὸς Λαμπροκλέα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ αἰσθανόμενός ποτε Λαμπροκλέα¹ χαλεπαί-
 νοντα² πρὸς τοὺς γονέας εἶπεν αὐτῷ. «Γινώσκεις
 ἄρά γε, ὦ παῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἀχάριστοι κα-
 λοῦνται; τί δὲ ποιοῦντες οὗτοι τὸ ὄνομα τοῦτο ἔχουσι;
 «Ὅτι πολλὰ ἄλλα εὖ παθόντες»,³ ἔφη, «οὐδεμίαν χάριν
 ἔχουσι⁴ τοῖς εὐεργετήσασιν». † Ἀλλὰ σκεψόμεθα», ἔφη
 Σωκράτης, «τίνας ἄλλους ἢ ὑπὸ τίνων εὖροιμεν εὐερ-
 γετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων; ποῖα δὲ καὶ πόσα ἐστὶ
 τὰ ὑπ' αὐτῶν τοῖς υἱοῖς παρεχόμενα ἀγαθὰ; πηλίκους⁵
 δὲ πόνους πονοῦσι χάριν αὐτῶν; ὑπὸ ποίας δέ τινος

ἀνάγκης ταῦτα πάντα πράττουσι; πότερον,⁶ ὥς εὖ πα-
θόντες ποτὲ ὑπὸ τῶν υἱῶν ἢ ὥς μέλλοντες χάριν παρ'
αὐτῶν ἀπολήψεσθαι; τίσιν οὖν ἄλλοις ἢ τοῖς υἱοῖς προσ-
ήκει σέβεσθαι τοὺς γονέας; Ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, λογιζο-
μαι, ὅτι ἀμφοτέροι μὲν οἱ γονεῖς πονοῦσι δι' ὅλης τῆς
ἡμέρας, ἐκάτερος⁷ δέ, ἐὰν ἄττα ἐλλείπη τοὺς υἱούς, ἐπιμε-
λεῖται, ὅπως ὥς⁸ πλεῖστα ἀγαθὰ αὐτοῖς παρασκευάσει
καὶ ὁ μὲν πατὴρ τὰ ἔξω τοῦ οἴκου φροντίζει, ἡ δὲ μή-
τηρ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ διοικεῖ· οὐδέτερος δὲ χαλεπαίνει ἐπὶ
τοῖς τοιούτοις πόνοις· ἢ οὐκ ἀληθὴ ταῦτά ἐστι;» Λαμ-
προκλῆς δ' ἔφη. «Καὶ ταῦτα καὶ ἄλλα πολλαπλασίονα
ποιοῦσιν οἱ γονεῖς· οὐδενὸς δ' ἀπέχουσιν, ἵνα ἕκαστος
τῶν υἱῶν πλεῖστα τὰ ἀγαθὰ ἔχῃ· γινώσκω δ' ἔτι, ὅτι
τέκνων τινῶν οἱ γονεῖς καὶ τὴν ζωὴν θύουσιν ὑπὲρ
αὐτῶν». Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη. «Ἐὰν οὖν, ὦ παῖ, σω-
φρονῆς, μηδὲν παύου τιμῶν τοὺς γονέας, ἵνα μὴ ἀχάρι-
στος γένῃ. Εἰ γὰρ ὑπολάβοιέν⁹ σε ἀχάριστον περὶ τοὺς
γονέας εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειέ σε ἀγαθὸν πολίτην
ἔσεσθαι».

59. Φαλῖνος¹ καὶ Κλέαρχος.²

ΗΝ περὶ πλήθουςαν³ ἀγορὰν καὶ ἔρχονται παρὰ βασι-
λέως πρέσβεις, ὧν εἰς Φαλῖνος Ἕλληνας, ὃς ἐτύγγανε⁴
παρὰ Τισαφέρνης τιμώμενος. Οὗτος παρεκελεύσατο⁵ τοῖς
Ἕλλησι παραδοῦναι⁶ τὰ ὅπλα βασιλεῖ. Πρὸς τοῦτον
Κλέαρχος ἀποκρίνεται. «ὦ Φαλῖνε, ἐγὼ ἄσμενος⁷ ἐώ-
ρακά σε· σύ τε γὰρ Ἕλληνας εἶ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτοι, οὗς
σὺ ὀρᾷς. Συμβούλευσον οὖν ἡμῖν, ὅ,τι σοι δοκεῖ ἄριστον
εἶναι καὶ ὁ τιμὴν σοι οἴσει ἐν τῷ μέλλοντι· γινώσκεις
γάρ, ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι, ἃ ἂν ἡμῖν συμβουλεύσης.
Ἡμεῖς, ὥς γινώσκεις, τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐκ ἀνελό-
λόμεθα⁸ διὰ φιλονικίαν, ἀλλὰ, διότι ἐβουλόμεθα χαρίζε-

σθαι⁹ Κύρω, ἀνθ' ὧν ὑπ' αὐτοῦ εὖ ἐπάθομεν.¹⁰ Νῦν δ', ἐπεὶ Κῦρος τέθνηκεν, ἐν τοιούτοις πράγμασιν¹¹ ἔσμεν, ἐν οἷοις οὐδεπώποτε¹² γέγονε τῶν Ἑλλήνων τις ἡναγκάσμεθα γὰρ ἀγωνίζεσθαι τηλικούτον¹³ ἀγῶνα, ἡλίκος οὐδεπώποτε γέγονε τοῖς Ἑλλήσιν, ἐξ οὗ μεμνήμεθα.¹⁴ Κινδυνεύομεν δὲ παθεῖν, οἷα¹⁵ οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐπάθομεν. Χάριν οὖν ἔχομεν, ὅτινι συμβουλεύει ἡμῖν τὰ ἄριστα». Φαλῖνος δ' ἀκούσας εἶπεν. «Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ποιεῖν ὑμᾶς, ἃ συμφέρει. Εἰ μὲν γάρ ἐστι¹⁶ σωθῆναι ὑμᾶς ἐνὶ ὣτινιδήποτε τρόπῳ, πειρᾶσθε σφῶζεσθαι, εἰ δὲ μὴ, φίλοι τῷ βασιλεῖ γίνεσθε. Ἐγοῦμαι¹⁷ μέντοι ἄκοντος βασιλέως οὐχ οἶόν τ' εἶναι¹⁸ ὑμᾶς σωθῆναι». Κλέαρχος δ' ἀποκρίνεται. «Ὅπότερον¹⁹ μὲν ποιήσομεν, βουλευσόμεθα· νῦν δ' ἀπάγγελλε τῷ βασιλεῖ, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐπιβουλεύομεθα». Ὅτι δὲ ποιήσοι, οὐκ ἐδήλωσεν.

60. Χάρων¹, Μένιππος, Ἑρμῆς.

ΧΑΡΩΝ. Ποδαποῖ² μὲν ἐστε, ὧ νεανίαί, καὶ πόθεν ἐνταῦθα ἀφίκεσθε;

Μένιππος. Οὗτος μὲν Ἑρμῆς θεός ἐστιν, ἐγὼ δ' ἄλλοδαπός.³ ἄμφοτεροὶ δ' οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἀφικόμεθα ἢ ἐκεῖθεν, ὅποι οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες εἰς Ἄδου καταβαίνουσιν. |

Χάρων. Πηλίκος δ' εἶ;

Μένιππος. Τηλικούτος, ἡλίκον σὺ ὄρᾳς.

Χάρων. Πότερος δ' ἀποδώσει μοι τὰ πορθμεῖα;⁴

Μένιππος. Οὐδέτερος.⁵ ἄμφοτεροὶ γὰρ οὐκ ἔχομεν ὀβολὸν καὶ παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος οὐκ ἂν λάβοις.

Χάρων. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν οὐκ ἔχων;

Μένιππος. Εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δ', ὅς
Μένιππός εἰμι, οὐκ ἔχω.

Χάρων. Ποῖ σε νῦν ἀγάγω ἄνευ ὀβολοῦ;

Μένιππος. Ὅποι καὶ τοὺς ἄλλους νεκρούς· εἰ δὲ μή,
ἀπαγέ με ἐκεῖσε, ἔνθα καὶ πρὶν με ἐλθεῖν ἐνθάδε,
οἷ ἔρεβός⁶ ἐστὶν καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Χάρων. Τοῦτο μέντοι, ὃ ζητεῖς, ὦ φίλε, ἀδύνατον.

61. Ἡ Ἀττική.

Η ΓΗ τῆς Ἀττικῆς πάντοθεν¹ μὲν ὑπὸ θαλάττης πε-
ριβάλλεται, ἀπὸ βορρᾶ δὲ μετὰ τῆς Βοιωτίας συν-
έχεται.² Ἀεὶ μὲν τῆς Ἀττικῆς γῆς τὸ κλῖμα εὐκραές ἐστι,
μάλιστα δ', ὅποτε βορᾶς πνεῖ. Πολλοὶ τῶν κατοίκων
τῆς Ἀττικῆς γεωργοὶ εἰσι καὶ τὴν γῆν γεωργοῦσιν. Οἰ-
κοῦσι δ' ἐν κόμαις καλαῖς καὶ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια
ἐχούσαις, χρῶνται³ δὲ κόσμῳ τῶν οἰκιῶν ταῖς ἁλωπε-
καῖς.⁴ Ἐχει δ' ἡ Ἀττικὴ καὶ δένδρα ἄφθονα, μάλιστα
δ' ἐλαίας. ἁμυγδαλᾶς καὶ συκᾶς, αἱ ἄφθόνους καρποὺς
παρέχουσι. Καὶ πάλαι δ' ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς πλείστας
προσόδους παρεῖχε· σπειρομένη γὰρ ἔφερε καρπούς,
ὀρυσσομένη⁵ δὲ λίθον. Ὑδοκίμουν δ' ἐν τῇ γῇ καὶ
ἐλαῖαι καὶ ἁμυγδαλαῖ καὶ συκαῖ. Ἐκ δὲ τοῦ λίθου κάλλι-
στοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοί, εὐπρεπέστατα δ'
ἀγάλματα τοῖς θεοῖς ἐγίγνοντο. Ἱερὸν δὲ μέγιστον τῇ
Ἀθηνᾷ Ἰδρυτο⁶ ὃ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ναὸς τῆς Ἀθη-
νᾶς, ὃ καλούμενος Παρθενών. Ὅμοίως δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ
λίθου καὶ τοῦ Ἑρμοῦ εἰκόνες⁷ ἐγίγνοντο, Ἑρμαῖ καλού-
μεναι· τὸν γὰρ Ἑρμῆν πολὺ ἐτίμων οἱ Ἀθηναῖοι.
Ἰδρυον δὲ τοὺς Ἑρμᾶς πολλαχοῦ τῆς Ἀττικῆς γῆς καὶ
ποικίλας συμβουλὰς ἐν αὐταῖς ἀνέγραφον. Καὶ στοὰ δὲ
τοῦ Ἑρμοῦ ἐν Ἀθήναις ἦν.

62. Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους
οἰκείους τοῦ Δαρείου.

ΟΤΕ Ἀλέξανδρος¹ τὴν Δαρείου σκηνὴν εἴλε² πάμ-
πολλα λάφυρα ἔλαβεν· ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῇ θώρακες³

*Ο Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ Δαρείου.

οἱ μὲν λinoῖ, οἱ δὲ σιδηροῖ, πολλῶ χαλκῷ κόσμῳ κεκοσμη-
μένοι, καὶ κράνη³ χαλκᾶ καὶ χιτῶνες³ φοινικοῖ. Πολλοῖς
δὲ ξίφεσι χαλκοῖς ἐπέτυχεν,⁴ ἃ χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς
ἤλοις⁵ ἐκεκόσμητο. Ἔτι δὲ κνημίδες λinoῖ καὶ χαλκαῖ
εὐρέθησαν, καλὰ δὲ τόξα καὶ βέλη ἐνῆν, ἃ ἐξ ὅστων
ἐπεποίητο. Ἦν δ' ἡ σκηνὴ πλήρης καὶ σκευῶν χαλκῶν
ἢ κεραμῶν,⁶ ἐν οἷς νομίσματα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ

ὁ βασιλεὺς ἐφύλαττεν. Ἐν δὲ τοῖς χρυσοῖς κανοῖς⁷ πολλὰ ψέλλια⁸ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐνῆν, οἷς πᾶσιν ἐχρῶντο αἱ τῶν Περσῶν γυναῖκες. Ἐλήφθησαν δὲ καὶ αἱ Δαρείου γυναῖκες σὺν τε τοῖς χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς κόσμοις, οὓς ἔφερον. Πρὸς ταύτας Ἀλέξανδρος λέγει. «Ἦσυχεῖτε καὶ μηδὲν φοβεῖσθε· ἐγὼ τε γὰρ αὐτοὺς καὶ ἅπαντες οἱ Μακεδόνες εὖνοι⁹ ὑμῖν ἐσόμεθα· λέξατε οὖν ἐμοί, τί βούλεσθε καὶ τί ἐν νῶ ἔχετε». Αἱ δ' ἀπεκρίναντο. «Χάριν σοι ἔχομεν, ὅτι ἐπετύχομεν πᾶσιν ὑμῖν εὖνοις· ἐν γὰρ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲν κρεῖττον φίλου εὖνου. Δεόμεθα δ' ὑμῶν γενέσθαι εὖνους καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις». Ἐκ τούτου Ἀλέξανδρος προσέτατεν τοῖς στρατιώταις προσέχειν τὸν νοῦν, ἵνα μὴ τι κακὸν τοῖς αἰχμαλώτοις γένηται.

63. Σωκράτης καὶ Χαιρεκράτης.

ΧΑΙΡΕΦΩΝΤΑ καὶ Χαιρεκράτη, ἀδελφῶ μὲν ὄντε ἀλλήλοιν, ἑαυτῷ δὲ γνωρίμω,¹ αἰσθόμενος Σωκράτης διαφορομένω² εἶπε τῷ Χαιρεκράτει. «Ἄμφω³ τῷ ἀδελφῷ ὁμοιάζετον ταῖν χερσὶν καὶ ποδοῖν καὶ ὀφθαλμοῖν· θαυμαστὸν⁴ δ' ἂν εἴη, εἰ τὸ χεῖρε ἀντὶ τοῦ ἀλλήλαιν βοηθεῖν τραποίσσῃν⁵ ἐπὶ τὸ διακωλύειν ἀλλήλω· ἢ, εἰ τὸ πόδε ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν⁶ ἀλλήλοιν ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιτον ἀλλήλω βαδίζειν. Τῷ μέντοι ἀδελφῷ καὶ τῷ ἀδελφῷ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι ὀφελείᾳ ἀλλήλοιν ἢ τὸ χεῖρε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμῷ καὶ ὅσα ἄλλα ἀδελφὰ ἔφυσεν⁷ ἀνθρώποις ὁ θεός· τὸ μὲν γὰρ χεῖρε οὐκ ἂν οἷόν τ' εἴη τὰ πλέον ὀργυιᾶς ἀπέχοντα ἅμα ποιῆσαι, τὸ δὲ πόδε οὐδ' ἐλθοίτην ἂν πλέον ὀργυιᾶς, τὸ δ' ὀφθαλμῷ οὐκ ἂν οἷόν τ' εἴη ἰδεῖν ἅμα⁸ τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν. Τῷ ἀδελφῷ μέντοι φίλῳ ὄντε πράττετον ἅμα πλεῖστα ἐπ' ὀφελείᾳ ἀλλήλων».

Ο ΠΟΛΥΣ λεὼς¹ ὑπελάμβανον Ἄδην τόπον πάνυ² βα-
 θύν ὑπὸ τῇ γῇ. Ἔστι δ' οὗτος ὁ τόπος σύμπλεως³
 σκότους καὶ φόβου. Βασιλεύει δ' ἐνταῦθα ὁ ἀδελφὸς τοῦ
 Διὸς Πλούτων. Περιρρεῖται δὲ ποταμοῖς μεγάλοις. Πρό-
 κειται δ' αὐτοῦ ἡ Ἀχερουσία λίμνη, ἣν ἔμπλεων⁴ ὑδά-
 των οὐκ ἔστι παρελθεῖν ἄνευ πορθμέως. Ταύτην περαι-
 ούμενοι οἱ νεκροὶ ἐν λειμῶνι ἔμπλεω ἀσφοδέλων⁵ γί-
 γνονται. Πλούτων δὲ καὶ Περσεφόνη δυναστεύουσι δι-
 καστὰς μὲν παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντες Μίνων καὶ Ῥαδάμαν-
 θυν, ὑπηρέτας δ' ἄλλους τε θεοὺς καὶ τὸν ἄγγελον Ἑρ-
 μῆν. Οὗτοι τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις τῶν ἀνθρώ-
 πων ἵλεώ⁶ εἰσι καὶ εἰς τὸ Ἥλύσιον πεδίον⁷ τούτους πέμ-
 πουσιν, — ἔστι δὲ τοῦτο ἔμπλεων ἡδονῶν — τοὺς δὲ πο-
 νηροὺς εἰς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσι. Διὸ οἱ
 ἀνθρώποι ζῶντες πειρῶνται τοὺς θεοὺς ἵλεως σφίσιν
 εἶναι καὶ ἐπὶ τούτῳ κατασκευάζουσι λαμπροὺς νεῶς καὶ
 ἐν τοῖς νεῶς ὁμοίως βωμούς. Πρὸ δὲ τῶν νεῶν ὁ λεὼς
 εὔχεται ἵλεως τοὺς θεοὺς γενέσθαι αὐτῷ.

✱ 65. Φιλάργυρος.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ, ἐπεὶ ἐν ξένῃ γῇ πολλὰ ἔτη εἵργαστο,
 οὐσίαν πολλὴν ἐκέκτητο¹. Ἐληλυθὼς δ' οἴκαδε τὸ
 μὲν πρῶτον ἑώραταζε τὴν ἐπάνοδον. Ἐπεὶ δ' ἑώρα πολ-
 λούς πειρωμένους κοινωνοὺς² τῆς οὐσίας γενέσθαι, ἡσυ-
 χίαν οὐκ εἶχεν· ὁ γὰρ κίνδυνος τῆς οὐσίας οὐκ εἶα³ αὐτὸν
 καθεύδειν. Ποιεῖται οὖν τὴν οὐσίαν χρυσοῦν βῶλον καὶ
ὠνεῖται⁴ ἀγρόν, ἐν ᾧ τάφρον ἀνέφξε καὶ ἐν ταύτῃ τὸ
 χρυσίον κατῶρυξε. Καθ' ἐκάστην δ' ἐπεσκοπεῖτο⁵ τὸν
κατορρωγμένον χρυσόν. Μίαν δ' ὁμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφέ-

σπετό⁶ τις αὐτῷ καὶ ὑποπεύσας τὸν φιλάργυρον χρυσίον κατορωρυχέναι ἤλθι νυκτὸς καὶ ἀφείλετο τοῦτο. Τῇ δ' ὑστεραία ἐλθὼν ὁ φιλάργυρος καὶ ἰδὼν τὴν τάφρον ἀνεωγμένην καὶ ἀπολωλότα⁷ τὸν χρυσὸν ὠδύρετο, ὅτι ἐξελήλεκτο⁸ ἀνόητος ὢν. Ἰδὼν δέ τις αὐτὸν καὶ πυθόμενος τὴν αἰτίαν λέγει αὐτῷ. «Μὴ ἀθύμει⁹ ὁ χρυσός,

Φιλάργυρος.

ὃν ἐκ τῆς ξένης ἐνηνόχεις καὶ ἐν τῇ τάφρῳ κατορωρύχεις, οὐδενὸς ἄξιός ἐστι· τὸ γὰρ κατορωρυγμένον χρυσίον ἀπολωλός σοι ἦν· οὐδὲν τοίνυν ἀπολώλεκας. Λίθον λαβὼν κατόρυξον ἀντὶ τοῦ χρυσίου καὶ ἡσυχίαν ἔξεις».

✕ 66. Φρῖξος καὶ Ἑλλη.

ΑΘΑΜΑΣ Βοιωτίας ἐβασίλευεν. Αὐτοῦ δὲ καὶ Νεφέλης γίγονται παῖς μὲν Φρῖξος, θυγάτηρ δ' Ἑλλη. Δι-

ἔφερον δὲ κάλλει τε καὶ ψυχῇ πάντων τῶν ἐν Βοιωτίᾳ παίδων. Ἐπειτα δ' Ἀθάμας λαμβάνει γυναῖκα Ἰνώ. Ἡ δὲ τοῖς παισὶν ἐπιβουλεύουσα παραγγέλλει ταῖς γυναιξὶ τὸν πυρὸν¹ φρύγειν.² αἱ δὲ τὸ παραγγελλόμενον κρύφα τῶν ἀνδρῶν πράττουσιν. Ἐπεὶ οὖν ὁ σῖτος πεφρυγμένος ἐσπεύρετο, ἡ γῆ ἐν καιρῷ καρποὺς οὐκ ἔφερε. Πᾶσα ἡ χώρα διὰ τοῦτο ὑπὸ λοιμοῦ ἐκινδύνευε φθειρεσθαι. Ἀθάμας δ' οἰκτίρων τοὺς κατοίκους ἔπεμπεν εἰς Δελφοὺς καὶ ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς ἐπυνθάνετο. Ἰνὼ δὲ τοῖς πεμφθεῖσιν ἐντέλλεται σημαίνειν τῷ Ἀθάμαντι, ὥς κεχηρσμένον³ εἶη ὑπὸ τοῦ θεοῦ παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν Φριξὸς σφαγῇ. Ἀκούσας τοῦτο Ἀθάμας καὶ οὐ κρίνων τοῦτο δίκαιον ἔπεμπεν ἐκ δευτέρου εἰς μαντεῖον τοὺς πρέσβεις· ἐνόμιζε γὰρ τὸν θεὸν σφάλλεσθαι. Καὶ τούτους δ' ὅμως Ἰνὼ ἔπειθεν ἀγγέλλειν, ὥς ὁ θεὸς τὰ αὐτὰ ἐντέλλοιτο. Ἐν ᾧ δ' ἔμελλε Φριξὸν θύσειν, Νεφέλη ἡ μήτηρ ἀρπάζει τοῦτον μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ προσφέρει αὐτοῖς χρυσόμαλλον κριόν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ ὑπερβαίνουνσι θάλατταν. Ὡς δ' ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Χερσονήσου καὶ Σιγείου ἐκτεινομένην θάλατταν, ὀλισθαίνει ἡ Ἑλλή εἰς τὸν πόντον τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον καλούμενον. Φριξὸς δ' εἰς Κόλχους⁵ καταφέρεται⁶ καὶ τὸ δέρμα τῷ βασιλεῖ τούτων Αἰήτῃ προσφέρει δῶρον. Ὁ δὲ τοῦτο ἐκτείνει ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Ἀρεως ἐκ δρυὸς καὶ ἐνταῦθα ἐφρουρεῖτο τὸ δέρμα ὑπὸ δράκοντος αὔπνου.

✕ 67. Μαρδόνιος πρὸς Ἀθηναίους.

ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ μέλλων ἐκ Θετταλίας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔπεμπεν Ἀθηναίους πρέσβεις ἀγγελοῦντας τοῦτο. Οὗτοι παραγενόμενοι¹ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ

δήμου² εἶπον. « Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Μαρδόνιος ὑπισχνέ-
ται ὑμῖν ἀνοικοδομήσειν τὰ τεῖχη καὶ τὰ ἱερὰ καὶ
τὴν πόλιν καὶ κυρίους τῆς Ἑλλάδος ποιήσιν ὑμᾶς, εἰ
μὴ ἀμυνεῖσθε³ αὐτόν· εἰ δὲ μή, ἐμβαλεῖ εἰς τὴν Ἀτι-
κὴν καὶ φθερεῖ αὐτὴν πρῶτον. Τί ἀποκρινεῖσθε αὐτῷ;
Τοῖς δ' Ἀθηναίοις μέλλουσιν ἀποκρινεῖσθαι οἱ παρόν-
τες Λακεδαιμόνιοι εἶπον. « Καὶ ἡμεῖς ἤκομεν, ὦ Ἀθη-
ναῖοι, σηματοῦντες⁴ τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελλό-
μενα. Πρὸς θεῶν⁵ μὴ πείθεσθε τοῖς τούτων λόγοις.
Εἰ ἐμμενεῖτε⁶ τῇ Ἑλλήνων συμμαχίᾳ, ἀπὸ κοινοῦ ἀμυ-
νούμεθα τοὺς πολεμίους, ὡς πέρυσι, καὶ ἐλευθέραν τὴν
Ἑλλάδα ποιήσομεν. Ὁρᾶτε,⁷ ὅπως⁸ ἀποκρινεῖσθε τῷ
Μαρδονίῳ, ὡς προσήκει⁹ τοῖς Ἑλλησιν». Οἱ δ' Ἀθη-
ναῖοι Μαρδονίῳ μὲν εἶπον ὅτι, ἕως ἂν ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν
ὁδὸν πορεύηται, οὐδέποτε καταλείψουσι τοὺς Ἑλληνας,
ἀλλ' ἀμυνοῦνται αὐτὸν πάσῃ δυνάμει, πρὸς δὲ Λακε-
δαιμονίους, ὅτι ἐμμενοῦσι τῇ συμμαχίᾳ καὶ οὐδέποτε
ἐπιτρέψουσι τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.

68. Φαβρίκιος ὑπατος Ῥωμαίων.

ΠΥΡΡΟΣ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἄγων στρατὸν πο-
λὺν καὶ ἀγείρας¹ τοὺς τῆς κάτω Ἰταλίας Ἑλληνας
πόλεμον τοῖς Ῥωμαίοις ἐξέφηνε.² Νικήσας δ' αὐτοὺς καὶ
πολὺ τοῦ στρατεύματος ἀποκτείνας κύριος τῆς Ἰταλίας
ἐγένετο· Διὸ οἱ Ῥωμαῖοι δυσχεράναντες³ πρὸς τὴν ἀτυ-
χίαν Φαβρίκιον ὑπατον εἶλοντο, ἵνα τὸν πολέμιον ἀμύ-
νηται, καὶ ἐντεείλαντο αὐτῷ ἀπαλλάξαι τὴν Ἰταλίαν τοῦ
κινδύνου. Παραλαβόντος δὲ Φαβρικίου τὴν ἀρχήν, ἡμέ-
ραν τινὰ οἱ φρουροὶ ἀνήγγειλαν, ὅτι ἀνὴρ τις ἐκόμισεν
αὐτῷ ἐπιστολήν. Ἐν ταύτῃ ὁ τοῦ Πύρρου ἰατρὸς ἔλε-
γεν, ὅτι ἀποκτεῖναι ἂν αὐτόν, εἰ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπαγγεί-
λαιντο⁴ αὐτῷ χάριν λύσαντι τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ δυσχε-

ράνας πρὸς τὴν ἀδικίαν καὶ ἐντειλάμενος ἀποπέμψαι τὸν ἄνδρα, ἔστειλε Πύρρῳ γράμματα⁵ σὺν τῇ πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ. Ἔλεγε δὲ τὰ γράμματα. «Γάϊος Φαβρίκιος, ὑπάτος Ῥωμαίων, Πύρρῳ βασιλεῖ χαίρειν.⁶ Χαλεπήνας⁷ τῇ ἐπιβουλῇ ἀνακοινῶ σοι, ὅτι οὐκ εὐτυχεῖς φίλων. Τοῦτο δὲ πρᾶττω, ἵνα μὴ τὸ σὸν πάθος⁸ διαβάλλῃ ἡμᾶς καὶ δόξωμεν μολῦναι δόλῳ τὸν πόλεμον».

69. Ἀγησίλαος καὶ Φαρνάβαζος.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν περιβληθέντες τὸν χιτῶνα¹ ἦλθον εἰς τὸ ὠμολογημένον χωρίον. Ἐνταῦθα Ἀγησίλαος λέγει. «Ἐκταθῶμεν, ὦ φίλοι, χαμαὶ ἐν τῇ πόλ² καὶ ἀναμείνωμεν Φαρνάβαζον. Ἐπὰν δ' ἀγγελθῇ ὑπὸ τῶν κηρύκων, ὑπεγερθῆσόμεθα»· οὕτω δὲ ἐκταθέντες ἐν πόλ³ ἀνέμενον. Ὡς δὲ Φαρνάβαζος ἐφάνη σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, ὑπεγερθέντες ἐκάθηντο. Ὁ δ' ἔχων στολὴν πολλοῦ ἀξίαν τὸ μὲν πρῶτον ἡσχύνθη³ ὁρῶν τὴν Ἀγησιλάου φαυλότητα.⁴ Ἐπιμελόμενος δ', ὅπως⁵ οἱ Πέρσαι μὴ φανήσονται χεῖρους τῶν πολεμίων, λέγει αὐτοῖς. «Κατακλιθῆσόμεθα καὶ ἡμεῖς, ὥσπερ οἱ Ἕλληνες, ἵνα μὴ χεῖρους αὐτῶν φανῶμεν». Οἱ δὲ πρόθυμοι ὄντες τὰ παραγγελθῆσόμενα ποιεῖν κατεκλίθησαν. Ἐκ τούτου⁶ Φαρνάβαζος ἤρξατο. «ὦ Ἀγησίλαε, ἐγὼ ἐν τῷ πρὸς Τισσαφέρνῃ πολέμῳ προθύμως ἐβοήθουν ὑμῖν καὶ φίλος ἐγενόμην. Νῦν δ' ὁρῶ, ὅτι οἱ μὲν σπαρέντες ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἄγροὶ κινδυνεύουσι φθαρῆναι, ἐγὼ δ' οὐδὲ δεῖπνον ἐν τῇ ἐμαυτοῦ χώρᾳ ἔχω. Εἰ οὖν ταῦτα ἀπαγγελθήσεται τῷ βασιλεῖ, ἐκβληθήσομαι⁷ τῆς ἀρχῆς καὶ κινδυνεύσω εἰς τὴν ἐσχάτην τύχην περιελθεῖν». Πρὸς ταῦτα Ἀγησίλαος ἀπεκρίνατο. «Ἡμεῖς, ὦ Φαρνάβαζε, τοὺς τῆς πατρίδος πολεμίους ἰδίους ἐχθροὺς ἡγοῦμεθα.

Ἐὰν δ' ὁμῶς καὶ σὺ φανῇς οὐδὲν ἡμᾶς κακῶς ποιῶν,⁸
καὶ ἡμεῖς ὑπισχνούμεθά σοι φείσεσθαι τῆς σῆς ἀρχῆς». *σωένδω ἀνόμωτος*
Ἐπὶ τούτοις ἐσπείσαντι⁹ ἀλλήλοις.

70. Πελίας καὶ Ἰάσων.

ΠΕΛΙΑΣ βασιλεύων Ἰωλκοῦ¹ τὸν θεὸν ἤρετο, εἴ τι
ἔχοι αὐτῷ ἀγγεῖλαι περὶ τοῦ μέλλοντος. Ὁ δ' ἀ-
πεκρίνατο, ὅτι μονοσάνδαλος² αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Καὶ τὸ μὲν

Πελίας καὶ Ἰάσων.

πρῶτον ἡγνόει³ τὸν ἀπειλοῦντα αὐτῷ κίνδυνον, ὕστερον
δ' ἐνόησε. Μέλλον γὰρ θύσειν τῷ θεῷ παρήγγειλε πᾶσι
τοῖς πολίταις εἰς τὴν ἑορτὴν ἔλθειν. Ἰάσων δὲ διαβαίνων
ποταμὸν Ἄναυρον ἀπέβαλε τὸ ἕτερον σανδάλιον καὶ ἦλθε
μονοσάνδαλος. Τοῦτο ἰδὼν Πελίας καὶ συμβαλὼν τὸν
χρησμὸν ἠρώτα αὐτόν, τί ἂν ποιήσειεν, εἰ λόγιον⁴ αὐτῷ
εἶη, ὅτι τῶν πολιτῶν τις αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Ὁ δ' ἀπεκρί-

νατο. «Ἐντειλαίμην αὐτῷ ἐνεγκεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας· οὐ γὰρ ἐλπίζω τὸ ἔργον τοῦτο περνεῖν⁵ δεήσει γὰρ ἀποκτεῖναι τὸν ἄσπνον δράκοντα, ὑφ' οὗ κινδυνεύσει ἀποθανεῖν». Ταῦτ' ἀκούσας Πελίας ἐντειλάτο αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Κόλχους ἐλθεῖν ἀποκτενοῦντα τὸν δράκοντα καὶ ληψόμενον τὸ δέρας. Ἰάσων δὲ πεντηκόντορον⁶ ναῦν⁷ κατεσκεύασεν, ἣν Ἀργὼ ἐκάλεσε, καὶ τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἤθροισεν, ἵνα ἐν τῇ Κολχίδι τοὺς πολεμίους ἀμύνηται.

71. Ἀργοναῦται καὶ Φινεύς.¹

ΕΠΕΙ ἡ ναῦς κατεσκεύαστο, Ἰάσων ἀγείρας τοὺς ἐταίρους² λέγει αὐτοῖς. «Ἄνδρες φίλοι, ὑπὸ Πελίου παρήγγεταί μοι τὸ χρυσόμαλλον δέρας τὸ ἐκτεταμένον ἐκ δρυὸς ἐν Κολχίδι κομίσασθαι αὐτῷ. Ἐγὼ δ' αἰσχυνοίμαι³ τὰ παρηγγελμένα μὴ ποιῆσαι, παρήγγελα κατασκευασθῆναι ταχεῖαν ναῦν. Αὕτη οὖν κατεσκεύασται καὶ ἐν τῷ λιμένι ἐστίν, ὑμᾶς δὲ βοηθοὺς ἐκάλεσα, ἵνα μὴ τοῦ πλοῦ⁴ ἐσφαλμένοι ὦμεν καὶ μὴ ἐν τῇ ξένῃ διεφθαρμένοι ὦμεν⁵. φασὶ γὰρ τοὺς εἰς Κόλχους ἐρχομένους κινδυνεύειν διεφθάρθαι ὑπὸ τοῦ φρουροῦντος τὸ δέρας δράκοντος. Ἐὰν τὸ δέρας ἀρπάσωμεν, φανησόμεθα⁶ μέγα ἔργον περάναντες. Δεῖ δ' ὑμᾶς ἐν δυσὶν ἡμέραις ἀποκεκρίσθαι, εἰ πρόθυμοί ἐστε συμπλεῖν⁷ ἐμοί». Οἱ δέ, πρὶν δύο ἡμέρας παρελθεῖν, ἀπεκέκριντο αὐτῷ προθύμως συμπλεῖν. Ἐπεὶ οὖν ἱκανὰ ἐπιτήδεια εἰσεβέβλητο ἐν τῇ νηί, ἐξέπλευσαν καὶ εἰς Θράκην ἦκον. Ἐνταῦθα Φινεύς ὥκει τυφλωθεὶς ὑπὸ θεῶν, ὅτι τὰ ὑπὸ θεῶν εἰμαρμένα⁸ τοῖς ἀνθρώποις προέλεγεν· ἔπεμψαν δ' αὐτῷ οἱ θεοὶ καὶ τὰς πτερωτὰς Ἀρπυίας,⁹ αἱ τὴν τροφήν αὐτοῦ ἤρπαζον. Ἐπιφανέντες δ' οἱ Ἀργοναῦται ἀπῆλλαξαν αὐτὸν τῶν

Ἄρπυιων διεφθαρμένων ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Βορέου. Εὐφρανθεῖς δ' ἐπὶ τούτῳ Φινεὺς συνεβούλευσεν αὐτοῖς, πῶς ἂν τὸν πλοῦν ποιοῖντο, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν Συμπληγάδων¹⁰ πετρῶν διεφθαρμένοι εἶεν. Ἐνετέταλτο γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ Φινέως ἀφεῖναι¹¹ πέλειαν¹² διὰ τῶν πε-

Ἄργοναῦται.

τρῶν, καὶ ἔὰν μὲν ἴδωσιν αὐτὴν μὴ ἐσφαλμένην, πλεῖν, ἔὰν δὲ διεφθαρμένην, μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν. Ἄναχθέντες¹³ οὖν ἐντεῦθεν καὶ εἰς πέτρας ἀφικόμενοι ἐπέτρεψαν τῇ πελείᾳ διελθεῖν. Ἡ δὲ διεληλυθυῖα οὐκ ἐσφαλτο¹⁴ μὲν, περιεκόπη δὲ τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς. Τοῦτο οἰωνὸς¹⁵ ἀγαθὸς ἐκρίθη. Οἱ δὲ Ἄργοναῦται ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας ἀναχωρούσας διήλθον· ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου αἱ πέτραι μεμενήκασιν ἀκίνητοι.

ΜΕΤΑ τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων πλοῦν οἱ Ἀργοναῦται ἀναπειταννύασι¹ τὰ ἱστία καὶ διαπλεύσαντες τὸν πόντον εἰς Κολχικὴν γῆν ἀφικνοῦνται. Ἐν τῷ πλῶ ἐπερρῶννυσαν² ἀλλήλους καὶ ὤμοσαν³ βοηθήσειν παντὶ τρόπῳ τῷ Ἰάσωνι. Ὁρμισθείσης⁴ τῆς νεῶς ἔρχεται Ἰά-

Ἰάσων καταβάλλει τοὺς ταύρους.

σων πρὸς Αἰήτην καὶ λέγει αὐτῷ. «Πελίας, ὁ τῆς Φθίας βασιλεύς, ἐπέταξέ μοι τὸ χρυσόμαλλον αὐτῷ κομίσασθαι· ἐὰν τοῦτο μὴ φέρω αὐτῷ, ἀπολοῦμαι». Αἰήτης δὲ δείκνυσι τοὺς χαλκόδοντας⁵ ταύρους καὶ λέγει αὐτῷ. «Ζεύγνυ τούτους καὶ ἐὰν τούτους ζευγνήης, παρέξω σοι τὸ δέρας». Ἦσαν δ' οὗτοι ἄγριοι ταῦροι, οἷς χαλεπῶς ἂν ζευγνύοι τις· τὸ δ' ἐκ τοῦ στόματος ἐκπεμπόμενον πῦρ οὐδέποτε κατεσβέννυτο. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐλέτατε σπείρειν ὀδόντας δράκοντος, ἐξ ὧν ἔμελλον δράκοντες ἀναδύεσθαι⁶ ἐπ' αὐτόν. Ταῦτ' ἀκούσας Ἰάσων ἠπόρει, πῶς ἂν τοὺς ταύρους ζευγνύοι. Μήδεια δ' ἡ τοῦ Αἰήτου

θυγάτηρ προσελθοῦσα ὑπέσχετο δείξειν αὐτῷ, πῶς ἂν οἱ ταῦροι ζευγνύοιντο, εἰ ὁμνύοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν ἀπάξειν. Ὁ δ' ὥμοσε ποιήσῃν τοῦτο, ἐὰν τοὺς ταύρους καταζεύξῃ. Ἐκ τούτου Μήδεια παρέσχε φάρμακον, δι' οὗ τὴν ἀσπίδα, τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα ἔχρισεν.⁷ οὕτω δ' ἔμελλεν οὕθ' ὑπὸ πυρὸς οὕθ' ὑπὸ σιδήρου ἀδικήσασθαι.⁸ Ἐκ τούτου Ἰάσων ἐπιρρώννυται καὶ τοὺς ταύρους ζεύγνυσιν. | Οἱ δὲ ἐξευγμένοι τὴν γῆν ἤρουν⁹ ἐκ τῶν σπειρομένων δ' ὀδόντων ἐφύοντο δράκοντες, οὓς Ἰάσων ἀπέκτεινεν. Ἐπεὶ δ' Αἰήτης τὸ δέρας οὐ παρείχεν, εἰ καὶ οἱ ταῦροι κατεξευγμένοι ἦσαν, ἡ Μήδεια κατακοιμίσασα τὸν δράκοντα τὸ δέρας ἀφείλετο καὶ μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἀργὴν ἦκον, ἐφ' ἧς φερόμενοι εἰς Ἑλλάδα ἀφίκοντο. |

73. Συμβουλὴ πρὸς ἄρχοντα.

ΕΑΝ σαυτὸν δοῦλον τῶν ἡδονῶν καταστήσῃς, μὴ ἔλπιζε ῥαδίως τῶν πολιτῶν ἄρξῃν.¹ οἱ γὰρ πολῖται καθιστᾶσιν αἰεὶ ἑαυτοῖς τὸν ἄρχοντα ὑπόδειγμα.² Ὁμοίως καθίστη σαυτῷ συμβούλους ἄνδρας ἀγαθοὺς, οἳ ἐπιμελήσονται, ὅπως εὐτυχεστάτους τοὺς πολίτας καθιστῶσιν· οὕτω γὰρ ἂν καθισταίης ἀσφαλῆ τὴν ἀρχήν. Τοὺς πονηροὺς δὲ πολίτας μετάρτησον³ ἐκ τῆς πόλεως· οἱ γὰρ τοιοῦτοι κινδυνεύσουσι καὶ ἄλλους καθιστάναι πονηροὺς, οἳ μισητὴν τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις καταστήσουσι· οὗτοι γὰρ ὀρῶντες τὴν πόλιν κακῶς πάσχουσιν⁴ μεταστήσουσι⁵ τὴν πολιτείαν⁶ καὶ σὲ αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλοῦσι.⁷ Τεκμήριον⁸ δέ σοι ἔστω, ὅτι τοὺς τριάκοντα οἱ πολῖται ἐποίησαν. Οὗτοι γὰρ καταλαβόντες τὴν ἀρχὴν οὐ μόνον τὴν πολιτείαν μετέστησαν, ἀλλὰ καὶ χρηστοὺς πολίτας μετ' οὐ πολὺ διετέλουν⁹ μεθιστάντες ἐκ τῆς πόλεως. Ἐπεὶ δὲ διίστασαν¹⁰ τοὺς πολίτας καὶ

τοὺς μὲν τιμαῖς ἐτίμων, τοὺς δὲ χρημάτων ἕνεκα ἐξίστασαν¹¹ ἐκ τῆς πόλεως, οἱ πολῖται συνίστασαν¹² ἀλλήλους ἐπ' αὐτοὺς καὶ τέλος ἐξέβαλον. Σημεῖον δέ σοι καὶ τοῦ καλῶς βασιλεύειν ἔστω, ἐὰν τοὺς ἀρχομένους ὁρᾷς εὐπωτέρους καὶ σωφρονεστέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν ἐπιμέλειαν.

74. Κέκροψ.

ΚΕΚΡΟΨ συμφυὲς¹ ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς καθίσταται.² Τούτου βασιλέως καταστάντος, ἔδοξε τοῖς θεοῖς καθίστασθαι προστάτας τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἔμελλον ἰδίας ἕκαστος τιμὰς ἔχειν. Μεταστάντες³ οὖν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἦκον ἐπὶ τὴν γῆν. Ποσειδῶν⁴ μὲν οὖν πρῶτος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσον τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνεν⁵ ὕδωρ, ἐξ οὗ προστάτης ταύτης κατέστη. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀθηνᾶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἔνθα νῦν τὸ Ἐρεχθεῖον ἔστηκεν. Ἐκ δὲ τούτου ἕρις ὑπ' αὐτῶν ἐνίστατο,⁶ ὁπότερος τῆς Ἀττικῆς προστάτης κατασταίη. Κριταὶ οὖν οἱ ἄλλοι θεοὶ καθίσταντο, ἀλλ' εὐθύς οὗτοι δίσταντο ἀλλήλοις· οἱ μὲν γὰρ Ποσειδῶνος ἔφασαν τὴν πόλιν εἶναι, οἱ δ' Ἀθηνᾶν ἐβούλοντο τῆς πόλεως προστάτην καταστήναι. Τέλος δὲ τῇ Ἀθηνᾶ κατεκρίθη ἡ Ἀττικὴ καὶ οὕτω ἡ ἐνεστῶσα φιλονικία ἔληξεν.

75. Ἀταλάντη.

ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ γενομένην ὁ πατὴρ ἐκτίθησιν¹ ἀρρένων γὰρ καὶ οὐ θυγατέρων ἔλεγε δεῖσθαι.² Ὁ δὲ λαβὼν ταύτην ἐκθεῖναι οὐκ ἀπέκτεινεν, οὐδ' εἰς βάραθρον ἐξήκεν³ ἐλθὼν δ' εἰς τὸ Παρθένιον⁴ ὄρος ἔθηκε ταύτην πλησίον πηγῆς, ἔνθα ἄντρον⁵ ἦν, ἐφ' οὗ δασὺς δρυμὼν⁶

ἐπέκειτο· ἐνταῦθα τὸ βρέφος ἐνθὺς ἔφυγε. Μετ' οὐ πολὺ ἄρκτος ἦκεν, ἥ τοὺς μαστοὺς ὑπὸ γάλακτος βαρυνομένους εἶχε· κυνηγοὶ γὰρ τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἀφηρήκεσαν. Αὕτη συνεῖσα⁷ τὸ ἐκτεθειμένον βρέφος προσέρχεται καὶ τοὺς μαστοὺς τῷ στόματι ἐντίθησι. Τὸ δ' εὐθὺς ἐθῆλασε καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἀνεκουφίσθη.⁸ Ἐκ τούτου καθ' ἡμέ-

Ἀταλάντη.

ραν, ὁπότε συνιείη τοὺς μαστοὺς ἐμπιπλαμένους⁹ γάλακτος, προσῆγε πρὸς τὸ βρέφος. Κυνηγοὶ δ' ἰδόντες τὴν ἄρκτον θαμὰ¹⁰ φοιτῶσαν¹¹ εἰς τὸ ἄντρον συντίθενται¹² ταύτην παραφυλάξασθαι. Εἶδον οὖν αὐτὴν οὐδέποτε προῖεμένην¹³ τὸ ἔργον καὶ κατασχεψάμενοι¹⁴ τὸ ἄντρον εὗρον τὸ βρέφος. Λαβόντες οὖν αὐτὸ ὄνομα ἔθεντο Ἀταλάντην. Ἡ δὲ τρεφομένη ὀρεῖφ τροφῇ καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι ζῶσα φόβον μὲν οὐδέποτε συνίει, οὐδέποτε

δ' ἀνῆκε¹⁵ θηρεύουσα ἐν τοῖς ὄρεσι. Ποθοῦσα δ' ἐρημίαν κατέλαβε τῶν Ἀρκαδικῶν ὄρέων τὸ ὑψηλότατον, ἔνθα ἦν αὐλῶν¹⁶ κατάρρυτος¹⁷ καὶ δρυς μεγάλη καὶ πεῦκαι καὶ βαθεῖα ἡ ἐκ τούτων σκιά. Στρωμνὴ δ' αὐτῇ ὑπετίθεντο δοραὶ θηρευομένων καὶ οὐποτ' ἀνῆκε κρέασι τούτων τρεφομένη. Στολὴν δ' ἀνειμένην¹⁸ ἐνεδύετο καὶ τοιαύτην, ὥστε μηδὲν διαφέρειν Ἀρτέμιδος. Οὐδενὶ δ' ἐφίει¹⁹ πελάσαι²⁰ αὐτῇ. Εἰ δέ τις ἐφιεῖτο προσγενέσθαι²¹ αὐτῇ, αὕτη διειῖσα²² τὸν δρυμόν καὶ τὴν λόχμην²³ τῇ τῶν ποδῶν ταχύτητι ἀπέκρυπτεν ἑαυτήν.

76. Ἡρακλῆς.

ΗΡΑΚΛΗΣ υἱὸς Διὸς καὶ Ἀλκμήνης ἦν. Ταύτην Ζεὺς Ἀμφιτρύωνι ἐκδίδωσι.¹ τούτῳ παραδοθεὶς καὶ Ἡρακλῆς βρέφος ἐτρέφετο. Ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ὕστερον, ἄφ' οὗ Ἀμφιτρύωνι Ἡρακλῆς παρεδέδοτο, Ἡρα δύο δράκοντας² ἔπεμψε τὸ βρέφος διαφθεροῦντας.³ Ὁ δ' ἀναστὰς ἄγχων⁴ ταῖς χερσὶ τούτους διέφθειρε καὶ νεκροῦς τῷ πατρὶ παρέδωκεν. Αὐξηθεὶς δὲ παραδίδεται διδασκάλοις, παρ' οἷς τὰ πολεμικὰ ἐξέμαθεν.⁵ Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἡμέραν ἠϋξάνετο μέγας παρεδόθη παρ' Ἀμφιτρύωνος τοῖς βουκόλοις, ἵνα οὗτοι μεταδιδοῖεν αὐτῷ τοῦ ἔργου. Ἐνταῦθα Ἡρακλῆς διατρίβων τὸν Κιθαιρώνιον⁶ λέοντα ἀποκτείνει καὶ νεκρὸν τοῦτον τοῖς βουκόλοις παραδίδωσι. Στρατεύσας εἴτα πρὸς τοὺς Μινύας⁷ ἠνάγκασε τούτους δασμόν⁸ τοῖς Θηβαίοις διδόναι. Διὸ καὶ παρὰ Κρέοντος⁹ ἀριστεῖον¹⁰ αὐτῷ ἡ πρεσβυτάτη θυγάτηρ ἐδόθη. Εἴτα ὑπὸ Ἡρας μανεῖς¹¹ καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας τῇ πυρρᾷ παραδοὺς ἔρχεται εἰς Δελφοὺς καὶ πυνθάνεται, ποῦ κατοικήσει. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείλεν¹² αὐτῷ παραδοῦναι ἑαυτὸν Εὐρυσθεῖ καὶ δώδεκα ἔτη ἐνδιδό-

ναι,¹³ ὥστε ἐπιτελεῖν¹⁴ τὰ προστατιόμενα. Ἐὰν δὲ πα-
ρέλθῃ τὰ δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν τῷ Εὐρυσθεῖ παραδοθῇ,
ἀθάνατον αὐτὸν ὁ θεὸς ἔλεγεν ἔσεσθαι.

Ἡρακλῆς.

ΜΕΡΟΣ Β'

77. Ἡρακλῆς πλησίον τοῦ Εὐρυσθέως.

Πρῶτος ἄθλος.

ΗΡΑΚΛΗΣ ταῦτα ἀκούσας ἔγνω¹ κατὰ² τὴν τοῦ θεοῦ ῥῆσιν ποιεῖν. Μετέβη οὖν πρὸς Εὐρυσθέα καὶ τὰ

Πρῶτος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

ὑπὸ τοῦ θεοῦ προστατιτόμενα ἐποίει. Γνοὺς δ' Εὐρυσθέως τὴν Ἡρακλέους δύναμιν καὶ φοβηθεὶς μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἁλῶ, ἐπέταξεν³ αὐτῷ τοῦ Νεμέου⁴ λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν· ἤλπιζε γὰρ οὕτω ἀπολλαγήσεσθαι αὐτοῦ. Ὁ δὲ με-

ταβὰς εἰς Νεμέαν καὶ γνοὺς τὸν λέοντα ἄτρωτον⁵ φύντα ἐδίωκεν αὐτὸν ῥοπάλῳ· ὁ δὲ φεύγων κατέδυσ⁶ εἰς σπήλαιον. Ἡρακλῆς δέ, ἵνα μὴ ὁ λέων ἀποδραίῃ,⁷ εὐθύς ἐκδὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τὴν χεῖρα περιθείς τῷ τραχήλῳ τοῦ λέοντος ἐπνίξεν αὐτόν. Θέμενος δ' ἐπὶ τοὺς ὄμους εἰς Μυκήνας ἐκόμιζεν αὐτόν. Εὐρυσθεὺς δὲ φοβηθεὶς πίθον ἑαυτῷ κατεσκεύασεν, εἰς ὃν εἰσέδυστο. Τὸ λοιπὸν δ' ἀπειπεν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν μὴ εἰσιέναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοὺς ἄθλους ἐκέλευσεν· ἔπεμπε δ' ἐφεξῆς κήρυκα καὶ ἐπέταττε τοὺς ἄθλους.

78. Δεύτερος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν λερναίαν ὕδραν¹ ἀποκτείνειν. Αὕτη δ' ἐν τῷ τῆς Λέρνης² ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινε³ καὶ τὰ βοσκήματα,⁴ ὧν τὸ πεδίον ἀνεπίμπατο, διέφθειρεν. Οὐδεὶς δὲ τοῦ κακοῦ τὴν χώραν ἀπαλλάξαι ἠδύνατο· ἠπίσταντο⁵ γὰρ πάντες κινδυνεύσειν, ἐὰν τοιοῦτόν τι πειραθῶσιν. «Ἐὰν ταύτην», εἶπεν ὁ Εὐρυσθεὺς, «δύνη ἀποκτείνειν, τὴν χώραν εὖ ποιήσεις»· ἔειπε δ' ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μίαν ἀθάνατον. Ἐπιβὰς οὖν Ἡρακλῆς ἄρματος,⁶ ἠνιοχοῦντος⁷ Ἰολάου, εἰς Λέρνην ἔρχεται καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἴσθησι, τὴν δ' ὕδραν εὐρών τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς ἔκοπτεν. Ἀλλ' οὐδὲν ἠδύνατο ἀνύειν.⁸ μιᾶς γὰρ κεφαλῆς κοπτομένης δύο ἀνεφύοντο.⁹ Λέγει οὖν πρὸς Ἰόλαον. «Οὐκ ἠπιστάμην οὕτω χαλεπὸν τὸ ἔργον ὅν· σὺ οὖν ἐμπίμπρη¹⁰ τὴν ἐγγὺς ὕλην καί, ὅταν ἐγὼ τὰς κεφαλὰς ἀποκόπτω, σὺ πειρῶ ἐμπιμπράναι ταύτας τοῖς καιομένοις δαυλοῖς». Τοῦτον τὸν τρόπον ἐμπρήσας τὰς ἀναφυομένας κεφαλὰς τάφρον ἀνέφρε, ἐν ᾗ κατώρυξε τὴν ἀθάνατον κεφαλὴν. Εὐθύς δ' εἶτα λίθον αὐτῇ ἐπιθείς

ἐμπύμπλησι τὴν τάφρον λίθων καὶ γῆς· ἰτὸ δὲ σῶμα τῆς
ὑδρας ἀποσχίσας ἐνέπλησε τὰ ἄκρα τῶν ὀϊστῶν¹¹ τῆς
χολῆς.

79. Τρίτος, τέταρτος καὶ πέμπτος ἄθλος.

ΤΡΙΤΟΝ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ ἐνεγκεῖν τὴν Κερυνίτιν
ἔλαφον ζῶσαν. Ταύτην ἔφασαν χρυσόκερων¹ εἶναι
καὶ ἰέναι ἐλευθέραν διὰ τοῦ ἄλσους, ἅτε ἱερὰν² τῆς Ἀρτέ-

Τρίτος ἄθλος Ἡρακλέους.

μιδος οὔσαν. Πρὸς τοῦτο Ἡρακλῆς διήει ὄλον ἐνιαυ-
τὸν³ τὸ ἄλσος διώκων τὴν ἔλαφον· ἐδεδοίκει γὰρ μή,
ἐὰν ταύτην ἀποκτείνῃ, τὴν θεὰν ἐχθρὰν αὐτῷ ποιήσῃ.
Ἐπεὶ δ' ἡ ἔλαφος ἀπέκαμε,⁴ τέλος ἐκάθητο καὶ κατακει-

μενην ταύτην συνέλαβεν. Ἐπὶ τῶν ὄμων δὲ ταύτην θεῖς εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν.

36 - Τέταρτον ἄθλον τὸν Ἑρμάνθιον⁵ κάπρον⁶ ἐπέταξε
72 - ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο τὸ θηρίον πάντες ἤδεσαν μεγί-
60 - στων κακῶν αἴτιον τῇ χώρᾳ γεγονός. Ἐκ γὰρ τοῦ ὄρους
36 - ὁρμώμενον ἠδίκηι τὴν γῆν· οἱ δ' ἄνθρωποι ἐδέδισαν
24 - τοῦτο διῶξαι. Ἡρακλῆς μέντοι διώξας εἴλε⁷ καὶ εἰς
36 - Μυκήνας ἐκόμισεν.

Πέμπτον ἐπέταξεν ἄθλον τὴν κόπρον τῶν Αὐγείου
βοσκημάτων καθῆραι.⁸ Ἐκ ταύτης γὰρ κατακειμένης
36 - καὶ ὀξούσης⁹ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐτέθνασαν. Ἦν
24 - δ' Αὐγείας Ἡλιδος βασιλεὺς καὶ πολλὰς ποίμνας βο-
36 - σκημάτων εἶχε. Τούτῳ Ἡρακλῆς προσήει καὶ ἔφη μιᾷ
24 - ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐξοίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκά-
36 - την¹⁰ τῶν βοσκημάτων. Ὁ δ' εἰδὼς χαλεπὸν τὸ ἔργον
καὶ ὅτι κινδυνεύσει τεθνάναι, πρὶν τὸ ἔργον περᾶναι,
ὑπισχνεῖται. Ἡρακλῆς δὲ τὸν Ἀλφειὸν¹¹ ποταμὸν καὶ
Πηνεῖον¹² σύνεγγυς¹³ βεβηκότας παρωχέτευσε¹⁴ διὰ τῆς
κόπρου καὶ ταύτην ἐκάθηρεν.

80. Ἐκτος ἄθλος.

ΕΚΤΟΝ ἄθλον ἔδοξε τῷ Εὐρυσθεῖ ἐπιτάξαι τὰς Στυ-
φαλίδας¹ ὄρνιθας ἐξελάσαι αὐτόν· ταύτας νεμομέ-
νας² τὴν περὶ τὴν Στύμφαλον τῆς Ἀρκαδίας χώραν οὐκ
εἶχον³ οἱ οἰκοῦντες ἐξελάσαι. Ὅποτε γὰρ βούλοιντο ταύ-
τας διῶξαι, αὐταὶ εἰς τὴν λίμνην Στυμφαλίδα εἰσέβαι-
νον καὶ ἐν τῇ ὕλῃ ἐκρύπτοντο· ἦν δ' ἡ Σταμφυλὶς πλή-
ρης ὕλης. Ἐκεῖσε Εὐρυσθεὺς πέμπει Ἡρακλέα ἐξε-
λῶντα τὰς ὄρνιθας καὶ ἀποκτενοῦντα ταύτας. Ἐπεὶ οὖν
Ἡρακλῆς μετέβη ἐκεῖσε ἐπειρᾶτο διαφόροις ὄπλοις ἐξε-
λαύνειν αὐτάς. Αἱ δὲ διωκόμεναι εἰσέβησαν εἰς τὴν ὕλην

καὶ ἐκρύπτοντο. Ἀμνηχανοῦντι⁴ δ' αὐτῷ καὶ οὐκ ἔχοντι
ὅ,τι ποιῆσαι Ἀθηνᾶ δωρεῖται κρόταλα χαλκᾶ παρ'
Ἡφαίστου λαβοῦσα· αὕτη γὰρ ἠβουλήθη βοηθῆσαι
Ἡρακλεῖ. Ταῦτα κρούων⁵ οὗτος ἐπὶ τοῦ συνεχομένου⁶
τῇ λίμνῃ ὄρους ἐφόβει⁷ τὰς ὄρνιθας. Αἱ δὲ βουλόμεναι
σωθῆναι ἀνεπέτοντο.⁸ Τότε δὲ ταύτας ἐτόξευε καὶ
οὕτω πάσας διέφθειρεν.

81. Ἑβδομος καὶ ὄγδοος ἄθλος.

ΕΒΔΟΜΟΝ ἄθλον ἐπέταξε τὸν Κρῆτα¹ ταῦρον ἀγα-
γεῖν. Τοῦτον Εὐρυσθεὺς ἐπυνθάνετο ἄγριον ὄντα,
ὥστε χαλεπὸν εἶναι ληφθῆναι ζῶντα ὑπ' ἀνδρός. Τοῦτο
μαθὼν πέμπει Ἡρακλέα πιστεύων οὐκ ἂν περιγενέσθαι²
τούτου. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην εὕρι-
σκει Μίνωα καὶ ἡξιού³ τὸν ταῦρον λαμβάνειν. Ὁ δ' οὐκ
εἰδὼς Ἡρακλέα εἶπεν αὐτῷ διαγωνισαμένῳ τιτρώσκειν
τὸν ταῦρον καὶ λαμβάνειν. Ἡρακλῆς δὲ τρώσας⁴ τοῦ-
τον καὶ λαβὼν ἔδειξεν Εὐρυσθεῖ· τὸ δὲ λοιπὸν⁵ εἶσεν
αὐτὸν ἄνετον.⁶ Ὁ δὲ ταῦρος ἀποδράς ἐκείθεν καὶ δια-
βάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικνεῖται
καὶ ἐνταῦθα, ἕως ἐγήρασε, τοὺς βλασταίνοντας ἄγρους
διελυμαίνεται.⁷

Ὅγδοον ἄθλον ἐπέταξε τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς
ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν. Αἱ δ' ἵπποι αὗται ἔδακνον
καὶ κατήσθιον⁸ ἀνθρώπους. Ἐβασίλευε δὲ Διομήδης Βι-
σκόπων, ἔθνους μαχιμωτάτου. Ἐλαβεν οὖν μεθ' ἑαυτοῦ
πολλοὺς βοηθοὺς, οἷς πολλὰ ἀγαθὰ ὑπέσχετο. Ἀφικόμε-
νος δ' εἰς Θράκην ἤγαγε τὰς ἵππους ἐπὶ θάλατταν. Δια-
γωνισάμενος μέντοι πρὸς Διομήδην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
ἐπιδραμόντας καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν ῥαδίως τοὺς ἀποκα-
μόντας ἠνάγκαζε φεύγειν. Τεμὼν⁹ δὲ καὶ τὴν Διομήδους

χώραν καὶ λαβὼν τὰς ἵππους ἀπήγαγε ταύτας εἰς Μυκήνας.

82. Ἔνατος καὶ δέκατος ἄθλος.

ΕΝΑΤΟΝ ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐνετείλατο κομίζειν ζωστή-
ρα¹ Ἴπολύτης. Ταύτην αἱ Ἀμαζόνες,² αἱ περὶ Θερ-
μώδοντα ποταμὸν κατέκουν, ἠδοῦντο³ καὶ ἠύλαβοῦντο.⁴
Εἶχε δ' Ἴπολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα σύμβολον⁵ τοῦ
πρωτεύειν ἀπασῶν. Τοῦτο τὸ ἔργον Εὐρυσθεὺς χαλεπὸν
φῆθη εἶναι Ἡρακλεῖ· αἱ γὰρ Ἀμαζόνες μαχιμώταται
ἦσαν καὶ οὐδεὶς ποτε διενοήθη διαγωνίσασθαι αὐταῖς.
Ἐπεὶ οὖν Ἡρακλῆς εἰς τὸν λιμένα αὐτῶν κατέπλευσεν,
ἦσθετο τὰς Ἀμαζόνας ἠθροισμένας, αἷς ὑπὸ Ἴπολύτης
ἐνετέταλτο ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐβούλοντο πα-
ραδοῦναι ζωστήρα ἐκοῦσαι.⁶ Ταῦτα αἰσθανόμενος Ἡρα-
κλῆς ἀποκτείνει Ἴπολύτην καὶ ἀφελόμενος ζωστήρα
εἰς Μυκήνας κομίζει.

Δέκατον δ' ἄθλον ἐνετείλατο τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ
Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ νῦν Γάδειρα καλεῖται.
Ταύτης Γηρυόνης ἐκαρποῦτο ἔχων συμφυῆς σῶμα τριῶν
ἀνδρῶν, τῶν δὲ βοῶν αὐτοῦ ἐπεμελεῖτο μὲν βουκόλος
Εὐρυτίων, φύλαξ δ' ἦν αὐτῶν Ὀρθρος, κύων δικέφαλος.
Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς βοῦς ταύτας ἦκεν
εἰς Ἐρύθειαν καὶ ἐν τῷ ὄρει Ἀβαντι αὐλίζεται⁷ οὐδε-
νὸς ἐναντιουμένου. Αἰσθανόμενοι δ' εἶτα⁸ ὃ τε κύων καὶ
ὁ βουκόλος ἐπ' αὐτὸν ὤρμων·⁹ ἠρνοῦντο γὰρ ἐπιτρέψαι
αὐτῷ λαβεῖν τὰς βοῦς· Ἡρακλῆς δ' ἐπέρχεται ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἀποκτείνει ἀμφοτέρους ῥοπάλῳ. Ἀποκτείνας δὲ πάν-
τας τοὺς ἐπιδραμόντας αὐτῷ, οἱ Γηρυόνην μέγιστον
ἠσπάζοντο,¹⁰ καὶ αὐτὸν δὲ τέλος Γηρυόνην καταβαλὼν
τὰς βοῦς εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν. Εὐρυσθεὺς δ' αὐτὰς τῇ
Ἡρᾷ κατέδυσεν.

83. Ἐνδέκατος καὶ δωδέκατος ἄθλος.

ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων¹ τὰ χρυσᾶ μῆλα κομίζειν· ταῦτα γὰρ Εὐρυσθεὺς ἐβούλετο κτήσασθαι· χαλεπὸν δὲ ταῦτα κτηθῆναι παρ' ἀνδρός.

* Ἀτλας.

Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς πρῶτον εἰς Λιβύην ἀφίκετο, ἧς Ἀνταῖος ἐβασίλευε. Παρὰ τούτου Ἡρακλῆς δεχθεὶς² ἠναγκάζεται παλαίειν· ὁ γὰρ Ἀνταῖος δεχόμενος τοὺς ξένους καὶ ἐν πάλῃ τούτους χειρούμενος³ ἀλέκτεινεν.

Ἡρακλῆς μέντοι τοῦτον ἄρας⁴ μετέωρον ἐχειρώσατο καὶ ἀπέκτεινεν. Ἐκ τούτου εἰς Αἴγυπτον ἦλθεν, ἧς Βούσιρις, παῖς Ποσειδῶνος, ἐβασίλευεν. Οὗτος πρῶτον πολλὰ δωρούμενος τοῖς ξένοις ἦγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν κἀνταῦθα ἔθυσεν. Οὕτω καὶ Ἡρακλῆς τὸ πρῶτον μὲν ἐβιάσθη, προσφερόμενος⁵ μέντοι εἰς τὸν βωμὸν τοὺς δεσμοὺς ἔρρηξε καὶ ἐκείνον ἀπέκτεινεν. Οὕτω Βούσιρις, ᾧ διενοήθη ἐργάσασθαι, αὐτὸς εἰργάσθη ὑπὸ Ἡρακλέους. Μετὰ δὲ τοῦτο πρὸς Ἀτλαντα⁶ ἦκε, παρ' οὗ διαδεξάμενος τὸν οὐρανόν, ἐκείνον ἐπὶ τὰ μῆλα ἔπεμψεν, αὐτὸς δὲ τὸν Ἀτλαντα ἐμμήσατο. Ἀτλας δ' ὁμως δρεψάμενος⁷ τὰ μῆλα ἐβούλετο αὐτὸς κομίσαι πρὸς Εὐρυσθέα, Ἡρακλέα δ' ἐκέλευσεν ἔχειν τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δ' ἐκέλευσεν⁸ Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιτο. Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν οὐρανὸν διεδέξατο. Ἡρακλῆς δ' ἀνελόμενος⁹ τὰ μῆλα ἀπηλλάττετο.

Δωδέκατος δ' ἄθλος ἐπετάχθη αὐτῷ τὸν Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Ἐλθὼν οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ἄδου καὶ θωρακισθεὶς¹⁰ καὶ λεοντὴν περιθέμενος συνέλαβε τὸ θηρίον οὐδὲν λυμανθεὶς¹¹ δεῖξας δὲ τοῦτον Εὐρυσθεῖ πάλιν εἰς Ἄδου ἐκόμισεν.

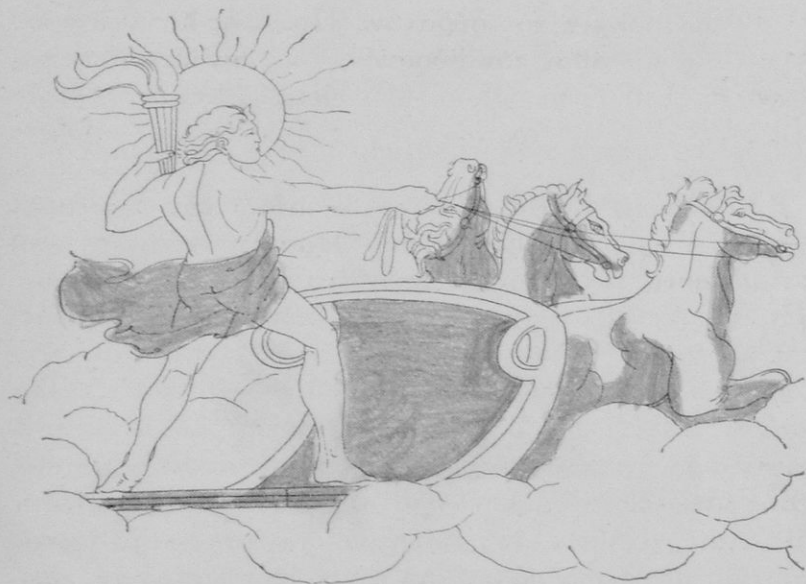
84. Ὁ στρατὸς τοῦ Ξέρξου.

ΣΥΜΠΙΑΝΤΟΣ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος¹ ἐφάνη² ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες,³ ὧν ἐστρατήγουν ἑξ ἡγεμόνες· πρῶτος δὲ πάντων Μαρδόνιος ἦν. Χωρὶς⁴ δὲ τούτων ἄλλαι χίλιναι δεκάδες Περσῶν ἦσαν ἀπολελεγμένων,⁵ οἳ ἀθάνατοι ἐκαλοῦντο· εἰ γάρ τις αὐτῶν ἐκλείποι θανάτῳ ἢ νόσῳ, ἄλλος ἡρεῖτο⁶ καὶ οὐδέποτε πλείους ἢ ἐλάσσους μυρίων ἐγίνοντο. Ἀριθμὸς δὲ τῆς ἵππου ἐγένετο ὀκτὼ μυριάδες. Τῶν δὲ τριήρων⁷ ἀριθμὸς ἐγένετο

ἑπτὰ καὶ διακόσiai καὶ χίλιαi. Παρείχοντο δὲ Κύπριοι μὲν πενήκοντα καὶ ἑκατόν, Φοίνικες δὲ διπλασίας τούτων, Αἰγύπτιοι δὲ δυοῖν δεούσας διακοσίας. Ὡσαύτως Κίλικες ἑκατόν, Πάμφυλοι τριάκοντα, Λύκιοι πενήκοντα, νησιῶται ἑπτακαίδεκα, Ἑλλησπόντιοι ἑκατόν. Ὅκτω δὲ στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος ναυτικοῦ ἦσαν. Οὗτος ὁ στόλος δευτεραῖος ἐξ Ἐφέσου εἰς Ἑλλησποντον ἀφίκετο.

85. Φαέθων.

ΗΛΙΟΣ ἐτέκνωσε¹ Φαέθοντα, ὃς περὶ πᾶν μὲν ἐτόλμα,² οὐδενὸς δ' ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἡττᾶτο.³

Φαέθων

Ὅτε Φαέθων νεανίας ἐγένετο, ὄρῳ τὸν πατέρα ἐπὶ τεθρίππου⁴ ὀχοῦμενον⁵ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τιμώμενον ἰκέτευσεν αὐτὸν μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τὸ

ἄρμα· οὕτω γὰρ ἡλπιζεν εὐδοκιμήσειν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ὁ δὲ πατήρ πρῶτον μὲν ὥκνει⁶ παραχωρῆσαι τοῦτο τῷ υἱῷ· ὕστερον δ', ἐπεὶ οὗτος ἤτις, ⁷ συνεχώρησεν⁸ αὐτῷ, καίπερ⁹ εἰδὼς ὅτι ὁ υἱὸς θανάτῃ.⁹ Ἐπεὶ οὖν Φαέθων ἀνέβη ἐπὶ τοῦ τεθρίππου, ἤλαυνε μὲν αὐτὸ ἀνειμένως,¹⁰ οἱ δ' ἔλποιν γνόντες, ὅτι οὐ δουλεύουσιν Ἡλίῳ ἐξηνέχθησαν¹¹ τῆς ὁδοῦ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον πλανώμενοι κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐπύρρωςαν¹² αὐτόν, εἶτα δὲ πελάσαντες¹³ τῇ γῇ ἐλυμήναντο αὐτὴν κατακαίοντες τοὺς ἀγρούς.

Διὸ Ζεὺς ὀργισθεὶς Φαέθοντα μὲν ἐκεραύνωσε, τὸν δ' Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν ἀποκατέστησεν. Ὁ δὲ πατήρ οἰμώζων¹⁴ καὶ στεναχίζων ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ ἀπωλείᾳ ἔλεγεν. «Οἶμοι, ὅτι τοιοῦτου υἱοῦ ἀποστέρομαι».¹⁵

86. Καταγωγή καὶ παιδικὴ ἡλικία Οἰδίποδος.

ΖΕΥΣ ὁ τῶν θεῶν βασιλεὺς ἔδωκε Κάδμῳ, κτίτορι τῶν Θηβῶν, γυναῖκα Ἀρμονίαν. Πάντες τότε οἱ θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν ὑμνηταὶ τοῦ γάμου ἐγένοντο. Ἐν δὲ τῇ εὐωχίᾳ¹ αὐληταὶ² καὶ ἀοιδοὶ³ παρῆσαν ἄδοντες, πολλοὶ δὲ θεράποντες καὶ κλητῆρες⁴ ὑπούργουν τοῖς εὐωχουμένοις.⁵ Κάδμου δὲ γίννονται Ἰνὼ καὶ Σεμέλη, παῖς δὲ Πολύδωρος, ὃς γεννᾷ Λάβδακον. Μετὰ δὲ τοῦτον Λάιος ἡγεμὼν⁶ τῶν Θηβῶν καθίσταται. Τούτῳ ὁ Θεὸς Ἀπόλλων ἔχρησεν⁷ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ ἀποθανεῖσθαι. Διὸ Λάιος μνήμων⁸ τοῦ χρησμοῦ ὦν διαπερᾷ τὰ σφυρὰ τοῦ βρέφους περόναις καὶ τῷ νομεῖ⁹ αὐτὸ δίδωσι ἐκθεῖναι. Ὁ δὲ τὸ βρέφος οἰκτίρας¹⁰ σωτὴρ ἡβουλήθη γενέσθαι. Παραδίδωσιν οὖν αὐτὸ τοῖς τοῦ Πολύβου βοσκοῖς, βασιλέως τῆς Κορίνθου. Οἱ δὲ παραλαβόντες καὶ σωτῆρες αὐτοῦ γενόμενοι φέρουσιν εἰς τὴν Πολύβου γυναῖκα.

Ἡ δὲ τροφὸν παραλαβοῦσα ἀνατρέφει τὸ βρέφος, ὡς ἴδιον τέκνον, καὶ Οἰδίπουν καλεῖ. Ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ ὄν καὶ ὄνειδιζόμενος¹¹ ὑπὸ τῶν συμπαικτῶν ὡς ὑπόβλητος¹² ἔρχεται εἰς Δελφοὺς καὶ περὶ τῶν γονέων πυνθάνεται. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείλεν αὐτῷ πρὸς τοὺς γονεάς μὴ πορεύεσθαι· κινδυνεύει γὰρ φονεῦσαι τὸν πατέρα.

87. Βασιλεία Οἰδίποδος καὶ θάνατος αὐτοῦ.

ΟΙΔΙΠΟΔΙ ἀκούσαντι τὸν χρησμὸν φυγὴ ἦν ἐκ Κορίνθου, ἣν πατρίδα ἐνόμιζε. Φερόμενος¹ δὲ κατὰ τὴν μαντείαν εἰς ξένην γῆν ἐντυγχάνει κατὰ τινα στροφὴν τῆς ὁδοῦ στενὴν Λαίῳ ἐφ' ἄρματος. Ὁ ἡνιόχος τούτου κελεύει αὐτὸν ἐκχωρεῖν² τῆς ὁδοῦ· ὁ δ' οὐκ ἐπειθέτο, καὶ ὁ ἡνιόχος διὰ τὴν ἀπειθείαν παίει³ αὐτόν. Ὁ δ' ὀργισθεὶς ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ τοῦ ἡνιόχου μετὰ φορᾶς⁴ παίει αὐτὸν τῷ ῥοπάλῳ καὶ ἀποκτείνει. Ὁμοίως ἀποκτείνει Λάιον καὶ μετὰ τὸν φόνον εἰς Θήβας ἔρχεται. Ταύτας τότε μεγάλη συμφορὰ κατεῖχεν. Ἦρα ἐπεπόμεφι Σφίγγα, ἣ τρόμον τοῖς Θηβαίοις ἐνέβαλε· προὔτεινε γὰρ τὴν λύσιν τοῦδε τοῦ αἰνίγματος. «Τί ἐστίν, ὃ τετράπουν, δίπουν, τρίπουν γίγνεται». Εἰ δὲ μὴ εὔροισεν τὴν λύσιν, ὑπὸ μανίας⁵ ἡ Σφιγξ κατεχομένη κατήσθιεν ἕνα. Κρέων δ' ὁ ἡγεμὼν ἐκζητῶν⁶ ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ κηρύττει τὴν βασιλείαν δώσειν τῷ λύσοντι· οὕτω⁷ γὰρ μεγάλην ἐπιθυμίαν εἶχεν ἀπαλλάξαι τὴν πόλιν τοῦ κακοῦ. Οἰδίπους δ' ἀκούσας τὸν λόγον τῆς Σφιγγὸς ἄνθρωπον ἔφη εἶναι τὸ λεγόμενον. Οὗτος γὰρ γίγνεται βρέφος ὁχούμενος τοῖς τέτταρσι κώλοις, αὐξανόμενος δὲ δίπους ἐστὶ γηράσκων δὲ καὶ τρίτην βάσιν λαμβάνει, τὴν βακτηρίαν. Διὸ εὐθὺς τὴν βασιλείαν λαμβάνει καὶ γυναῖκα Ἰοκάστην, ἐξ ἧς ἐγέννησε Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη, Ἀντιγό-

νην καὶ Ἰσμήνην. Ὑστερον δὲ τῆς ἀσεβείας φανείσης^β
 ἡ μὲν Ἰοκάστη πνιγμὸν ἑαυτῇ παρεσκεύασεν, Οἰδίπους

Βασιλεία Οἰδίποδος

δ' ἐξόρουξιν τῶν ὀφθαλμῶν. Οὕτω τυφλὸς ὑπ' Ἀντιγόνης
 φερόμενος εἰς Κολωνὸν Ἀττικῆς ἦλθεν, ἔνθα μετ' οὐ
 πολὺ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ ἐγένετο.

88. Πύρρος¹ καὶ κύων.

ΠΥΡΡΟΣ ὁ βασιλεὺς ὁδεύων ἐνέτυχε νεκρῷ ἀνδρὶ
 γεωργῷ. Παρ' αὐτῷ δ' ἦν ἄροτρον, δρέπανον, σκα-
 πάνη, κοπίς καὶ τομεύς·² ἐπὶ δὲ τοῦ παρακειμένου βάθρου

κύων ἐκάθητο φρουρῶν τὸν νεκρόν. Ὁ δὲ βασιλεὺς αἰσθανόμενος κακούργημα γινόμενον τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι ἐν τάφῳ, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ παρέλαβεν. Ὀλίγαις δ' ἡμέραις ὕστερον ἐν τῇ παλαίστρᾳ τοῦ θεάτρου οἱ στρατιῶται διηγωνίζοντο. Πύρρος δὲ ἐπὶ βάθρου ἐκάθητο θεώμενος³ τὸν ἀγῶνα καὶ παρ'⁴ αὐτῷ ὁ κύων ἡσυχίαν ἤγεν.⁵ Ἰδὼν δ' ἐν τῇ παλαίστρᾳ τὸν φονέα τοῦ δεσπότη⁶ ἐπέδραμεν⁷ ἐπ' αὐτὸν μετὰ φωνῆς καὶ τοῦ ζωστήρος ἐπελάβετο.⁸ Ὁ δὲ τῇ ξύστρᾳ καὶ τῇ βακτηρίᾳ ἔπαιεν αὐτόν, ἀλλ' οὐδ' οὕτως ὁ κύων ἀπηλλάττετο. Πύρρος δ' αἰσθόμενος τὸ πρᾶγμα καὶ τεκμήριον τοῦτο νομίσας ἤγαγε τὸν στρατιώτην εἰς δικαστήριον, ἔνθα τὸ κακούργημα ὡμολόγησε. Διὸ ὑπὸ Πύρρου ἐκολάσθη.⁹

89. Ἀνὴρ κομπαστής.¹

ΑΝΗΡ ἐπ' ἀνανδρίᾳ ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὀνειδιζόμενος ἀπεδήμησεν ἐκ τῆς πόλεως. Μετὰ δὲ διετίαν ἐπανελθὼν ἀλαζονείαν τοῖς πολίταις ἐπεδείκνυ· ἔλεγε γάρ, ὅτι διὰ μὲν δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν μέγα² ἐν τῇ ξένῃ ἐτιμᾶτο, ἐν Ῥόδῳ³ δὲ μεγάλην εὖνοιαν τοῦ πλήθους ἐκτήσατο, ὅτι ταχυτῆτα⁴ ἐν τῷ δρόμῳ ἀπεδείξατο ἑξαιρέτον, βάρος δ' ἦρε μέγα, πήδημα δ' ἦλατο τοσοῦτον, ὥστε μηδένα τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἐφικέσθαι. Ὅτι δὲ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε, μάρτυρας ἔφαινε⁶ τοὺς παρατυχόντας ἐν Ῥόδῳ. Τῶν παρόντων μέντοι⁷ τις τὴν μωρίαν τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἀνεχόμενος λέγει. «Εἰ τὴν ἀλήθειαν λέγεις, οὐδεμία ἔνδεια⁸ μαρτύρων ἐστί. Ἴδου ἡ Ῥόδος καὶ τὸ πήδημα».

90. Κύρου στρατήγιον.¹

ΑΙ ΣΑΡΔΕΙΣ πρωτεύουσα τῆς Λυδίας ἦν. Τὸ δὲ περὶ

αὐτὴν πεδίον εὐφορον ἦν καὶ πολλαὶ πολίχναι ἐν αὐτῷ κατεσκευασμέναι ἦσαν λαμπροῖς ναῖσκοις κεκοσμημέναι καὶ πολλοὺς ἀμπελῶνας ἔχουσαι. Περὶ τοὺς οἰκίσκους τούτων πολλὰ κηπάρια καὶ δασύλλια² ἦν πλήρη ἀνθέων καὶ δενδρυλλίων,³ ἐν οἷς τὰ παιδιά καὶ τὰ κοράσια διῆγεν παίζοντα. Τοῦτο τὸ πεδίον στρατήγιον τῆς ἐπὶ τὸν Ἀρταξέρξην στρατείας Κῦρος κατέστησε καὶ ἐνταῦθα τοὺς συστρατεύσοντας ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν συνήθροισεν. Ἐπεὶ δ' αὐτῷ πάντα παρεσκεύαστο, ἐκάλεσε Πρόξενον τὸν Βοιωτίον παραγενέσθαι⁴ ὥς εἰς Πισίδας⁵ βουλόμενος στρατεύεσθαι. Ἦκον δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Σοφαίνετος⁶ ὁ Στυμφάλιος καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιὸς καὶ Ἀρίστιππος ὁ Θετταλὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς καὶ Μένων ὁ Θετταλὸς ἔχων Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὀλυνθίους. Μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἦκε καὶ Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ἔχων πελταστὰς Θοῤᾰκας καὶ τοξότας Κρητας. Ἐγένοντο δ' οἱ ἐκ πάσης Ἑλλάδος Ἀθηναῖοι, Μεσσήνιοι, Ἀρκάδες, Τεγεᾶται, Μιλήσιοι, Ἐφέσιοι, Λαμψακηνοί, Κυζικηνοί, Ταραντῖνοι καὶ ἄλλοι φυγάδες Ἕλληνες Ἀσιανοὶ εἰς τρεῖς καὶ δέκα χιλιάδας.

91. Λόγοι ἀρετῆς πρὸς Ἡρακλέα.

ΟΙ ΘΕΟΙ τῶν ὄντων¹ ὠφελίμων οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις. Πάντα δυνατὰ καὶ κατορθωτά, εἴ τις πονεῖ. Εἰ βούλει σοι τοὺς θεοὺς ἵλεως εἶναι, θεραπευτέον αὐτοὺς καὶ μηδέποτε ἴσθι ἐπιλήσμων² τῶν πρὸς αὐτοὺς καθηκόντων. Εἰ ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπητὸς εἶναι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον. Εἰ ὑπὸ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, ταύτην ὠφελητέον. Εἰ τῇ Ἑλλάδι ἀξιοῖς θαυμαστὸς³ εἶναι ἐπ' ἀρετῇ, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν.⁴ Εἰ βούλει τὴν γῆν ἀφθόνοους καρποὺς φέρειν, ταύτην θεραπευτέον. Εἰ οἶε ἀπὸ

βοσκημάτων δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον. Εἰ διὰ πολέμου βούλει τοὺς φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι,⁵ τὰς πολεμικὰς τέχνας μαθητέον καὶ ἀσκητέον· εἰ δὲ βούλει καὶ τῷ σώματι δυνατὸς εἶναι, ἐθιστέον⁶ ὑπηρετεῖν τὸ σῶμα τῇ γνώμῃ⁷ καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἰδρῶτι πάντα γὰρ ταῦτα μαθήματά⁸ ἐστίν.

92. Ἡ γῆ τῶν μακάρων.¹

ΑΥΤΗ ἡ πόλις χρυσῇ πᾶσα, τὸ δὲ τεῖχος περὶκείται σμαράγδινον,² πύλαι δ' ἀργυραῖ καὶ σιδηραῖ εἰσιν ἐπτά, τὸ δ' ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἐλεφαντίνη.³ αἱ δ' ἐν αὐτῇ αὐλαιοὶ⁴ οἰκίαι εἰσὶ χαρίεσαι καὶ βωμοὶ ἔννεισι λίθινοι, ἐφ' ὧν τὰς ἐκατόμβας⁵ ποιοῦσι, καὶ ἡρῶα⁶ δὲ μαρμάρινα ἵδρυται,⁷ ἐφ' ὧν ἀναγεγραμμένα ἐστὶ τὰ λαμπρὰ παπῶα⁸ καὶ πατρῶα⁹ ὀνόματα. Περὶ δὲ τὴν πόλιν ὑλήεντα¹⁰ ἄλση περὶκείται καὶ δινήεις¹¹ ποταμὸς ἀρωματώδης ῥεῖ. Ἡ δὲ κύκλω ὄρεινὴ χώρα πᾶσι μὲν ἄνθεισι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις καὶ σκιεροῖς τέθηλεν.¹² Αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι ἐν ταῖς ὄρειναῖς κλιτύσι φύονται ἐτήσιαι,¹³ τοὺς δ' ἄλλους καρποὺς καὶ ὀπώρας φέρει μηνιαίους.¹⁴ Ἄντι δὲ τοῦ πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτους ἐτοίμους φύουσι. Πηγαὶ δ' ὕδατος θαλασσίου καὶ ποσίμου πολλαὶ εἰσι καὶ ποταμοὶ γαλακτώδεις πάμπολλοι τὴν χώραν διατέμνουσι. Πᾶσαι δ' αἱ ἡμέραι οὕτω λαμπραὶ εἰσιν, ὥστε ἡ σημερινὴ οὐδὲν διαφέρει τῆς χθесινῆς.

93. Διάλογος Σωκράτους καὶ Φαίδρου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Πόθεν, ὦ Φαῖδρε, ἔρχει; πολλάκις γὰρ σε εἶδον ἐντεῦθεν ἰόντα.

Φαῖδρος. Μεγαροῖ¹ μὲν, ὦ Σώκρατες, διέτριψα τέτταρας ἡμέρας· ἐκεῖθεν δὲ Θήβαζε² ἦλθον, ἔνθα ὀλίγας ἡμέρας διέμεινα. Νῦν δ' Ἀθήνησι³ τὸ λοιπὸν διατρίψω.

Σωκράτης. Ἄλλοτε μὲν πρότερον οὐδέποτε ἡδυνήθην διαλεχθῆναι σοι· νῦν δ' εἰ βούλει καὶ εἰ μὴ σε ὑπερβαλλόντως βία κατέχει, δεῦρο ἴωμεν κατὰ τὸν Ἴλισσον καὶ διαλεχθῶμεν ἄλλως ἀναβάλωμεν ἐς αὔριον.

Φαῖδρος. Ἀγωμεν δῆ, ἐπεὶ δήποτε καὶ ἀμισθί⁴ ἡ διδασκαλία γενήσεται μοι. Μὴ δ' ὅμως οὕτως ἄγαν⁵ σπεῦδε· ἔοικας⁶ γὰρ τροχάδην καὶ οὐ βάδην ἰέναι.

Σωκράτης. Σπεύδω πρὸς ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον, ὅφ' ἦν σχιά ἐστι μεγάλη καὶ πνεῦμα⁷ μέτριον, πρὶν τινας ἄλλους ταύτην κατασχεῖν.

94. Τὰ Πυρηναῖα¹ ὄρη.

ΤΑ Πυρηναῖα ὄρη πασίγνωστα ἦν τὸ πάλαι διὰ τε τὸ μέγεθος² καὶ ὕψος, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς δάση ἔγεμεν ἰοβόλων³ θανατηφόρων⁴ ὄφρων. Ἐνῆν δ' ἐν αὐτοῖς ζῶα παντοδαπὰ ἄγρια, ὄνοι ταχύποδες καὶ στρουθοὶ καὶ ἄλλα, ἃ οἱ ξιφομάχοι θηρευταὶ ἐθήρευνον. Ὑλοτόμοι δ' ἐκ τῆς ὕλης διπήχεις καὶ τετραπήχεις δοκοὺς ἐξῆγον, ἐξ ὧν νεοσοίκους⁵ κατεσκεύαζον. Καὶ γαιάνθρακας δ' ἡ γῆ παμπόλλους ἐξέφερε. Πολλῶν δ' ὄντων τῶν δρυμῶν, ἐν τοῖς παλαιοῖς φασὶ χρόνοις ὑπὸ νομέων τὴν ὕλην πυρίκαυστον⁶ γενέσθαι καὶ κατακαῆναι τὴν ὄρεινὴν χώραν. Διὸ συνέβη πυροειδῆ⁷ πολλὰς ἡμέρας εἶναι ταύτην καὶ καῆναι τὴν γῆν. Ἐκ τούτου τὰ μὲν ὄρη Πυρηναῖα ἐκλήθη, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τῆς χώρας ἀργύρῳ ἐρρῦη⁸ καὶ πολλοὶ ῥύακες καθαροῦ ἀργύρου ἐγένοντο.⁹ Τὴν ἀξίαν δ' αὐτοῦ ἀγνοοῦντες οἱ γηγενεῖς¹⁰ τοῖς Φοῖνιξιν ἐδίδο-

σαν ἀντ' ἄλλων τινῶν φορτίων οὐκ ἀξιολόγων. Διὸ οἱ Φοῖνικες πολυτάλαντοι¹¹ ἐξ αὐτοῦ ἐγένοντο.

95. Θεμιστοκλῆς.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ὁ Νεοκλέους οὕτω φιλότιμος,¹ μεγαλοπράγμων² καὶ πρὸς δόξαν παράφορος ἦν, ὥστε νέος ἔτι ὢν μετὰ τὴν εὐκλεᾶ³ ἐν Μαραθῶνι νίκην τῶν Ἀθηναίων σύννους ἐωρᾶτο καὶ ἄγρυπνος τῆς νυκτὸς διέμενε καὶ τοὺς συνήθους πότους τῶν νέων παρητήθη.⁴ Κατὰ μόνας δ' αἰεὶ ἐπορεύετο, ὥστε ἐδόκει ὥσπερ τις ἐχέμυθος⁵ καὶ κρυφίνους⁶ εἶναι. Ἐρωτώμενος οὖν διὰ τὸ εὐμετάβολον τοῦ ἥθους ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἐφῆ αὐτὸν καθεύδειν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ὄροντο τὴν ἐν Μαραθῶνι ἦτταν τῶν βαρβάρων πέρας⁷ εἶναι τοῦ πολέμου, Θεμιστοκλῆς δὲ προύλεγε ταύτην ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων. Διὸ συνέπεισεν Ἀθηναίους ἐκ τῆς Λαυρεωτικῆς⁸ προσόδου ναῦς κατασκευάσαι καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀξιολόγους ναυβάτας⁹ τούτους ἐποίησε. Τούτῳ τῷ στόλῳ κατεναμάχησε¹⁰ Ξέρξην ἐν Σαλαμῖνι καὶ τοῦτον ἠνάγκασε φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καίπερ τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως ἀθραύστου καὶ ἀξιολόγου διαμεινάσης. Διὰ τοῦτο δ' ὁμοίως ἡμιθέφ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐτιμᾶτο.

96. Περσέπολις ἡ πρωτεύουσα τῶν Περσῶν.

ΠΕΡΣΕΠΟΛΙΣ μητρόπολις οὗσα τῶν Περσῶν εὐεῖδε-στάτη¹ καὶ εὐδαιμονεστάτη² τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεων ἦν. Οὐκ ἀνοίκειον³ δ' εἶναι νομίζομεν περὶ τῶν ἐν ταύτῃ μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυτελῶν βασιλείων⁴ βραχεία διελθεῖν.⁵ Ταῦτα ἀξιόλογον ἄκραν⁶ εἶχεν, ἦν τεῖχος

τρίτην περιελάμβανεν ἐπάλλεσι⁷ κατακεκοσμημένον. Τὸ
 δεύτερον δὲ τεῖχος κατασκευὴν ὁμοειδῇ τῷ προειρημένῳ
 εἶχεν, ὕψος δὲ διπλάσιον· ὁ δὲ τρίτος περίβολος τετρά-
 πλευρος ἦν καὶ κατεσκευασμένος πρὸς διαμονὴν⁸ αἰω-
 νίαν. Ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς ὄρει οἱ πολυώνυμοι⁹ τάφοι
 τῶν βασιλέων ὑπῆρχον, οὓς προσεκύνουν οἱ εὐγενεῖς
 Πέρσαι. Οἱ τάφοι οὗτοι ἐν πέτραις ἐλλελαξευμένοι¹⁰
 ἦσαν πρόσβασιν¹¹ μὲν οὐδεμίαν ἔχοντες, ἐδέχοντο δὲ
 τὰς ταφὰς δι' ὀργάνων χειροποιήτων. Πλεῖστοι δ' ἐν
 αὐτοῖς θησαυροὶ ἐνῆσαν πρὸς τὴν παραφυλακὴν¹² τῶν
 χρημάτων εὐθετοὶ¹³ κατεσκευασμένοι, οὓς φρουροὶ ἐνυ-
 κτοφυλάκουν.¹⁴ Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέ-
 πρησε τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀκείνων τὰ ἱερὰ καὶ
 πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

97. Γαλάται.

ΤΟ ΓΑΛΑΤΙΚΟΝ ἔθνος εὐγενὲς καὶ φιλοπόλεμον ἦν,
 εὐδόκιμον¹ δὲ τῇ ἱπικῇ μάλιστα τέχνῃ. Τοῖς τρό-
 ποις οἱ Γαλάται οὐ κακοήθεις,² ἀλλ' ἀπλοὶ ἦσαν· πολὺ
 δ' ὅμως τὸ ἀνόητον καὶ φιλόκοσμον³ ἦν αὐτοῖς. Τοῖς
 σώμασι μὲν πάννυ εὐμήκεις καὶ μακρόχειρες ἦσαν, τοῖς
 δὲ σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί. Ὅρεσίτροφοι⁴ δ' ἦσαν τὸ
 πάσαι καὶ ὄκουν ἐν χειροποιήτοις ξυλίναις οἰκίαις καὶ
 ὑπὸ δημογερόντων⁵ διωκοῦντο. Ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις⁶
 καὶ ταῖς μάχαις, ἐν αἷς καὶ ἱερομάντεϊς⁷ ἠκολούθουν,
 ἐχρῶντο ἄρμασιν, ἃ ἡνίοχον καὶ παραβάτην εἶχε. Κατὰ
 δὲ τὰς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας μάχας εἰώθεσαν προά-
 γειν⁸ τῆς παρατάξεως καὶ προκαλεῖσθαι εἰς μονομαχίαν
 τοὺς ἀρίστους τῶν ἀντιτεταγμένων.⁹ Τὰ ἐν ταῖς μάχαις
 σκῦλα¹⁰ ἐλαφυραγῶγον παιανίζοντες καὶ ἄδοντες καὶ
 ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσήλουν,¹¹ ὥσπερ ἐν θήρᾳ κечи-

ρωμένοι θηρία, τῶν δ' εὐκλεῶν πολεμίων τὰς κεφαλὰς
ἐν λάρνακι ἐτήρουν καὶ τοῖς ξένοις ἐπεδείκνυσαν.

98. Ἡ νεότης.

Οἱ νέοι τὰ ἥθη εὐμετάβολοί¹ εἰσι, πρὸς δὲ τὰς ἐπι-
θυμίας ἀψίκοροι.² Γίνονται δὲ μάλιστα οἱ πρωτό-
τοκοι ὀξύθυμοι καὶ φιλότιμοι, οἱ δὲ νεώτεροι φιλόνικοι.
Πολλοὶ τῶν νέων εὐπρεπεῖς τὴν ὄψιν εἰσὶ καὶ προσηνεῖς
πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐν ταῖς δυστυχίαις δ' αὐτάρχεις³ καὶ
ἥκιστα φιλοχρήματοι, συνελόντι δ' εἰπεῖν⁴ εὐήθεις⁵
καὶ οὐ κακοήθεις, εὐέλπιδες, φιλόφιλοι,⁶ φιλοίχειοι⁷ καὶ
φιλέταιροι· τινὲς δ' ὅμως φύσεώς εἰσι πονηρᾶς, ὥστε
κακοῦργοι καὶ πανοῦργοι καὶ ἐπίβουλοι⁸ τοῖς ἄλλοις
γίνονται.

Ανα. Μουριανς

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ

1. Ἕλαφος καὶ κυνηγοί.

ΜΙΑ¹ ἔλαφος ἐξοῦσεν² εἰς³ μίαν ἄμπελον. Μίαν ἡμέραν κυνηγοὶ ἐκυνηγοῦσαν⁴ εἰς³ τὸν τόπον αὐτὸν. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν⁵ διὰ τὴν ἔλαφον ἦτο μέγας. Διὰ τοῦτο καταφεύγει κάτω⁶ ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου καὶ ἐδῶ ἦτο ἀσφαλής. Μετ' ὀλίγον οἱ κυνηγοὶ βαδίζουσιν⁷ πρὸς τὴν ἄμπελον, ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνονται⁸ τὴν ἔλαφον καὶ φεύγουν. Ἡ ἔλαφος τότε, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι διέφυγε⁹ τὸν κίνδυνον, κατέτρωγε¹⁰ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Οἱ κυνηγοὶ ἀκούουν τότε τὸν θόρυβον τῶν φύλλων καὶ νομίζουν, ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ φύλλα κρύπτεται¹¹ ἄλλο ζῷον γυρίζουσιν¹² λοιπὸν καὶ φονεύουν τὴν ἔλαφον. Αὐτὴ δέ, ἐνῶ ἀπέθνησκειν, ἔλεγεν. «Δίκαια παθαίνω, διότι ἤμην τόσον ἀνόητος, ὥστε ἔβλαπτον τὴν σῴτειράν μου».

2. Ὑποδοχὴ εἰς τὸν Κικέρωνα.¹

ἮΤΟ πλέον² βράδυ καὶ ὁ Κικέρων ἀνέβαινε πρὸς τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ συμπολῖται⁴ τὸν συνώδενον⁵ ὃχι μὲ σιωπὴν, ἀλλὰ τὸν ὑπεδέχοντο⁶ με⁷ φωνὰς καὶ με κρότους καὶ ὠνόμαζον αὐτὸν κτίστην τῆς Ῥώμης. Φῶτα πολλὰ τοὺς δρόμους ἐφώτιζον⁸ καὶ πολλοὶ ἐτοποθετοῦσαν⁹ μικρὰ λαμπάδια ἐπάνω¹⁰ εἰς τὰς θύρας, τὰ δὲ κοράσια καὶ ἀπὸ¹¹ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν ἔβλεπον¹² τὴν πομπήν. Ἐβάδιζον δὲ μαζί¹³ του οἱ ἄριστοι συμπολῖται καὶ στρατη-

γοὶ καὶ ὅλοι¹⁴ ἔλεγον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἢ ἀσφάλεια καὶ σωτηρία τῆς χώρας.

3. Ἡ ἀρετὴ πρὸς Ἡρακλέα.

ἘΓΩ συναναστρέφομαι¹ μὲν μὲ θεοὺς, συναναστρέφομαι δὲ μὲ ἀνθρώπους καλοὺς.² Ἔργον δὲ οὔτε θεῖον, οὔτε ἀνθρώπινον γίνεται³ χωρὶς⁴ ἐμέ. ἀπολαύω δὲ σεβασμοῦ⁵ καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν ἀνθρώπων. Καὶ πάντοτε⁶ ἐνομιζόμην καὶ τώρα⁷ εἰμαι ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς εἰς τοὺς ἐργατικούς⁸ τεχνίτας, πιστὴ δὲ σύντροφος εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας,⁹ βοηθὸς δὲ καλὴ εἰς τοὺς ὑπηρέτας.¹⁰ Οἱ δὲ φίλοι μου δὲν εἶναι λαίμαργοι, ἀλλ' ὑπομένουν¹¹ καὶ τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν. Διὰ τοῦτο χαίρουν¹² διὰ τοὺς ἐπαίνους τῶν πρεσβυτέρων, οἱ δὲ πρεσβύτεροι εὐχαριστοῦνται¹³ διὰ τὰς ἐξαιρέτους τιμὰς τῶν νέων. Ὅλοι δὲ οἱ πρεσβύτεροι, ὅτε ἦσαν νέοι, εὐχαριστοῦντο¹⁴ διὰ τὰ ἔργα τῶν, ὅτε δ' ἐγίνοντο πρεσβύτεροι ἀπέλαυνον σεβασμοῦ ἀπὸ τῶν νέων, διότι ἦσαν παράδειγμα εἰς αὐτούς.

4. Τὰ ἐκ τῆς γεωργίας ἀγαθὰ.

Ἡ ΑΣΧΟΛΙΑ¹ μὲ τὴν γεωργίαν γεμίζει² ἀπὸ χαρὰν³ τοὺς γεωργοὺς καὶ συγχρόνως⁴ ἐπιφέρει⁵ αὐξησιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ οἴκου καὶ ἐξάσκησιν τῶν σωμάτων διότι οἱ γεωργοὶ ζοῦν⁶ εἰς⁷ τὰς ἐπαύλεις καὶ εἰς τὸ ὑπαίθριον καὶ καλλιεργοῦν⁸ μὲ⁹ τὰ βόδια τοὺς ἀγρούς, βόσκουν δὲ ἀγέλας βοδιῶν καὶ ἀλόγων εἰς τὰ λειβάδια.¹⁰ Διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τῶν γεωργῶν γίνονται καὶ ἱππεῖς ἔξοχοι. Μερικοὶ¹¹ δὲ ἀπ' αὐτῶν¹² ὑλοτόμοι εἶναι καὶ μὲ τοὺς πελέκεις εἰς τὸ πλησίον δάσος¹³ κόπτουν ξύλα¹⁴ καὶ κτίζουσιν μὲ αὐτὰ καλύβας· ἄλλοι δὲ εἶναι καὶ ψαράδες¹⁵ καὶ ψαρεύουσιν ψάρια εἰς τοὺς ποταμούς. Ὅτε τὰ σιτηρὰ καὶ αἱ ἄμπελοι ὥρι-

μάζουν, ὅλη ἡ φύσις στολίζεται¹⁶ ἀπὸ¹⁷ τοὺς στάχεις καὶ αἱ πλαγιαί¹⁸ τῶν λόφων ἀπὸ τὰ σταφύλια. Ὅλα αὐτὰ παρέρχον ἀφθονα ἀγαθὰ εἰς τοὺς γεωργούς, ὥστε ζοῦν οὗτοι ὅμοιοι μὲ βασιλεῖς. Ἐνίοτε ὅμως καταστροφαὶ συμβαίνουν εἰς τοὺς¹⁹ στάχεις καὶ τὰ σταφύλια, διότι παρουσιάζονται²⁰ διάφοροι ἀσθένειαι καὶ πολλάκις καταστρέφουν τὰ σπαρτά.²¹

5. Κάλλος τοπείου.

Εἰς μίαν¹ νῆσον ἐβλέπομεν πλησίον² μὲν τῆς παραλίας³ ὠρεῶν⁴ λιμένας, εἰς δὲ τὴν μεσόγειαν λειβάδια καὶ φάραγγας, πὺν ἦσαν γεμᾶται⁵ ἀπὸ δένδρα καὶ λουλούδια καὶ πολλὰ πτηνά, ὠτίδια, ἀηδόνια, τρυγόνια, καὶ ἀπὸ ἔντομα, μύρμηκας καὶ τέττιγας. Ποταμοὶ δὲ πλάτους καὶ βάθους ἀρκετοῦ⁶ διέσχίζον⁷ τὰς κοιλάδας καὶ πεδιάδας, καὶ μικροὶ ρύακες μὲ⁸ νερὰ κρύα ἐπότιζον⁹ τοὺς κήπους καὶ τὰ λειβάδια. Ὁ ἀέρας δὲ ἦτο τόσο ἐλαφρὸς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα,¹⁰ ὥστε ἡ διαμονὴ ἦτο εὐχάριστος. Εἰς δὲ τὸ βάθος τοῦ ὄρου ἦσαν οἰκίαι λαμπραί, τὰς ὁποίας ἐθέρμαινε καὶ περιέλουεν ὁ ἥλιος μὲ τὰς θερμὰς ἀκτῖνας. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης ἐκαλλιέργουν τοὺς ἀγρούς καὶ πολλάκις κατέβαινον εἰς τὴν παραλίαν καὶ μὲ πλοῖα¹¹ ὠρεῖα ἐπικοινωνοῦσαν¹² μὲ τοὺς γείτονας τῶν ἄλλων νήσων.

6. Μάθημα τοῦ Ἀντιόχου.

Ο ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκστρατεύσει¹ ἐναντίον² τῶν Πάρθων, μίαν ἡμέραν εἶχε μαζεύσει τοὺς ἀνλικούς, διὰ³ νὰ κνηγήσουν εἰς τὸ πλησίον⁴ δάσος. «Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ φονεύσῃ τὰ περισσότερα⁵ θηρία», εἶπε, «θὰ ἀνταμείψω θὰ τιμωρήσω δ' ἐκεῖνον, πὺν δὲν θὰ κνηγήσῃ τίποτε». Κατὰ⁶ τὸ κνηγιον ὅμως ἐχρονотρίβησε πολὺ, ἐνῶ κατεδίωκε⁷ μίαν ἔλαφον, καὶ ἀπεμακρύνθη⁸ πολὺ ἀπὸ

τοὺς ἄλλους αὐλικούς. Ἐπειδὴ δὲ πλέον ἦτο νύξ,⁹ εἰσέρχεται εἰς ἑπαυλὶν πτωχῶν χωρικῶν σκεπτόμενος· «ἄς μὴ φανερώσω τὸν ἑαυτὸν μου, διὰ νὰ ἀκούσω τί λέγουν οἱ ὑπήκοοι περὶ ἐμοῦ». Ἔτσι ἤλπιζεν, ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν θὰ ἀποκρύψουν¹⁰ τίποτε. Πράγματι δὲ οἱ χωρικοὶ ἐνόμισαν, ὅτι φιλοξενοῦν¹¹ ἰδιώτην καὶ κατὰ¹² τὸ δεῖπνον εἶπον, ὅσα ἐπίστευον. Ἦκουσε λοιπὸν νὰ λέγουν,¹³ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο μὲν χρηστός, εἶχεν ὅμως ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς αὐλικούς, αὐτοὶ δὲ δὲν τοῦ ἀπεκάλυπτον τὴν ἀλήθειαν πάντοτε· ἐπειδὴ δὲ ἀγαπᾷ τὰ κυνήγια,¹⁴ εἶχε μαζεῦσει πολλοὺς κακούς αὐλικούς, οἱ ὁποῖοι προσέχουν μόνον τὰ ἰδικά των συμφέροντα. Καὶ τότε μὲν, ἀφοῦ ἤκουσε, δὲν εἶπε τίποτε· Ἀμα δὲ ἐξημέρωσεν,¹⁵ ἤρχοντο οἱ αὐτικοὶ καὶ περιποιοῦντο¹⁶ αὐτόν. Τότε τοὺς λέγει. «Φεύγετε ἀπὸ κοντὰ μου.¹⁷ Κανεῖς ἀπὸ σᾶς¹⁸ δὲν μοῦ εἶπε μέχρι σήμερον τὴν ἀλήθειαν. Ἀφ' ὅτου ἔγινα βασιλεὺς,¹⁹ χθὲς μόνον ἤκουσα λόγους ἀληθινούς²⁰ καὶ ἔχω ἀποκαλύψει τὴν ἀλήθειαν».

7. Χειμῶν καὶ ἔαρ.

Ο ΧΕΙΜΩΝ περιγελοῦσε¹ τὴν ἄνοιξιν, διότι² μόλις³ παρουσιάζεται⁴ αὕτη, οὐδεὶς πλέον ἡσυχάζει,⁵ ἀλλ' ἄλλος⁶ μὲν πηγαίνει εἰς τὰ λειβάδια καὶ τὰ δάση, ἄλλος δὲ κόπτει⁷ λουλούδια καὶ κρίνους, κανεῖς δὲ δὲν μένει⁸ εἰς τὴν οἰκίαν.⁹ Ἄλλοι πάλιν ἐπιβιβαζόμενοι¹⁰ πλοίου καὶ διαπλέοντες¹¹ πελάγη πηγαίνουν πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους· κανεῖς δὲ δὲν δίδει προσοχὴν¹² εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ τὸ νερὸ τῶν βροχῶν.¹³ «Ἐγὼ δέ», εἶπεν, «ὁμοιάζω¹⁴ μὲ ἄρχοντα καὶ κύριον,¹⁵ ὁ ὁποῖος ἐπιτάσσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ κοιτάζουν¹⁶ πρὸς τὴν γῆν καὶ νὰ τρέμουν τὸν οὐρανόν». Ἡ δὲ ἄνοιξις εἶπεν. «Ἀλήθεια ἀπὸ σὲ μὲν οἱ ἄνθρωποι εὐχονται νὰ ἀπαλλαγοῦν¹⁷ εὐχαρίστως,¹⁸ ἐμὲ δὲ καὶ

ἀποῦσαν ἀναφέρουν¹⁹ καὶ μόλις³ παρουσιάζομαι χαί-
ρουν».

8. Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

ΕἶΝΑΙ δυνατὸν¹ νὰ κατανοῇ² τις τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, εἰὰν ῥίψη βλέμμα³ πρὸς τὸ σύμπαν ἀπὸ τὸν αἰθέρα ἕως⁴ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Ὁ Θεὸς ἔχει πλάσει μὲ τά-
ξιν καὶ ἁρμονίαν τὸν εὐρὺν οὐρανόν, τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους,
τοὺς ἀστέρας, τὴν σελήνην, πὺν φωτίζει μὲ τὸ ὥχρον φῶς,
τὸν ἥλιον, πὺν μὲ τὰς ἀκτῖνας θερμαίνει τὸ σύμπαν.
Ὅμοίως ἐτακτοποίησε⁵ ὅλα τὰ νερά, ὥστε νὰ κατεβαίνουν
ἀπὸ τὰ βουνὰ πρὸς τὰς πλατείας πεδιάδας καὶ νὰ ἐκβάλ-
λουν εἰς τὴν θάλασσαν.⁶ Οἱ βαθεῖς αὐτοὶ ποταμοὶ οἱ γε-
μαῖτοι ἀπὸ ψάρια⁷ εἰς μὲν τὺς πηγὰς εἶναι ἀβαθεῖς, καθ'
ὅσον δὲ προχωροῦν⁸ δέχονται καὶ ἄλλα νερά καὶ γίνονται
ὄγκῳδεις καὶ ὀρμητικοί. Εἶναι δὲ ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους, διότι ποτίζουν μὲ τὰ διανυγῇ νερά τοὺς ἀγρούς, τοὺς
εὐώδεις κήπους καὶ τὰ λειβάδια. Ἐπίσης ἔπλασε βουνὰ δα-
σώδη καὶ φάραγγας καὶ κοιλάδας γεμάτας⁹ ἀπὸ παντοῖα
θηρία¹⁰ καὶ πτηνά. Ζοῦν δὲ τὰ μὲν θηρία εἰς βαθεῖα σπή-
λαια, τὰ δὲ πτηνὰ εἰς φωλεὰς ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα ἀπὸ¹¹
τὸ γλυκὺ δὲ κρέας αὐτῶν τρέφονται οἱ ἄνθρωποι. Ἡ γῆ δὲ
πάλιν βλαστάνει γλυκεῖς καρποὺς καὶ φυτὰ γεμᾶτα ἀπὸ
μυρωδιάν,¹² τὰ ὅποια γεμίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ
γλυκὺ ἄρωμα.¹³ Καὶ εὐτελεῖ δὲ καὶ ἀνάξια λόγον ζῶα καὶ
ἔντομα ἔπλασεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω¹⁴ αὐτῆς, μύρ-
μηκας, σώληκας καὶ ἄλλα. Μέσα¹⁵ δὲ εἰς τὰ ἔγκατα
τῆς γῆς εὐρίσκονται γαιάνθρακες καὶ μέταλλα διά-
φορα. Ὅλα αὐτὰ ἔπλασε καὶ ἐτακτοποίησεν ὡς φρόνι-
μος¹⁶ καλλιτέχνης, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ζοῦν ἔχοντες ὅλα
τὰ ἀγαθὰ.

9. Ἐνδιαφέρουσαι γινῶμαι.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ τῶν Αἰθιοπῶν ἐρωτηθεὶς ποτε, τί εἶναι τὸ παλαιότερον¹ ἀπ' ὅλα,² τὸ ὠραιότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ κοινότερον, τὸ ὠφελιμώτερον, τὸ βλαβερώτερον καὶ τὸ εὐκολώτερον εἶπε. «Τὸ παλαιότερον ἀπ' ὅλα εἶναι ὁ χρόνος, διότι οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχε· τὸ μεγαλύτερον ὁ κόσμος· τὸ σοφώτερον ἡ ἀλήθεια, διότι οὐδὲν εἶναι πολυτιμότερον ἀπ' αὐτό· τὸ ὠραιότερον τὸ φῶς, τὸ κοινότερον ὁ θάνατος, τὸ ὠφελιμώτερον ὁ Θεός, διότι αὐτὸς μόνον παρέχει τὰ εὐχαριστότερα εἰς τὸν ἄνθρωπον· τὸ βλαβερώτερον δ' ὅλων ὁ κακὸς δαίμων καὶ τὸ εὐχαριστότερον τὸ γλυκύ». Θαλῆς ὁμοῦς ὁ Μιλήσιος ἀπεκρίνατο ὡς ἐξῆς. «Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ παλαιότερος ὅλων, διότι εἶναι ἀγέννητος, ὁ κόσμος τὸ μεγαλύτερον, ὁ χρόνος τὸ σοφώτερον, διότι ὅλα ἀποκαλύπτει, ἡ ἐλπίς τὸ κοινότερον, ἡ ἀρετὴ τὸ ὠφελιμώτερον, ἡ κακία τὸ βλαβερώτερον, ἡ ἀνάγκη τὸ ἰσχυρότερον, διότι ὅλοι ὑποχωροῦν³ εἰς αὐτήν, τὸ δὲ εὐκολώτερον τὸ κατὰ φύσιν ζῆν».

10. Χειμῶν εἰς Λευκετίαν.

ΛΥΝΕΒΑΙΝΕ¹ νὰ διαχειμάζω ἐγὼ εἰς Λευκετίαν· ἔτσι² δὲ ὀνόμαζον οἱ Γαλάται τὴν πολίχνην τῶν Παρισίων. Ἦτο δ' αὕτη ὄχι μεγάλη νῆσος. Ποταμὸς δὲ μέγας γύρω³ αὐτὴν ὅλην περιέβαλλε.⁴ Ξύλιναι δὲ γέφυραι πολλαὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη⁵ ἔφερον⁶ εἰς αὐτήν, ὁ δὲ πόλεμος ὀλίγας φορὰς⁷ γίνεται μικρότερος ἢ μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ σύνηδες, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ⁸ δὲ εἶναι ὁμοῖος. Τὸ νερὸν αὐτοῦ εἶναι γλυκύτατον, ὁ δὲ χειμὼν μαλακώτερος⁹ ἕνεκα¹⁰ τῆς ξέστης τοῦ Ὠκεανοῦ· διότι οὗτος δὲν ἀπέχει πολὺ. Φυτρώνουν¹¹ δὲ εἰς αὐτήν πολλαὶ ἄμπελοι, πὺν παράγουν¹²

ώραιότατα καὶ γλυκύτατα σταφύλια, καὶ συκαῖ, πού σκεπά-
ζονται¹² τὸν χειμῶνα¹³ μὲ καλαμιά¹⁴ σιταριοῦ.¹⁵

11. Συμβουλαι πρὸς νέους.

ΕΙΘΕ νὰ εἶσαι¹ φίλομαθής. Ἐάν² εἶσαι τοιοῦτος, θὰ
γίνης³ πολυμαθής. Εἶθε νὰ διαφυλάξης¹ μὲ μελέτας,
ὅσα⁴ γνωρίζεις.⁵ Ὅσα δὲ δὲν⁶ ἔχεις μάθει,⁷ νὰ ἀποκιᾶς⁸ μὲ
γνώσεις.⁹ διότι εἶναι ἐξ ἴσου¹⁰ ἄσχημον¹¹ νὰ μὴ μάθης
λόγον, τὸν ὅποιον¹² ἤθελες ἀκούσει,¹³ καὶ νὰ μὴ δεχθῇς¹⁴
καλόν, πού¹⁵ θὰ σοῦ προσέφερον¹⁶ φίλοι. Νὰ ἐξοδεύης¹⁷ τὸν
καιρὸν¹⁸ εἰς τὸ νὰ ἀκούης λόγους παρ' ἄλλων διότι ἔτσι
θὰ δυνηθῇς¹⁹ νὰ μάθης εὐκόλως, ὅσα²⁰ οἱ ἄλλοι δυσκόλως
ἔχουν εὖρει.²¹ Νὰ νομίζης, ὅτι πολλὰ τῶν ἀκουσμάτων
εἶναι πολυτιμότερα²² ἀπὸ χρήματα διότι αὐτὰ²³ μὲν γλή-
γορα²⁴ σὲ ἀφίνουν,²⁵ ἐκεῖνα δὲ²⁶ ὅλον τὸν καιρὸν παρα-
μένουν.²⁶ Μὴ κουρασθῇς²⁷ νὰ βαδίζης μακρὸν δρόμον πρὸς
ἐκείνους, πού ὑπόσχονται²⁸ ὅτι διδάσκουν χρήσιμόν τι
διότι εἶναι ἐντροπή οἱ μὲν ἔμποροι²⁹ νὰ περνοῦν τόσα πε-
λάγη, διὰ³⁰ νὰ αὐξήσουν τὴν περιουσίαν καὶ νὰ κάμουν³¹
αὐτὴν περισσοτέραν, οἱ δὲ νεώτεροι²⁹ νὰ μὴ ὑπομένουν τὴν
κατὰ ξηρὰν πορείαν διὰ³⁰ νὰ ἐπιτύχουν παιδείαν καλυ-
τέραν.

12. Ἀνακάλυψις πόρου τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τῶν μυριῶν.

ΕΝΩ ἔτρωγεν¹ ὁ Ξενοφῶν, προσέτρεξαν² πρὸς αὐτὸν
δύο νεανίσκοι διότι ὅλοι ἐγνώριζον, ὅτι ἐπειρέπετο³
εἰς⁴ πᾶσαν ὥραν νὰ προσέλθῃ τις πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ εἴπῃ,
ἐάν⁵ εἶχέ τι σχετικόν⁶ πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ ἔλεγον
τότε, ὅτι ἔτυχε⁷ νὰ συλλέγουν⁸ φρύγανα διὰ⁹ φωτιὰν καὶ
διέκριναν¹⁰ ἀπέναντί¹¹ εἰς βράχους κατερχομένους¹² πρὸς

τὸν ποταμὸν γέροντας, παιδιὰ καὶ μικρὰ κορίτσια¹³ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἔκρουσαν¹⁴ εἰς βράχον¹⁵ σχήματος ἄντρον¹⁶ ἱμάτια. Ἀφοῦ δὲ αὐτοὶ εἶδον¹⁷ αὐτό, ἀπεφάσισαν¹⁸ νὰ διαβοῦν¹⁹ τὸν ποταμὸν. Κρατοῦντες²⁰ λοιπὸν εἰς τὰς χεῖρας μόνον ἐγχειρίδια διέβαινον γυμνοὶ τὸν ποταμὸν καὶ τὸ νερὸ τοὺς ἔβρεξε μέχρι τῶν γονάτων. Ἀφοῦ δὲ παρέλαβον τὰ ἱμάτια ἤλθον πάλιν. Ἀμέσως ὁ στρατηγὸς ἔκαμνε σπονδὰς²¹ καὶ διέταξε τοὺς στρατηγοὺς νὰ προσεύχωνται²² εἰς τοὺς θεοὺς, πὺν ἀνεκάλυψαν τὸν πόρον.

13. Ἡ θήρα ὡς ἄσκησις πολεμική.

ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ἐκπαιδεύονται καὶ εἰς ὅσα ἀφοροῦν τὸν πόλεμον¹ διότι, ἐπειδὴ βαδίζουσιν² με³ τὰ ὅπλα δρόμους δυσβάτους, δὲν κουράζονται, καὶ, ἐπειδὴ εἶναι συνηθισμένοι⁴ νὰ κυνηγοῦν τὰ θηρία ἐπὶ πολλὸν χρόνον, συνηθίζουσιν εἰς τὸ νὰ ὑπομένουν⁵ τοὺς κόπους⁶ ἐπίσης γίνονται πειθαρχικοὶ φύλακες τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιτασσομένων, ὡσάκτις παραστῇ ἀνάγκη⁷ νὰ κατακλίνωνται⁸ εἰς τὸ ὑπαιθρον. Διὰ τοῦτο γίνονται πειθαρχικοὶ στρατιῶται καὶ ὑπομένουν καὶ τὸ ψῦχος καὶ τὴν ζέστην⁹ τοῦ ὑπαίθρου καὶ συνηθίζουσιν νὰ πρίπτουν τὰ παραγγελλόμενα προθύμως καὶ νὰ προφυλάττονται καλῶς. Οὕτω γυμναζόμενοι, εἰάν εἶναι παρατεταγμένοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, δὲν θὰ ἐγκαταλείψουν¹⁰ τὰς τάξεις, διότι θὰμποροῦν¹¹ νὰ ὑπομένουν τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν. Ὅταν δὲ οἱ ἐχθροὶ ἔχουν τραπῇ εἰς φυγὴν, αὐτοὶ θὰ τοὺς καταδιώκουν¹² εἰς πᾶσαν τοποθεσίαν, διότι εἶναι συνηθισμένοι εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν θηρίων. Ἐὰν δὲ πάλιν¹³ οἱ ἰδιοὶ¹⁴ τῶν ἀτυχήσουν, θὰ δύνανται καὶ οἱ ἴδιοι¹⁵ νὰ σώζονται καὶ τοὺς ἄλλους νὰ σώζουν.

14. Χαρὰ τῶν μυρίων ἐπὶ τῇ θῆρᾳ τῆς θαλάσσης.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ἀφοῦ ἀπεμακρύνθησαν¹ ἀπὸ τοὺς ἐ-

χθρὸν² καὶ ἐβάδισαν μιᾶς ἡμέρας δρόμον, ἔφθασαν³ εἰς τὸ ὄρος· ὠνομάσθη δὲ τοῦτο ἀπὸ⁴ τοὺς ἐγχωρίους⁵ Θήχης. "Οἱ δὲ οἱ πρῶτοι ἔφθασαν εἰς αὐτό, μεγάλη κραυγὴ ἠκούσθη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφυλάκες ἐνόμισαν,⁶ ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐφάνησαν· διότι ὀπισθεν ἠκολούθουν⁷ οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· ἐξ αὐτῶν συλληφθέντες μερικοὶ ὑπὸ τῶν ὀπισθοφυλάκων ἐφονεύθησαν. Ἐμαζεύθησαν δ' ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ ὄρος περισσότεροι καὶ ἡ βοή ἔγινε δυνατωτέρα,⁸ ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν νὰ τρέξῃ, διὰ νὰ ἴδῃ τὰ συμβαίνοντα. Πλησιάσας⁹ ἤκουσε τὰς λέξεις «θάλασσα, θάλασσα» καὶ ἐνόησεν,¹⁰ ὅτι οἱ στρατιῶται εἶδον¹¹ θάλασσαν. Ἀφοῦ δὲ ἔφθασαν ὅλοι εἰς τὴν κορυφὴν¹² ἐνηγκαλίζοντο¹³ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον¹⁴ καὶ ἔλεγον· «τώρα ἀσφαλῶς θὰ σωθῶμεν πλέον».

15. Σωκράτης περὶ φιλίας.

Η ΚΟΥΣΑ ποτε τὸν Σωκράτη¹ νὰ συζητῇ² περὶ φίλων καὶ μοι ἐφαίνετο,³ ὅτι ἀπ' αὐτὰ μπορεῖ νὰ ὠφεληται⁴ κανεὶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. "Οἱ σχεδὸν νομίζουν⁵ καὶ λέγουν, ὅτι φίλος καλὸς εἶναι τὸ καλύτερον ἀπ' ὅλα. Ἐν τούτοις ὁ Σωκράτης ἔβλεπεν,⁶ ὅτι ὅλοι φροντίζουν⁷ διὰ κάθε ἄλλο παρὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. Ἐβλεπε⁸ δέ, ὅτι οἱ περισσότεροι προσπαθοῦν⁹ νὰ ἀποκτοῦν¹⁰ οἰκίας καὶ ἀγροὺς καὶ δούλους, φίλον δ' οὐδεὶς φροντίζει, πῶς νὰ ἀποκτήσῃ, οὔτε πῶς νὰ σώζωνται οἱ ὑπάρχοντες.¹¹ Καὶ ὅταν μὲν εἶναι ἀρρωστοὶ¹² οἱ δοῦλοι, προσκαλοῦν ἰατρούς, τοὺς δὲ φίλους, ὅταν ἀρρωστοῦν,¹³ παραμελοῦν. Ἐὰν δ' ἀποθάνουν¹⁴ οἱ ὑπηρέται ἢ οἱ φίλοι, τὴν μὲν ἀπώλειαν τῶν ὑπηρετῶν θεωροῦν¹⁵ ζημίαν, διὰ δὲ τοὺς φίλους¹⁶ οὐδὲν νομίζουν, ὅτι ἔχουν χάσει.¹⁷ Πρὸς τούτοις δὲ ἀπὸ μὲν τὰ ἄλλα κτήματα οὐδὲν ἀφίνουν¹⁸ ἀπεριποίητον,¹⁹ τοὺς δὲ φίλους, ἂν καὶ ἔχουν ἀνάγκην²⁰ περιποιήσεως, παραμε-

λοῦν, ²¹ ἐνῶ τοῦναντίον θὰ ἔπρεπε ²² τοὺς φίλους νὰ ἐκτιμᾷ τις καὶ δι' αὐτοὺς νὰ φροντίζῃ· διότι ὁ καλὸς φίλος εἶναι πολλὰς φορὰς καλύτερος καὶ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν.

16. Ἡ πρώτη θήρα τοῦ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου.

ΑΦΟΥ ὁ Ἀστυάγης εἶδεν, ὅτι ὁ Κῦρος ἐπεθύμει ¹ πολὺν ² νὰ κυνηγῇ ³ εἰς τὸ δάσος, στέλλει αὐτὸν μὲ τὸν θεῖόν του, ἵνα προφυλάττουν αὐτόν, ἐὰν ⁴ ᾗθελε φανῇ κανὲν ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία. Ὁ δὲ Κῦρος ἐξήτει νὰ μάθῃ ⁵ ἀπὸ ⁶ τοὺς ἀκολουθοῦντας, ποῖα θηρία πρέπει μὲ θάρρος ⁷ νὰ διώκῃ. Οὗτοι δὲ ἔλεγον εἰς αὐτόν, ποῖα θηρία εἶναι ἀβλαβῆ ⁸ καὶ ὅτι ἔπρεπε ⁹ νὰ προφυλαχθῇ ¹⁰ μᾶλλον ἀπὸ κακοτοπιές. ¹¹ Ἐνῶ ὁμοῦς ἤκουεν αὐτά, αἴφνης βλέπει, ὅτι ἔλαφος ἀνεπήδησεν. ¹² Ἀμέσως ἐλησιμόνησεν ¹³ ὅλα αὐτὰ καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπε παρὰ τὸν δρόμον τῆς ἐλάφου. Καταδιώκων δὲ αὐτὴν τὴν ἐφόνευσεν. Οἱ φύλακες τότε πλησιάσαντες αὐτὸν τοῦ συνέστησαν ¹⁴ νὰ μὴ τρέχῃ, πράγμα, διὰ τὸ ὅποιον ¹⁵ βέβαια ¹⁶ αὐτὸς ἐστενοχωρεῖτο. ¹⁷ Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμοῦς ἤκουσε κραυγὴν κάπρου καὶ ἀμέσως ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ γεμᾶτος ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ ¹⁸ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ κάπρου καὶ τὸν φονεύει. Ὁ θεῖος τότε βλέπων τὸ θάρρος παρεκάλει αὐτόν νὰ μὴ κινδυνεύῃ· αὐτὸς δὲ παρεκάλει τὸν θεῖον νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φέρῃ ¹⁹ τὰ κυνήγια μόνος του ²⁰ πρὸς τὸν πάππον. Πράγματι δὲ προσφέρων ταῦτα εἰς τὸν πάππον ἔλεγεν, ὅτι μόνος του ἐκυνήγησεν ²¹ αὐτὰ χάριν αὐτοῦ. ²² Ὁ δὲ Ἀστυάγης ἡὺχαριστεῖτο μὲν, συνεβούλευσεν ὁμοῦς αὐτόν νὰ μὴν κινδυνεύῃ.

17. Ἡ πρὸς τοὺς τιμῶντας τοὺς γονεῖς
εὖνοια τῶν θεῶν.

ΛΕΓΕΤΑΙ ὅτι εἰς τὴν Σικελίαν ἔρρευσεν ¹ ἐκ τῆς Αἴτης ρύαξ ² πυρός· λέγουν δέ, ὅτι οὗτος ἔρρεε ³ καὶ πρὸς τὴν

ἄλλην χώραν καὶ μάλιστα³ πρὸς πόλιν ἀπὸ τὰς ἐκεῖ κατοικουμένας.⁴ Διηγοῦνται λοιπόν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι² ζητοῦντες τὴν σωτηρίαν ὠρμήσαν¹ πρὸς φνγγὴν, ἓνας δὲ κάποιος⁵ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους⁴ ἔφερε¹ τὸν γέροντα πατέρα ἐπὶ τῶν ὤμων, διότι ἔβλεπεν, ὅτι δὲν μπορούσε⁶ νὰ βαδίζη.⁷ Ἐπροφθάσθη⁸ ὁμῶς ἀπὸ τὸν ῥύακα τοῦ πυρός. Ἐδῶ ὁμῶς εἶναι ἄξιον νὰ ἰδῇ⁹ τις, ὅτι ὁ θεὸς εὖνοεῖ τοὺς καλοὺς ἀνδρας.¹⁰ Δέγεται δηλαδή, ὅτι τὸ πῦρ ἔρρευσεν¹¹ γύρω ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ὅτι αὐτοὶ μόνοι² ἐσώθησαν.¹ Ἐκτοτε¹² ὠνομάσθη τὸ μέρος¹³ χῶρος τῶν εὐσεβῶν. Ὅσοι δὲ ἀπεχώρησαν¹⁴ ταχέως καὶ ἐγκατέλειψαν¹⁴ τοὺς γονεῖς, ἐχάθησαν.¹⁵

18. Λόγος τοῦ Κλεάρχου πρὸς τοὺς στρατιώτας δειξάντας διαθέσεις ἀντιπειθαρχικάς.

«**Α**ΝΑΡΕΣ στρατιῶται, μὴ ἀπορεῖτε, διότι στενοχωροῦμαι¹ διὰ τὴν κατάστασιν.² Ὁ Κῦρος ὑπῆρξε³ φίλος μου⁴ καὶ ἐμέ, ὅτε ἤμην ἐξόριστος,⁵ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα⁶ ἐτίμησε καὶ χρήματα πολλὰ μοὶ ἔδωκε, τὰ ὅποια ἐγὼ δὲν ἐξώδευσα διὰ τὸν ἑαυτὸν μου εἰς διασκεδάσεις⁷ ἀλλὰ διὰ σᾶς ἐξώδευον.⁸ Καὶ πρῶτον μὲν μαζὶ⁹ σας ἐξεδίωκον ἐκ τῆς χειρσονήσου τοὺς Θοῤᾰκας, πὺν ἤθελον νὰ ἀφαιρέσουν¹⁰ τὴν χώραν ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας εἰς¹¹ αὐτὴν Ἑλληνας. Ὅτε δὲ μὲ προσεκάλει¹² ὁ Κῦρος, λαβὼν σᾶς ἡρχόμεν, ἵνα ὠφελῶ¹³ αὐτὸν ἀντὶ τῶν εὐεργεσιῶν,¹⁴ τὰς ὁποίας ἔλαβον¹⁵ παρ' ἐκείνου. Ἐπειδὴ δὲ σεῖς τῶρα δὲν θέλετε νὰ πᾶτε¹⁶ μαζὶ του, ἀνάγκη εἰς ἐμὲ εἶναι ἢ νὰ ἐγκαταλείψω¹⁷ σᾶς καὶ νὰ χρησιμοποιοῦ¹⁸ τὴν φιλίαν τοῦ Κύρου, ἢ νὰ ψευσθῶ πρὸς ἐκεῖνον καὶ νὰ μείνω¹⁹ μαζὶ σας. Ἐγὼ δὲ θὰ προτιμήσω σᾶς καὶ μαζὶ σας ἄς πάθω, ὅ,τι καὶ ἂν²⁰ παραστῇ ἀνάγκη. Καὶ κανεὶς δὲν θὰ εἴπη, ὅτι ἐγὼ ὠδήγησα²¹ σᾶς εἰς τοὺς βαρβάρους καὶ σᾶς ἐγκατέλειψα προτιμήσας

τὴν φιλίαν αὐτῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ σεῖς δὲν θέλετε νὰ ὑπακούετε εἰς ἐμέ, ἐγὼ σᾶς θὰ ἀκολουθήσω.²² διότι νομίζω, ὅτι σεῖς²³ εἰσθε δι' ἐμέ καὶ πατρὶς καὶ φίλοι²³ καὶ σύμμαχοι καὶ μαζί σας μὲν νομίζω, ὅτι μπορεῖ παντοῦ νὰ εἶμαι πολῦτιμος, χωρὶς δε σᾶς νομίζω, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶμαι²⁴ ἱκανὸς οὔτε φίλον νὰ ὠφελήσω οὔτε ἐχθρὸν νὰ ἀποκρούσω».

19. Κῦρος ὁ πρεσβύτερος πρὸς τοὺς Πέρσας μετὰ τὴν μάχην.

«**Α**ΝΑΡΕΣ στρατιῶται, πρῶτον μὲν ἐγὼ καὶ σεῖς ὅλοι τοὺς θεοὺς εὐχαριστοῦμεν,¹ διότι ἔχομεν ἐπιτύχει² καὶ νίκην καὶ σωτηρίαν. Διὰ τοῦτο, ἀπ' ὅσα³ καὶ ἄν⁴ ἔχωμεν, πρέπει⁵ νὰ προσφέρωμεν⁶ εὐχαριστηρίους θυσιάς εἰς τοὺς θεοὺς. Ὅλους δὲ μαζί σᾶς καὶ ἐπαινῶ καὶ θαυμάζω, διότι, ὅτι ἔχει γίνει, ἀπὸ ὅλους σας⁷ ἔχει συντελεσθῇ.⁸ Ὅσων δὲ ὁ καθείς εἶναι ἄξιος, θὰ ἀποδώσω καὶ διὰ λόγον καὶ δι' ἔργου εἰς τὸν καθένα τὴν ἀξίαν, ὅταν πληροφορηθῶ⁹ τοῦτο, παρ' ὅσων ἀρμόζει. Ἀπὸ τὴν νίκην δὲ ταύτην μόνοι σας¹⁰ μπορεῖτε νὰ κρίνετε,¹¹ ποῖον ἐκ τῶν δύο ἢ ἀνδρεία¹² ἢ ἡ φνυγὴ σφύζει τὰς ψυχὰς καὶ συγχρόνως¹³ ποῖαν τινὰ εὐχαρίστησιν ἢ νίκη προσφέρει. Τώρα δέ, ἀφοῦ προσφέρετε σπονδὰς¹⁴ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ δειπνήσετε,¹⁵ πηγαίνετε εἰς τὰς σκηνάς». Ἀφοῦ δὲ τοὺς ἠρώτησε, ἐὰν¹⁶ ἄλλον τινὸς ἔχουν ἀνάγκην, τοὺς διέλυσεν.

20. Ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ἐπίστευον, ὅτι ὁ οὐρανός,¹ ὁ ὁποῖος εἶναι γαλάζιος,² ἦτο³ ἀπὸ χαλκόν. Εἰς τὸν οὐρανὸν ἦτο φῶς μὲν λαμπρόν, ἥλιος δὲ καθαρώτατος καὶ τὸ δάπεδον ἀπὸ χρυσόν. Ἦτο δὲ ὁ οὐρανὸς γεμᾶτος⁴ ἀπὸ οἰκίας καὶ ναοὺς⁵ τῶν θεῶν καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ὑπῆρχαν ἀγάλματα

αὐτῶν. Τὰ ἀνάκτορα⁶ δὲ τῶν θεῶν ἔκλειον θύραι ἀπὸ σίδηρον⁷ καὶ χαλκόν⁸ αἱ δὲ στέγαι τῶν οἰκιῶν καὶ ἀνακτόρων ἦσαν ἐκ κεράμου.⁹ Εἰς τὸ μέγαρον ἐπὶ θρόνου ἀπὸ χρυσὸν ἐκάθητο ὁ Ζεὺς καὶ γύρω¹⁰ ἀπὸ αὐτὸν οἱ ἄλλοι θεοί. Εἰς συνέδριον¹¹ δὲ ἀπεφάσιζον,¹² εἰς ποίους ἀπὸ τούτων ἀνθρώπους νὰ εἶναι¹³ εὐνοῖκοι¹⁴ καὶ πρὸς ποίους δυσμενεῖς. Συνήθως δὲ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς ἦσαν πάντοτε εὐσπλαγχνικοί. Εἶχον δὲ ἀγγελιοφόρον τὸν Ἑρμῆν, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν εἰς τὴν γῆν.

21. Αἰγεύς.

Ο ΑΙΓΕΥΣ κάποτε εἶχεν ἔλθει εἰς Τροίζην· ἐδῶ ἐφιλοξένησεν¹ αὐτὸν ὁ Πέλοψ, ὁ ὁποῖος ἔδωκε² γυναῖκα εἰς αὐτὸν τὴν θυγατέρα του Αἴθραν. Ὅταν δὲ ὁ Αἰγεὺς ἐπρόκειτο³ νὰ ἀπέλθῃ,⁴ παρήγγειλεν⁵ εἰς τὴν Αἴθραν, ἃν γεννήσῃ ἄρρενα υἱόν, νὰ ἀναθρέψῃ αὐτὸν καὶ νὰ μὴ τοῦ φανερώσῃ⁶ τίνος εἶναι. Ἐπειτα ἔσκαψε⁷ λάκκον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκρυψε διάφορα ὅπλα, καὶ ἐπὶ τοῦ λάκκου ἔθηκε⁸ βράχον. Παρήγγειλε δὲ εἰς τὴν Αἴθραν νὰ φέρῃ τὸν υἱὸν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καί, ἀφοῦ σηκώσῃ⁹ τὸν βράχον, νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα αὐτὸς δὲ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Μίνως, ὁ βασιλεὺς τῆς Κρήτης, ἐξεστράτευσεν κατὰ¹⁰ τῆς Ἀττικῆς καί, ἀφοῦ ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους, ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ στέλλουν ἐπὶ νέους¹¹ καὶ ἐπὶ νέας¹² διὰ νὰ κατασπαράσσωνται¹³ ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου. Ἦτο δ' οὗτος ἐγκεκλεισμένος¹⁴ εἰς τὸν λαβύρινθον, ὅπου ὁ εἰσερχόμενος ἦτο χαμένος.¹⁵ Εἶχε δὲ κατασκευάσει τοῦτον ὁ Δαίδαλος, ἄριστος ἀρχιτέκτων.

22. Θησεύς.

Ο ΘΗΣΕΥΣ ἐνηλικιωθεὶς ἀπώθησε¹ τὸν βράχον ἐκὼς καὶ ἔχων² τὰ ὅπλα ἔσπευδεν³ εἰς Ἀθήνας. Ὁ δρό-

μος ἦτο γεμᾶτος ἀπὸ κακούργους, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ ἐφιλοξέ-
 νουν τοὺς ὁδοιπόρους, τοὺς ἐφόνεον τεντώνοντες αὐτοὺς⁴
 εἰς δένδρα ἢ τοὺς ἔσπρωχον¹ εἰς τὴν θάλασσαν. Τούτους
 ὅλους ἐφόνευσε⁵ καὶ ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας. Ἐδῶ ἡ νοσηρὰ
 κατάστασις τῶν πραγμάτων⁶ δὲν τὸν ἄφηνε⁷ νὰ ἡσυχάσῃ.⁸
 Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπανέφερε τὴν τάξιν, οἱ συμπολῖται εὐχα-
 ρίστως ἐδέχθησαν⁹ αὐτὸν ὡς σωτῆρα. Ἐν τῷ μεταξὺ¹⁰
 δὲ φθάνουν οἱ ἐκ Κρήτης πρέσβεις διὰ νὰ λάβουν¹¹ τὸν
 φόρον τοῦ τρίτου ἔτους. Ὁ Θησεὺς μεταξὺ τῶν ἐπὶ νέων
 ἐπῆγε καὶ αὐτὸς ἐλπίζων, ὅτι θὰ φονεύσῃ¹² τὸν Μινώταυ-
 ρον. Πράγματι δὲ βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Ἀριάδνης ἐφόν-
 ευσε τὸν Μινώταυρον καὶ ἀπῆλλαξε τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν
 φόρον. Ἐνῷ ὁμως ἐπανήρχετο,¹³ ἐλησμόνησε¹⁴ νὰ ὑψώσῃ¹⁵
 ἰστίον λευκόν, ὅπως εἶχε συμφωνηθῇ¹⁶ κατὰ τὴν ἀναχώ-
 ρησιν¹⁷ ἐξ Ἀθηνῶν. Ὁ πατὴρ τοῦ Θησεῶς περιμένων εἰς
 τὴν παραλίαν δὲν εἶδε σηκωμένον τὸ λευκὸν ἰστίον. Νομί-
 σας λοιπὸν, ὅτι ὁ υἱὸς του ἐχάθη, ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν
 καὶ ἐπνίγη. Ἐκτοτε τὸ πέλαγος ὠνομάσθη Αἰγαῖον. Ὁ
 δὲ Θησεὺς τοὺς διεσκορπισμένους¹⁸ εἰς τὴν Ἀττικὴν πρό-
 τερον ἔκαμε νὰ κατοικήσουν¹⁹ εἰς μίαν πόλιν, τὴν ὁποίαν
 Ἀθήνας ὠνόμασεν.

23. Ὁράτιος Κόκλης.

ΟΤΑΝ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ρώμης εἰς τὸν Τίβεριν ἐφθασαν
 καὶ ἡτοιμάζοντο¹ νὰ ἐπιτεθοῦν² κατὰ τῶν Ρωμαίων,
 οἱ ὅποιοι ἀνθίσταντο³ εἰς τὴν ἀπέναντι⁴ ὄχθην, ὁ Ὁράτιος
 Κόκλης σταθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς γεφύρας ἀντεστάθη⁵ μό-
 νος κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Αὐτὸς σταματημένος⁶ ἐδῶ ἀπέκρουε⁷
 τοὺς ἐχθρούς, ἕως ὅτου οἱ ὀπισθεν αὐτοῦ τὴν γέφυραν
 κατέκοψαν.⁸ Τότε αὐτὸς ῥιφθεὶς⁹ εἰς τὸν ποταμὸν κολυμ-
 βῶν¹⁰ ἐπλησίασεν¹¹ εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην χωρὶς νὰ πάθῃ¹²
 τίποτε. Οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἐτοποθέτησαν¹³ χαλκὴν εἰκόνα τοῦ

ἄνδρὸς εἰς¹⁴ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἑφραίστου καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ παρέδοσαν εἰς τὴν ἀθανασίαν.

24. Ἀφίξεις τῶν μυρίων εἰς τὴν Ἀρμενίαν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ μετὰ πολλοὺς κόπους φθάνουν¹ ἐν καιρῷ νυκτὸς² εἰς κώμην καὶ διασκορπίζονται³ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου ἐκοιμήθησαν. Ὁ δὲ ἄρχων τῆς κώμης⁴ ταύτης ἐδείκνυνεν εὐνοϊκὴν διάθεσιν⁵ πρὸς τοὺς Ἕλληνας· διότι προσκλήθεις⁶ ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος προσῆλθε καὶ διέταξε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζων⁷ τροφίμα ἄφθονα εἰς τοὺς στρατιώτας. Τὴν ἐπομένην⁸ δὲ ἡμέραν ὁ Ξενοφῶν περιερχόμενος⁹ μὲ¹⁰ τὸν ἄρχοντα τῆς κώμης τὸ στρατόπεδον ἔβλεπε τοὺς στρατιώτας νὰ διασκεδάζουν¹¹ καὶ ἀπὸ πονθενά¹² δὲν τοὺς ἄφηναν,¹³ παρὰ,¹⁴ ἀφοῦ παρέθεται¹⁵ γεῦμα.¹⁶ παντοῦ¹⁷ δὲ παρέθεται εἰς¹⁸ τὴν τράπεζαν κρέατα ἀπὸ ἀρνιά, ἀπὸ κατσίκια, ἀπὸ μόσχους. Ἐδίδον δὲ ἀπὸ αὐτὰ¹⁹ εἰς τὸν Ξενοφῶντα καὶ ἐπέτρεπον²⁰ εἰς τὸν κωμάρχην νὰ λαμβάνῃ, ὅ,τι ἤθελεν.²¹ Αὐτὸς δὲ ἐλάμβανε μόνον, ἂν²² τινὰ τῶν συγγενῶν εὗρισκεν²⁴ αἰχμάλωτον, καὶ διέτασσε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζων καὶ ἄλλα τροφίμα. Ἐρωτώμενος δέ, ποία ἡ χώρα αὕτη, ἔλεγεν, ὅτι ἡ Ἀρμενία ἦτο.²⁴

25. Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς.

Ἢ ΤΟ ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ὑπῆρχον, ὄντα¹ δὲ θνητὰ δὲν ὑπῆρχον. Ὅτε δ' ἦλθεν ὁ ὠρισμένος² χρόνος τῆς δημιουργίας³ τούτων, οἱ θεοὶ ἀνεκάτευσαν⁴ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἐδημιούργησαν τὰ ὄντα. Ὅτε δ' ἐπρόκειτο⁵ νὰ φέρουν αὐτὰ εἰς φῶς, ἐπιτρέπουν⁶ εἰς τὸν Προμηθεά καὶ Ἐπιμηθεά νὰ μοιράσων⁷ εἰς ἕκαστον δυνάμεις. Ἐνῶ δὲ ὁ Προμηθεὺς ἐμοίραζεν, ὁ Ἐπιμηθεὺς ἐστέκετο πλησίον⁸ αὐτοῦ καὶ ἐβοήθει.⁹ Καὶ εἰς ἄλλα μὲν ἔδωκεν ἰσχύν, ἄλλα δ' ἔκαμε¹⁰ ἀσθενεστετέρα. Ἐδυνάμωσε¹¹ δὲ ὅλα μὲ διαφό-

ρους δυνάμεις,¹² ὥστε νὰ διαθέτουν ὅλα τὰ μέσα¹² πρὸς σωτηρίαν. Ἐνέδυνε¹⁴ δὲ ταῦτα μὲ τρίχας καὶ μὲ δέρματα διὰ τὰ κρῦα.

26. Χορὸς Θρακῶν.

ΑΦΟΥ οἱ Ἕλληνες ἀπεφάσισαν¹ νὰ διασκεδάσουν,² πρῶτον μὲν ἐνθυσίασαν τὰ αἰχμάλωτα³ βόδια, ἔπειτα δὲ ἐξηπλωμένοι⁴ εἰς σκαμνιά⁵ ἐδείπνουν. Ἐγέμιζον⁶ δὲ τὰ κεράτινα ποτήρια ἀπὸ κρασὶ καὶ ἔπινον. Ἀφοῦ δὲ ἔγιναν αἱ σπονδαί, ἐπῆγαν⁷ εἰς μέρος⁸ θεατροειδές, ὅπου δύο Θραῖκες, ἀφοῦ ἐνεδύθησαν⁹ τὰ ὅπλα, ἤρχισαν νὰ πηδοῦν¹⁰ καὶ νὰ χορεύουν¹¹ κρατοῦντες μαχαίρας εἰς τὰς χεῖρας. Αἴφνης ἐφάνη¹² εἰς ὅλους, ὅτι ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο¹³ εἶχε κτυπηθῆ¹⁴ καὶ εἶχεν ἀποθάνει. Οἱ Παφλαγόνες ἐφώναζαν¹⁵ δυνατά.¹⁶ Καὶ ὁ μὲν νικητῆς, ἀφοῦ ἀφήρησε τὰ ὅπλα τοῦ ἐξηπλωμένου, ἐβγῆκεν ἔξω¹⁷ ἀπὸ τὸ στάδιον, οἱ δ' ἄλλοι Θραῖκες ἔφερον ἔξω¹⁸ τὸν ἄλλον ὡς πεθαμένον, πράγματι ὁμῶς ἐγνώριζον,¹⁹ ὅτι οὐδὲν εἶχε πάθει.²⁰

27. Ὁ χορὸς τῶν Αἰνιάνων καὶ Μαγνήτων.

ΑΛΛΟΤΕ πάλιν εἰς¹ διασκεδάσιν ἐχώρευσαν οἱ Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες τὸν ἐξῆς² χορόν. Ἐσηκώθησαν δύο καὶ ὁ μὲν ἓνας μετέβη δῆθεν³ εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ μαζεύσῃ καρπούς, ἐφαίνεται⁴ δὲ φοβισμενος,⁵ διότι⁶ ἐγνώριζεν,⁷ ὅτι λησται προσήρχοντο⁸ πολλάκις ἢ διὰ νὰ καύσουν⁹ τὰ σπαρτὰ ἢ διὰ νὰ ἀρπάσουν τι. Αἴφνης βλέπει, ὅτι ληστής ἐκάθητο πλησίον¹⁰ καὶ ἀμέσως ἀρπάζει τὰ ὅπλα διὰ νὰ ἀποκρούσῃ¹¹ αὐτόν. Κατὰ τὴν πάλιν δὲ ἄλλοτε¹² μὲν ὁ ληστής συλλαμβάνεται¹³ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ, ἄλλοτε δέ,¹³ ἐπειδὴ¹⁴ ἐκ φύσεως εἶναι¹⁵ ῥωμαλέος, συλλαμβάνει τὸν γεωργὸν καὶ δεμένον τὸν ὀδηγεῖ¹⁶ εἰς τοὺς συντρόφους του. Κατορθώνει

ὁμως ὁ γεωργὸς νὰ δραπετεύσῃ¹⁷ καὶ ἐπανέρχεται εἰς τοὺς συντροφούς, οἱ ὅποιοι μετὰ χαρᾶς¹⁸ τὸν ὑποδέχονται.

28. Διάλογος Ἀστυάγου καὶ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου, ὅτε ἦτο παῖς.

Ο ΑΣΤΥΑΓΗΣ¹ λέγει πρὸς τὸν Κύρου· «Παιδί μου, ἂν μένης κοντά μου,² θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα³ νὰ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ, ὅταν θέλῃς,⁴ καὶ θὰ σοῦ χρεωστῶ χάριν,⁵ ὅσον⁰ περισσοτέρας φορᾶς⁷ καὶ ἂν⁸ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ. Ἐπειτα γνώριζε, ὅτι θὰ μεταχειρίζεσαι⁹ τὰ ἄλογά μου καὶ ὅσα ἄλλα θέλεις, θὰ σοῦ δώσω δὲ καὶ ὡς συμπαίχτας παιδιὰ καλὰ καὶ θὰ σοῦ προσφέρω ὅ,τι καὶ ἂν σοῦ ἀρέσκῃ». Ὁ δὲ Κύρος ἐρωτηθεὶς, ποῖον ἀπὸ τὰ δύο προτιμᾷ¹⁰ νὰ μένῃ ἢ νὰ ἀπέλθῃ μαζὶ μὲ τὴν μητέρα του, ἀπήντησεν, ὅτι προτιμᾷ νὰ μένῃ. Ὅτε δὲ ἡ μητέρα του τὸν ἠρώτησε, διατί, ἀπήντησε· «Διότι, μητέρα μου, ἀπὸ μὲν τοὺς εἰς τὴν πατρίδα μου συνηλικιώτας μου καὶ φαίνομαι καὶ εἶμαι ὁ καλύτερος καὶ εἰς τὸ ἀκόντιον καὶ εἰς τὸ τόξον,¹¹ ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδῶ ἱππεῖς γνωρίζω, ὅτι εἶμαι κατώτερος. Ἐὰν λοιπὸν μένω ἐδῶ, ἐλπίζω ὅτι θὰ γίνω καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἱππεῖς ὁ καλύτερος».

29. Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θυσία τῶν Ἀθηναίων.

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ πληροφορηθέντες¹ τὴν συμφορὰν, ἣ ὁποία εἶχε συμβῆ² εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς³ τὰς Θερμοπύλας, ἠπόρουν διὰ⁴ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον περιέλθει τὰ πράγματα.⁵ Διότι ἐγνώριζον,⁶ ὅτι, ἐὰν μὲν ἀντεπεξέλθουν⁷ κατὰ τῶν βαρβάρων κατὰ ξηράν, οὗτοι θὰ ἐπιπλεύσουν⁸ καὶ θὰ καταλάβουν⁸ τὴν πόλιν ἔρημον, ἐὰν δὲ ἔμβουν εἰς τὰ πλοῖα, θὰ κυριευθῇ⁹ ἡ πόλις τῶν ὑπὸ τοῦ περσικοῦ στρατοῦ. Διὰ τοῦτο ἐφάνη καλὸν νὰ μεταφέρουν¹⁰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ εἰς Σαλαμῖνα καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν¹¹ τὴν πόλιν, διὰ νὰ¹² μὴ ἀναγκασθοῦν νὰ

μοιράσουν¹³ τὴν δύναμιν. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔβαλαν¹⁴ εἰς τὰ πλοῖα ὅλους αὐτούς, τοὺς μετέφερον εἰς Σαλαμῖνα. Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ὑπεσχέθη¹⁵ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι, ἂν νικήσουν τοὺς βαρβάρους, θὰ ἀνοικοδομήσῃ ὅλους τοὺς ναοὺς καὶ τὰς οἰκίας. Ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον εἰς Σαλαμῖνα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἤθελον¹⁶ νὰ καταπλεύσουν εἰς τὸν Ἰσθμόν, ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπενθύμωσεν¹⁷ εἰς αὐτούς, ὅτι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐδόλως ἐνδιεφέρθησαν¹⁸ διὰ τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ φροντίζουν,¹⁹ πῶς νὰ ἐξεύρουν²⁰ ἀσφάλειαν διὰ τὴν Πελοπόννησον. Ἐπειδὴ δὲ κουρασθεῖς²¹ δὲν κατώρθωνε²² νὰ τοὺς πείσῃ, τοὺς ἐξεβίασε²³ κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον²⁴ νὰ ναυμαχήσουν εἰς τὴν Σαλαμῖνα.

30. Πρόξενος ὁ Βοιώτιος.

Ο ΠΡΟΞΕΝΟΣ ὁ Βοιώτιος ἤθελε¹ νὰ γίνῃ ἀνὴρ ἰκανὸς νὰ κάμνῃ μεγάλα ἔργα. Διὰ τοῦτο ἔδωκε πολλὰ χρήματα εἰς τὸν Γοργίαν.² Ἐδέχθη³ δὲ νὰ μετάσχη τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κύρου, διότι ἐνόμιζεν, ὅτι τοιοῦτοτρόπως θὰ ἀποκτήσῃ⁴ ὄνομα καὶ δύναμιν καὶ χρήματα πολλὰ. Ἄν καὶ ὁμῶς⁵ ἦτο τοιοῦτος, οὐδέποτε ἐδέχθη δῶρα⁶ καὶ ἐναντὶον οὐδενός ποτε μετεχειρίσθη βίαν,⁷ ἀλλ' ἤθελε νὰ καρποῦται τὰ ἀγαθὰ μὲ δικαιοσύνην. Ἦτο δὲ φανερόν,⁸ ὅτι αὐτὸς ἐντρέπετο⁹ περισσότερον τοὺς στρατιώτας παρ' ὅ,τι¹⁰ αὐτοὶ ἀγαποῦσαν¹¹ καὶ ἐσέβοντο¹² αὐτόν. Ἐνόμιζε δέ, ὅτι ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ἐπιβάλλεται¹³ εἰς τοὺς στρατιώτας τὸ νὰ ἐπαινῇ¹⁴ μὲν τοὺς καλοὺς, νὰ μὴ ἐπαινῇ δὲ τοὺς ἀδικοῦντας. Τόσον δ' ἐφρόντιζε¹⁵ διὰ τοὺς στρατιώτας, ὥστε οὐδεὶς ἡγναντιοῦτο πρὸς αὐτόν καὶ ὅλοι ἔκαμνον τὴν δουλείαν¹⁶ μὲ προθυμίαν.

31. Στρατὸς Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τοῦ Κροίσου μετὰ τῶν συμμάχων του.

Ο ΚΡΟΙΣΟΣ εἶχεν ἵππεῖς μὲν δεκαπέντε χιλιάδας, πεζοὺς δὲ τρεῖς φορὰς περισσοτέρους. Ὁ ἄρχων τῆς Φρυγίας ἵππεῖς μὲν ὀκτὼ χιλιάδας, πελταστὰς δὲ τεσσαράκοντα χιλιάδας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Καππαδοκίας ἕξ χιλιάδας πεντακοσίους ἵππεῖς καὶ πεζοὺς ὅχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τριάκοντα χιλιάδας. Οἱ δὲ σύμμαχοι Ἕλληνες εἶχον ἵππεῖς μὲν περίπου¹ τρεῖς χιλιάδας, πελταστὰς δὲ περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας. Ὅλοι δὲ μαζὶ² εἶχον ἄρματα διακόσια δέκα. Ὁ Κύρος δὲ εἶχεν ἵππεῖς μὲν ὀλιγώτερον ἀπὸ³ τὸ τρίτον τῶν ἐχθρῶν, πεζοὺς δὲ περίπου μισοὺς. Ἦσαν ὁμῶς γυμνασμένοι οὗτοι καλύτερον καὶ ὑπέφερον⁴ τὴν πείναν, τὴν δίψαν καὶ τὰς κακυχίας⁵ τοῦ πολέμου, διότι ἔκαμνον πορείας μακρὰς δύο καὶ τρεῖς φορὰς τὴν ἐβδομάδα. Εἶχον δὲ καὶ φρόνημα πολεμικώτερον.

32. Προσόντα στρατηγοῦ.

ΕΙΝΑΙ ἀνάγκη ὁ στρατηγός¹ νὰ εἶναι² ἱκανὸς νὰ παρασκευάσῃ³ τὰ ἀφορῶντα⁴ τὸν πόλεμον καὶ ἱκανὸς νὰ προμηθεύεται⁵ τὰ τρόφιμα διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ἐπιδέξιός εἰς τὸ νὰ ἐφευρίσκῃ⁶ πολλὰ μέσα. Πρὸς δὲ πρέπει νὰ ἀγαπᾷ⁷ τοὺς κινδύνους ὁ στρατηγὸς καὶ τοὺς πολέμους, νὰ εἶναι ἱκανὸς⁸ διὰ τὸν πόλεμον καὶ νὰ ἔχῃ⁹ διοικητικόν. Ἐπίσης ὁ καλὸς στρατηγὸς εἶναι καὶ ὑπομονητικὸς¹⁰ καὶ προφυλακτικὸς¹¹ καὶ ἱκανὸς δι' ἐπιθέσεις.¹² Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἀρετὰς ἐκεῖνος, πὺν πρόκειται νὰ χρηματίσῃ¹³ στρατηγός, δηλ. νὰ εἶναι ἀπλὸς μὲν τοὺς τρόπους, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ προσόντα καὶ ἐκ φύσεως¹⁴ καὶ ἐξ ἐπιστήμης.¹⁵

33. Καθήκοντα γυναικός.

Η ΓΥΝΗ πρέπει νὰ ἐπιστατῇ¹ εἰς ὅλα, πού² πρέπει νὰ ἐργάζεται³ ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ ὅσα φέρονται⁴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα πρέπει νὰ δέχεται⁵ καὶ νὰ ξεχωρίσῃ⁶ ἀπ' αὐτά, ὅσα πρέπει νὰ δαπανᾷ,⁷ καὶ νὰ προνοῇ⁸ διὰ τὰ λοιπά. Πρέπει δὲ νὰ προφυλάσσεται,⁹ ἵνα μὴ τὰ ἔξοδα¹⁰ τὰ προσωρισμένα¹¹ δι' ἐν ἔτος¹² ἐξοδεύωνται εἰς ἓνα μῆνα. Καὶ νὰ φροντίζῃ¹³ δὲ μὲ ποῖα ἀπὸ τὰ φερόμενα εἰς τὴν οἰκίαν μαλλίᾳ πρέπει¹⁴ νὰ γίνωνται ἐνδύματα. Ἐπίσης πρέπει νὰ φροντίζῃ πῶς¹⁵ τὸ ξηρὸ ψωμὶ νὰ γίνεται φαγώσιμον.¹⁶ Μία ὅμως ἀπὸ τὰς φροντίδας¹⁷ τῆς γυναικὸς θὰ φανῇ ἴσως ἁχαρὶς, ὅτι ὁποῖος καὶ ἂν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ἀρρωσταίνῃ,¹⁸ πρέπει νὰ φροντίζῃ διὰ νὰ θεραπεύεται.

34. Ἠθικὰ παραγγέλματα.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν νὰ σέβασαι¹ τοὺς θεοὺς ὅχι² μόνον θυσιάων, ἀλλὰ καὶ μένων πιστὸς³ εἰς τοὺς ὅρκους. Νὰ τιμᾷς τοὺς θεοὺς καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων⁴ δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Νὰ δεικνύσαι⁵ πρὸς τοὺς γονεῖς τοιοῦτος,⁶ ὅποια θὰ ἡῶχεσο⁷ νὰ δεικνύωνται πρὸς σὲ τὰ παιδιά σου.⁸ Ὅσα εἶναι αἰσχρὸν νὰ πράττῃς, αὐτὰ μῆτε⁹ νὰ νομίζῃς ὅτι εἶναι ὠραῖον¹⁰ νὰ λέγῃς. Νὰ μὴ¹¹ ἐλπίζῃς ποτέ, ὅτι θὰ κάμνῃς τι χωρὶς νὰ σὲ καταλάβουν.¹² διότι καὶ ἂν τῶν ἄλλων τὴν προσοχὴν διαφύγῃς,¹³ θὰ τὸ ξέρῃς¹⁴ καλὰ μόρος σου. Νὰ φαίνεσαι¹⁵ λοιπόν, ὅτι πράττεις ὅλα μὲ τὴν συναισθήσειν, ὅτι δὲν θὰ διαφύγῃς¹⁶ οὐδενὸς τὴν προσοχὴν διότι καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν¹⁷ τὸ ἀποκρύψῃς, ἀργότερον¹⁸ θὰ φωραθῇς.¹⁹ Τοὺς θεοὺς νὰ φοβῇσαι, τοὺς γονεῖς νὰ τιμᾷς, τοὺς φίλους νὰ ἐντρέπεσαι,²⁰ εἰς τοὺς νόμους νὰ ὑπακούῃς.²¹ Δύνασαι δὲ νὰ ἀποκτιᾷς²² παρὰ πολὺν²³ καλὴν ὑπόληψιν, ἂν²⁴ ἀποδείκνυσαι νὰ μὴ πράττῃς, δι' ὅσα²⁵ μπορεῖ νὰ ἐπιτιμᾷς,²⁶ τοὺς ἄλλους, ἂν τὰ κάμνουν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α'

- 1.— 1. παράγω.—2. πολύτιμος.—3. δάσος.—4. περνῶ τὸν καιρὸν, μένω.—5. καλλιεργῶ. 6. διασχίζω.—7. κυνηγῶ.
- 2.— 1. ἀκρωτήριον Σούνιον εἶναι τὸ νοτιώτερον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.— 2. χωρίζω.— 3. στενὸς δρόμος.— 4. Νάξος, ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας νήσους τῶν Κυκλάδων· καλλιεργεῖται καὶ εὐδοκίμεϊ ἡ ἄμπελος· εἶναι πλουσιωτάτη εἰς ὀπωροφόρα δένδρα.— 5. Δῆλος, μικρὰ νῆσος πλησίον τῆς Σύρου· ὀνομαστή τὸ πάλαι διὰ τὴν λατρείαν τῶν Ἀπόλλωνος, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας εἶχε καταστή τὸ κέντρον τῆς συμμαχίας καὶ εἰς αὐτὴν ἦτο τὸ κοινὸν ταμεῖον τῶν συμμαχικῶν εἰσφορῶν.—6. ἀποβιβάζομαι.— 6. καταστρέφω.— 8. Τήνος, νῆσος τῶν Κυκλάδων β.δ. τῆς Σύρου.— 9. τὰ πράγματά σας.— 10. ἀπὸ πολλοῦ.
- 3.— 1. πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.— 2. κυβερνῶ.— 3. ὀνομάζω.— 4. λειβάδι.— 5. βόσκω.— 6. ἐποχή.—7. στενοχωρία.— 8. συγκομιδὴ τῶν καρπῶν.— 9. ἀποθήκη.
- 4.— 1. Ἀνάχαρσις, Σκύθης ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐγνώρισε τὸν νομοθέτην Σόλωνα καὶ μαζί του ἐπισκέπτεται τὰ γυμναστήρια. Παραξενυόμενος διὰ τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὅποιον οἱ Ἀθηναῖοι ἀνατρέφουν τοὺς νέους, ζητεῖ ἀπὸ τὸν Σόλωνα πληροφορίας διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων εἰς τὰς Ἀθήνας.— 2. γεροντότεροι.— 3. μεταξὺ τῶν θεατῶν.— 4. γυμναστήριον.— 5. σωματικὴ διάπλασις. 6. συντάκτης πολιτεύματος, νομοθέτης.— 6. κοντὰ εἰς τὴν γῆν.

- 5.— 1. σχολεῖα.— 2. ταπεινός, ἀνήθικος.— 3. σχέσις.— 4. αὐστηρώς.— 5. ψευδής.— 6. σταθερός.— 7. φρόνιμος.— 8. συναναστρέφομαι.— 9. λαμβάνω μέρος.
- 6.— 1. παγίδα.— 2. ἐντροπή.— 3. νομίζω.— 4. προσπαθεῖ νὰ παρασύρῃ.— 5. συμβουλεύω.— 6. λυποῦμαι τι, ἐνδιαφέρομαι διά τι.— 7. δὲν θὰ συνεβούλευες.
- 7.— 1. παρουσιάζομαι.— 2. νομίζω.— 3. πλησιάζω τινά.— 4. συγκρατῶ.— 5. ἐγγίζω.— 6. ἀπομακρύνομαι.— 7. ζητῶ νὰ μάθω.— 8. ἀπολαύω, μαιράζομαι.
- 8.— 1. Νεῖλος, ποταμός τῆς Αἰγύπτου διασχίζων αὐτήν· πηγάζει ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ χύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.— 2. εἶναι γεμᾶτος.— 3. παχύνομαι.— 4. γυμνός.— 5. πόλις τῆς Αἰγύπτου ἀκμάσασα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 2^{ας} χιλιετηρίδος.— 6. μέτρον μήκους τῶν ἀρχαίων ἰσοδυναμοῦν μὲ 196 περίπου σημερινὰ μέτρα.— 7. συναντῶ.— 8. οἷ=οἱ ὅποιοι.
- 9.— Ἐρμῆς θεὸς τῶν ἀρχαίων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας· ἦτο ἀγγελιοφόρος τῶν Ὀλυμπίων θεῶν.— 1. τὰ χέλια, εἶδος ψαριῶν, τὰ ὅποια ζοῦν καὶ εἰς θαλάσσας καὶ εἰς λίμνας καὶ εἰς ποταμούς.— 2. λυποῦμαι.— 3. βυθίζομαι.— 4. ὁ ἰδικός του.— 5. εὐχαριστοῦμαι.— 6. εὐκόλος.— 7. εἰς τὸν ὅποιον.— 8. παρουσιάζομαι.— 9. βλέπει.— 10 κρατῶ.
- 10.— 1. ἀροτριοῦν.— 2. οἱ βοσκοί.— 3. ἐξέρχομαι πρὸς περιοδείαν.— 4. κατευοδώνω.— 5. σιδηρουργός.— 6. κατεργαζόμενος τὰ δέρματα, βυρσοδέψης.— 7. φαγώσιμος καρπὸς ξηρός.— 8. ἐπανέρχομαι.
- 11.— 1. τεμάχιον.— 2. τζίτζικας.— 3. πτηνόν.— 4. βλέπω.— 5. ἑάν.— 6. θὰ ᾄδῃ.
- 12.— 1. Πηλεὺς, ἥρως ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Φθίας.— 1. Θέτις, θεὰ, θυγάτηρ τοῦ Νηρέως, θεοῦ τῶν ὑδάτων.— 3. καλός.— 4. ἀνάκτορον.— 5. εἰς τὴν ὥραιотάτην.— 6. Ἥρα, σύζυγος τοῦ Διός, βασίλισσα τῶν θεῶν, θεὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας.— 7. Ἀθηνᾶ, θυγάτηρ τοῦ Διός, θεὰ τῆς

σοφίας.—8. Ἀφροδίτη, θεὰ τοῦ κάλλους.—9. ἀναθέτω.—10. τὸ παράστημα.—11. περικεφαλαία.

13.—1. ζωγραφισμένος.—2. βλέπει.—3. κατατρώγομαι.—4.—ὑψηλός.—5. στολίζει.—6. δαγκώνω.—7. φυλακή.—8. μπαίνει.—9. ἐπέρχεται.—10 τὸ μοιραῖον.

14.—1. Ἴβυκος, ἔξοχος ποιητὴς καὶ μουσικός.—2. σύντροφος.—3. ἀρκετός.—4. εἰς τὴν πατρίδα.—5. θὰ ἐπανέλθω.—6. περυσσότερα.—7. ἐμποδίζω.—8. νὰ ἀφαιρέσωμεν.—9. ἐπετοῦσαν.—10. παρακαλῶ.—11. καταδίδω.—12. ὄχι.—13. ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο.—14. κάποιος.—15. καταγγέλλω.

15.—1. ἀσθένεια ὀφθαλμῶν, πονόματος.—2. ὑποφέρω.—3. μισθὸν παρέχω=ἀνταμείβω.—4. ὅσον καὶ ἄν.—5. διατάσσω, συνιστῶ.—6. συμφωνία.—7. συγχρόνως.—8. σκέπτομαι.—9. πιέζω.—10. ὅταν.—11. ἀρνούμαι.—12. συνεφώνησα.—13. νὰ ἴδω.

16.—1. ζωγραφῶ.—2. θέλω.—3. προσδεύω.—4. ἔχω σπουδὴν=δεικνύω ἐπιμέλειαν.—5. οἷός τ' εἰμί=δύναμαι.—6. δι' ἐκεῖνον, ποὺ πρόκειται.—7. ἐνδιαφέρει.—8. δι' ἐκεῖνον, ποὺ θέλει.

17.—Σαλαμίς, νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἀντικρὺ ἀκριβῶς τῆς Ἀττικῆς. Εἰς τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀττικῆς στενὸν ἔγινε τῷ 480 π.Χ. ἡ ναυμαχία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες κατενανμάχησαν τὸν στόλον τοῦ Ξέρξου.—2. Ἐλευσίς, πόλις τῆς Ἀττικῆς ἀπέχουσα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀνατολικῶς περίπου 1 1/2 ὥραν σιδηροδρομικῶς.—3. Ἡ Ἰταλία ἰδίως ἢ κάτω καὶ ἡ Σικελία ἦσαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα γεμᾶται ἀπὸ ἀποικίας ἀκμαζούσας διὸ ἐλέγετο μεγάλη Ἑλλάς.—4. κακοκαιρία.—5. σκέπτομαι.—6. χρήματα.—7. θεός.—8. χιτῶν, ἔνδυμα μαλακὸν λευκόν, τὸ ὁποῖον ἐφορεῖτο κατάσαρκα, εἶδος ὑποκαμίσου.—9. ἀρχίζω.—10. τιμωροῦμαι.

18.—1. ξαστεριά.—2. τροφή τῶν θεῶν.—3. ποτὸν τῶν θεῶν.—4. συνηθίζω.—5. περιφέρωμαι.—6. λοιπόν.—7. ἀρκε-

τός.—8. ἔδειχνε.—9. περιπλανῶνται, κινουῦνται.—10. λαμβάνει τὸν λόγον.—11. οἱ περιγελῶμενοι.

19.—1. συνάπτω=ὑπανδρεύω.—2. κεραμοποιός.—3. ζητῶ νὰ μάθω.—4. περνῶ. 5. πάρεσί μοί τι=ἔχω τι.—6. βροχή. 7. ποτίζω.—8. Δημήτηρ, θεὰ τῆς γεωργίας.—9. ἀπ' ἐκεῖ.—10. ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι.—11. γνωρίζω.—12. διὰ ποίαν ἀπὸ τὰς δύο.—13. βοήθεια.—14. νὰ ζητήσω.

20.—1. ὑποφέρω.—2. προστίθενται.—3. δυστυχήματα.—4. τὰ τροφίμα, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν.—5. τέλος.—6. ἔτρωγε.—7. ἐνίοτε.—8. βραβεῖον.—9. κόπος.—10. σηκώσης.

21.—Τέμπη εἶναι κοιλὰς κατὰ τὸν ῥοῦν τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης σχηματιζομένη εἶναι περίφημος διὰ τὴν πλουσίαν βλάστησιν καὶ τὰ ὠραιότερα τοπία τῆς Ἑλλάδος.—2. τρόπον τινά.—3. τοποθεσία.—4. γλυκά.—5. μουσικὸν κελάδημα.—6. εὐχαριστοῦμαι.—7. πτηνόν.

22.—1. μεταξύ.—2. κατατάσσω.—3. συναναστρέφομαι.—4. εὐχαρίστως.—5. Περικλῆς ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνος π.Χ. ἡ ἐποχὴ αὐτοῦ ὀνομάζεται χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ἀθηνῶν.—6. Θεμιστοκλῆς, ὁ νικητὴς τῶν Περσῶν εἰς Σαλαμίνα.—7. τέλος.—8. ἐφαίνεται.

23.—1. Λητώ, θεὰ, μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.—2. Νιόβη, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, ὅστις κατεδικάσθη εἰς μαρτύρια, διότι ἔχων τὸ προνόμιον νὰ παρακάθεται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν θεῶν ἔλεγεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικά τῶν θεῶν.—3. ὑπερηφανεύομαι.—4. σέβομαι.—5. κατορθώνω.—6. ἐντροπή, σεβασμός.—7. χύνονται.

24.—1. εἰς συνέντευξιν ἔρχομαι.—2. θεληματικῶς.—3. ἔχω ἐμπιστοσύνην.—4. διότι.—5. μὲ αὐτοὺς τοὺς ὅρους.—6. παρατάσσω.—7. ὁδηγός.—8. μελετῶ κακόν τι κατὰ τινος.—9. Τισσαφέρνης, σατράπης εἰς Μ. Ἀσίαν, ὁ ὁποῖος

πρῶτος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἀρταξέρξην τὴν προπαρασκευὴν τοῦ Κύρου διὰ τὴν ἐκστρατείαν. — 10. νὰ μάθῃς.

25. — 1. καθ' ὅσον προχωροῦν. — 2. φυτρώνουν καὶ εὐδοκιμοῦν. — 3. ὁ ἔχων καλὰ σταφύλια — 4. οἱ καθ' ὥρισμένην ἐποχὴν, κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας πνέοντες ἄνεμοι.

26. — 1. δασώδης. — 2. ὁ σχηματίζων δίνας. — 3 διαρρέω. — 4. λαμπρός, ὀνομαστός — 5. μέρος. — 6. ἀπεσταλμένοι ἀντιπρόσωποι. — 7. φιλοξενία. — 8. περιφρονοῦμαι. — 9. ὑποχωρῶ. — 10. ἄσχημος. — 11. βλέπουν. — 12. διαγωγή. — 13. ἀλλοίμονον.

27. — 1. Διογένης, φιλόσοφος περίφημος. — 2. ξένος. — 3. ἀποδεικνύομαι. — 4. δις=δύο φορές. — 5. ἀπελπίς εἰμι=ἀπελπίζομαι. — 6. καταγγέλλω εἰς τὸ δικαστήριον.

28. — 1. πηγαίνω. — 2 μακράν. — 3. βόσκω. — 4. κόκκαλον. — 5. ἐάν. — 6. ὑποδεικνύω. — 7. Μαῖα, μήτηρ τοῦ Ἑρμοῦ. — 8. οἱ κάτω.

29. — 1. τρέφομαι. — 2. μαῦρος. — 3. χρῶμα. — 4. ὥμαλέος. — 5. ἀνότητος. — 6. γνώστης. — 7. μνήμων εἰμι=ἐνθυμοῦμαι. — 8. ἐπιλήσμων γίγνομαι=λησμονῶ. — 9. εὐτυχισμένος. — 10. τοὺς ἑαυτοὺς των. — 11. θεωρῶ. — 12. ταλαίπωρος.

30. — 1. ἔνδοξος, ἑακουστός. — 2. Μιλτιάδης, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων· ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς νίκης εἰς τὸν Μαραθῶνα. — 3. ἀγαπητός. — 4. τριήρης=πλοῖον πολεμικὸν μὲ τρεῖς σειρὰς κωπηλατῶν. — 5. ἔλλειψις, ἀνάγκη. — 6. ἀνεκέρυξε. — 7. εἰσόδημα. — 8. ἐξοδεύω. — 9. πτωχός. — 10. φαγητά. — 11. συνακολουθῶ. — 12. ἐνδύομαι. — 13. ἀνταλλάσσω.

31. — 1. φιλονικῶ. — 2. μαλακός.

32. — 1. εὐχαρίστως. — 2. πρωτῆ. — 3. εὐχαρίστως. — 4. κοιμοῦμαι. — 5. φαύλως ἔχω=ἀδυνατίζω. — 6. ὑπηρεσία. — 7. τρέλλα.

33. — 1. φρόνιμος. — 2. συνηλικιώτης. — 3. ἐντροπαλός. — 4.

ὑποδεέστερος = κατώτερος. — 5. φίλιππός εἰμι = ἀγαπῶ τοὺς ἵππους. — 6. φιλόθηρος = δ ἀγαπῶν τὸ κυνήγιον. — 7. σατραπῆς = διοικητὴς τῶν Περσῶν εἰς ὠρισμένην περιφέρειαν.

- 34 — 1. Λυδοί, κάτοικοι τῆς Λυδίας, χώρας τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς ὁποίας πρωτεύουσα αἱ Σάρδεις. — 2. φιλοξενῶ. — 3. ὑπερέχω. — 4. καλοτυγχίζω. — 5. Κλέοβις καὶ Βίτων ἦσαν νέοι ἐξ Ἀργούς, υἱοὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἥρας. — 6. εὐμενής. — 7. κάλλιστος. — 8. ὀλιγώτερον. — 9. Μεγαρεῖς, κάτοικοι τῶν Μεγάρων ἦσαν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων. — 10. χαλεπῶς ἔχω — στενοχωροῦμαι. — 11. θάνατος.
35. — 1. ἀρχίζω. — 2. εὐκτική δηλοῦσα εὐχήν. — 3. ἔλλειψις. — 4. εὖ πράττω = εὐτυχῶ. — 5. θεῖον σημεῖον: Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον, ὅτι οἱ θεοὶ προδηλοῦν τὰ μέλλοντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ διαφόρων μέσων. — 6. φροντίζω, σέβομαι. — 7. ἐν ἀπόρῳ εἰμί = εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.
36. — 1. νὰ ἴδῃ. — 2. καθαρὰ εὐκτική. — 3. τὸ ἂν λέγεται δυνητικὸν = δύνασθε νά... 4. προσκαλῶ. — 5. τὸ πᾶν κάμνω. — 7. κατώρθωνε νὰ πείσῃ.
37. — 1. φιλονικῶ, μαλλώνω. — 2. ὑπήκοός εἰμί τινι = ὑπακούω εἰς τινα. — 3. σπάζω. — 4. εἰς τὸν καθένα. — 5. ἀχειρώτός εἰμί τινι = δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταβάλλωμαι ὑπὸ τινος.
38. — 1. συναντῶ. — 2. κοιμῶμαι. — 3. σκέπτομαι. — 4. κρότος, θόρυβος. — 5. κουράζομαι. — 6. προφθάνω. — 7. ἔλαθον ἀπολέσας = χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω ἔχασα. — 8. λεία. — 9. περιορῶ = περιφρονῶ.
39. — 1. Ἀγησίλαος βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν ἐκστρατεύσας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος κατὰ τῶν Περσῶν εἰς Μ. Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀπὸ τοῦ Περσικοῦ ζυγοῦ. — 2. σιτηρά. — 3. προσφάγιον. — 4. ἀρμόζουν. — 5. ὅ,τι καὶ ἄν.
40. — 1. φωνήεις εἰμί = ἔχω φωνήν. — 2. κύριος. — 3. μαλλιά. —

4. μεγαλώνω.—5. σκύλος.—2. ὁ ὁποῖος.—7. θὰ ἐκινδυνεύετε.

41.—1. Αἰνείας, ἥρως τῶν Τρώων, ὀνομαστὸς διὰ τὴν εὐσέβειαν. Οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας περιπλανηθεὶς ἔφθασε τέλος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔνθα ἴδρυσεν τὸ Λάτιον, ἀπ' ὅπου κατὰ τὴν μυθολογίαν κατὰγονται οἱ Ρωμαῖοι.—2. αἰχμάλωτος.—3. ἀποδεικνύομαι.—4. λαμβάνω μαζί μου.—5. περιφρονῶ.—6. εὐχαριστοῦμαι.—7. πάρα πολύ.—8. ἐν τιμῇ ἔχω=τιμῶ.

42.—1. εἶμαι στενοχωρημένος.—2. κατορθώνω.—3. κάμνω συνθήκας.—4. προφυλάττομαι.—5. περισσότερον.—6. ἀπομακρύνομαι.—7. στενοχωροῦμαι.—8. ἀποφασίζω.—9. ἐμπόδιον.—10. εὐρίσκω.

43.—I. Σωκράτης, ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τοῦ πέμπτου αἰῶνος χρηματίσας διδάσκαλος τῶν περισσοτέρων Ἀθηναίων. Ἡ διδασκαλία του ὅμως ἀπεκάλυψε τὴν γυμνότητα τῶν σοφιστῶν, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦτο τὸν κατηγορήσαν ὥς εἰσηγητὴν νέων θεῶν καὶ διαφθορέα τῶν νέων καὶ ἐπέτυχον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτοῦ (399 π.Χ).—2. ζῶ ὡς πολίτης.—3. διατάσσομαι.—4. παρακινῶ.—5. πίνω μέχρι τέλους.—6. ἀρκετός.

44.—1. Ἡρακλῆς ἰδὲ ἄσκησιν ὅ ἐκ τῆς νέας εἰς τὴν ἀρχαίαν.—2. εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.—3. πλησιάζω.—4. ἀκολουθῶ.—5. αἰροῦμαι=προτιμῶ.—6, ἐφέπομαι τινα ἀκολουθῶ τινα.—7. ἔλλειψις.—8. τὸ ἂν εἶναι δυνητικόν.—9. λησμονῶ.

45.—1. σῶφρων=φρόνιμος.—2. Πλούτων, θεὸς τοῦ Ἄδου, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς.—3. συναθροίζομαι.—4. εἰς τὰ δώματα τοῦ Ἄδου.—5. εἰς τὴν οἰκίαν των.—6. μηνύω=εἰδοποιῶ.—7. ἡδομαι=εὐχαριστοῦμαι.

46.—1. Δερκυλίδας, στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς Ἀσίαν ἀντικαταστήσας τὸν Θίβρωναν.—2. Μειδίας, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τῆς Μανίας, ἡ ὁποία ἦτο σατράπης τῆς Αἰολίδος· ταύτην φονεύσας παρέλαβε τὴν

σατραπείαν, ἔξ ἧς καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Δερκυλίδου. — 2. τιμωρῶ. — 4. παρατάσσω. — 5. φιλοξενοῦμαι. — 6. ἀπὸ κοινοῦ συνεξετάζω τι. — 7. λειβάδι. — 8. ἀπαριθμῶ. — 9. καταγράφω.

47. — 1. ἐνθαρρύνω. — 2. βέβαια. — 3. παρατ. τοῦ ὀρῶ=βλέπω. — 4. ἐγκρατῆς εἶμι=ἀντέχω. — 5. σκέπτομαι. — 6. εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. — 7. καταβάλλω.
48. — 1. νικῶμαι, εἶμαι κατώτερος. — 2. στενοχωροῦμαι. — 3. κατορθώνω. — 4. προσκαλῶ. — 5. προσπαθῶ. — 6. γίγνομαι ὑπὸ τινι—ὑποδουλοῦμαι εἰς τινα.
49. — 1 Γέλων, τύραννος ἐν Σικελίᾳ. — 2. σκέπτομαι. — 3. καταλαμβάνω. — 4. περιποιοῦμαι. — 5. παρακινῶ. — 6. οἱ δλιγαρχικοί, οἱ πλούσιοι. — 7. εἶμαι κύριος. — 8. ὑπηρετῶ. — 9. διατελῶ ποιῶν τι—συνεχῶς πράττω τι. — 10. πῶς νὰ... — 11. ἀγαπῶ. — 12. ζητῶ. — 13. φρουρά. — 14. ὑποπτεύω. — 15. ὑπόσχομαι. — 16. βάλλομαι ἀκοντίῳ=ἀκοντίζομαι. — 17. κακῶς ποιῶ τινα=κακοποιῶ τινα.
50. 1. νομίζω. — 2. φροντίς. — 3. ὅσων. — 4. ἔχω ἀνάγκην. — 5. τιμωρῶ. — 6. ἀπὸ αὐτοῦς. — 7. ἀφαιρῶ. — 8. φοβοῦμαι. — 9. ὑποτάσσω. — 10. εὖ πράττω=εὐτυχῶ.
51. — 1. λεηλατῶ. — 2. τρόφιμα. — 3. δοτ. πληθ. μετοχῆς τοῦ ἐνεστ. τοῦ ῥήμ. ἀρόω-ῶ=ἀροτριῶ. — 4. τιμωρῶ. — 5. πρέπει.
52. — 1. ἀνακοινώνω. — 2. εἶμαι θυμωμένος. — 3. κρίνω ἄξιον. — 4. ἔχω ἓνα ἡμέρον φίλον. — 5. λεηλατῶ. — 6. φονεύομαι. — 7. κάμνω ἓνα ὑποχείριον. — 8. ἑξομοιῶ. — 9. προφυλάττομαι ἐπίσης. — 10. ὀρθογώνιον τετράπλευρον. — 11. διαπεραιώνομαι. — 12. εἶμαι γεμᾶτος. — 13. ἐκλέγω. — 14. τιμωροῦμαι.
53. — 1. Πλάτων, μέγιστος φιλόσοφος τῶν ἀρχαίων, μαθητῆς τοῦ Σωκράτους καὶ συγγραφεὺς πολλῶν ἔργων. — 2. ἄγνωστος. — 3. ὑποχερώνω. — 4. συναναστροφή. — 5. πολὺ ἐνδιαφέρομαι, περιποιοῦμαι. — 6. ὀδηγῶ τινα. — 7. Ἀκαδημία, τόπος, ὅπου συνηθέστατα ὁ Πλάτων ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του πλησίον τοῦ Κολωνοῦ. — 8. γελῶ. — 9. ζηλεύω.

54.—1. τρέχω.—2. πλοῖον.—3. βλέπω.—4. παρακαλῶ.—5. προσπαθῶ.—6. κυνηγῶ.—7. σέβομαι.—8. συμφωνία.—9. κάμνω νεύμα.—10. ἀφήνω.—11. χωρὶς νὰ ὀμιλήσῃ.—12. βοηθῶ.—13. ἀπαντῶ.—14. ὅσα.—15. ἀκούω.—16. θὰ σὲ εὐχαριστοῦσα.

55.—1. τὰ σπλάγχνα.—2. πηδῶ.—3. χοῖρος.—4. θεωροῦμαι ἄξιος.—5. τί θὰ ἔχω γιὰ κέραςμα;—6. ἔχω ἀνάγκην.—7. ἀποθνήσκω.—8. φεύγω.—9. πείνα.—10. ἀνιχνευτής.—11. αἰμάσσομαι=ματώνομαι.—12. ὀργίζομαι.—13. ξεγελῶ μὲ πανουργίαν.—14. τόσον.—15. ἐπαφή.—16. κρυφαί.

56.—1. Μειράκιον, νέος ἡλικίας ἄνω τῶν 14 ἐτῶν.—2. Ζήνων, φιλόσοφος ἀρχαῖος ἐκ τῆς κάτω Ἰταλίας, ἰδρυτῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.—3. παραμονή, παρακολούθησις.—4. κυτῶ.—5. ἡσυχάζω.—6. τόσος μεγάλος τὴν ἡλικίαν.—7. τὰ ἴδια.—8. θὰ ἤμην.—9. στολισμός.

57.—1. Πεισίστρατος, τύραννος τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα διουκῆσας λαμπρῶς τὰς Ἀθήνας.—2. κύριος.—3. συνάθροισις τῶν πολιτῶν.—4. συμφιλιώνομαι.—5. ἔχω ἀνάγκην.—6. εὐγνωμονῶ.—7. βοηθῶ τινα.—8. μένω, περῶ τὸν καιρὸν.—9. πρὸς τὸ συμφέρον.

58.—1. Λαμπροκλῆς, νέος εὐγενὴς εἰς Ἀθήνας, φίλος καὶ μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.—2. εἶμαι δυσηρεστημένος.—3. εὐπάσχω=εὐεργετοῦμαι.—4. χάριν ἔχω τινὶ=εὐγνωμονῶ.—5. πόσον μεγάλος.—6. ποῖον ἐκ τῶν δύο.—7. ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο χωριστά.—8. ὥς πλεῖστα=ὅσον τὸ δυνατόν, περισσότερα.—9. νομίζω.

59.—1. Φαλῖνος, Ἕλλην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρταξέρξου βασιλέως τῶν Περσῶν.—2. Κλέαρχος, στρατηγὸς Λακεδαιμόνιος, συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Κύρου κατὰ τοῦ Ἀρταξέρξου.—3. πλήθουσα ἀγορά: ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτο γεμάτη ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 12 π.μ.—4. συνέβαινε.—5. προτρέπω.—6. νὰ παραδώσουν.—7. εὐχαρίστως.—8. ἀναλαμβάνω.—9. φαίνομαι εὐχάριστος.—10. εὐεργετοῦμαι.—11. εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.—12. ποτὲ

ἕως τώρα. — 13. τόσον μέγας. — 14. ἐνθυμοῦμαι. — 15. ὁποῖος. — 16. εἶναι δυνατόν. — 17. νομίζω. — 18. δύναμαι. — 19. ποῖον ἀπὸ τὰ δύο.

- 60.—1. Χάρων, ὁ μεταβιβάζων ἐπὶ πλοιαρίου διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν εἰς τὸν Ἄδην. — 2. ἀπὸ ποῦ. — 3. ὁ ἀπὸ ἄλλο μέρος καταγόμενος. — 4. πορθημεῖα=ἀμοιβή μεταβιβάσεως εἰς τὸν κάτω κόσμον ἢ το νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ ὁποῖον ἔθετον εἰς τὸν νεκρὸν οἱ οἰκεῖοι, ἵνα αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν τὸ παραδώσουν εἰς τὸν Χάρωνα, διὰ τὰ τοὺς μεταβιβάσῃ εἰς τὸν κάτω κόσμον. — 5. οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς δύο. — 6. σκότος.
- 61.—1. ἀπὸ παντοῦ. — 2. συνορεύω. — 3. μεταχειρίζομαι. — 4. δέρμα ἀλώπεκος. — 5. σκάπτω. — 6. κτίζω, ἀνέγειρω. — 7. μορφαί.
- 62.—1. Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. — 2. κυριεύω. — 3. οἱ θώρακες, τὰ κράνη (περικεφαλαῖαι) καὶ οἱ χιτῶνες ἦσαν ὅπλα ἀμυντικὰ τῶν ἀρχαίων, καθὼς καὶ αἱ κνημίδες καὶ αἱ ἀσπίδες. Ἐπιθετικὰ δὲ ἦσαν τὰ δόρατα, τὰ ἀκόντια, τὰ βέλη μὲ τὰ τόξα, τὰ ξίφη καὶ αἱ μάχαιραι. — 4. εὗρίσκω. — 5. καρφιά. — 6. ὁ ἐκ κεράμου κατεσκευασμένος. — 7. κάνιστρον. — 8. βραχιόλια. — 9. εὐνοϊκός, εὐμενής.
- 63.—1. γνωστός. — 2. μαλλώνω. — 3. οἱ δύο. — 4. παρᾶξενος. — 5. ἐπιδίδομαι. — 6. βοηθῶ. — 7. δίδω ἐκ φύσεως. — 8. συγχρόνως.
- 64.—1. λαός. — 2. πολύ. — 3. γεμᾶτος. — 4. γεμᾶτος. — 5. ἀσφόδελος, φυτὸν φυόμενον εἰς λειβάδεια. — 6. εὐσπλαγχνικός. — 7. Ἠλύσια πεδία εἶναι τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπήγαγον αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἐναρέτων ἀνθρώπων. — 8. ναός.
- 65.—1. ἀποκτῶ. — 2. κοινωνὸς γίγνομαι=μετέχω. — 3. ἀφήνω. — 4. ἀγοράζω. — 5. ἐπισκέπτομαι, ἐξετάζω. — 6. πηγαίνω ἀπὸ κοντά, ἀκολουθῶ. — 7. χαμένος. — 8. εἶχεν ἀποδειχθῇ. — 9. στενοχωροῦμαι.

66.—1. σῖτος πρὸς σποράν, σπóρος.—2. ψήνω, καβουρδίζω.—3. εἶχε δοθῇ χρησμός ὑπὸ τοῦ θεοῦ.—4. κάνω λάθος.—5. Κόλχοι, λαὸς κατοικῶν εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τοῦ Εὐξείνου Πόντου.—6. καταπλέει.

67.—1. προσέρχομαι, παρουσιάζομαι.—2. συνάθροισις τῶν πολιτῶν Ἀθηναίων ἀποφασίζουσα διὰ πλειοψηφίας ἐπὶ ὅλων τῶν σπουδαίων ζητημάτων.—3. ἀποκρούω.—4. φανερώνω.—5. δι' ὄνομα τῶν θεῶν.—6. μένω σταθερός.—7. προσέχετε.—8. πῶς νά.—9. ὅπως ἀρμόζει.

68.—1. συναθροίζω.—2. ἐκφαίνω πόλεμον = κηρύττω πόλεμον.—3. εὐρίσκομαι εἰς δυσχερῇ θέσιν.—4. ἐπιστολή.—5. ἐπιστολή.—6. ἐπὶ χαιρετισμοῦ ἐννοεῖται τὸ λέγει· χαιρετίζει.—7. ὀργίζομαι.—8. τὸ δυστύχημα.

69.—1. θώραξ δερμάτινος.—2. πρασινάδα.—3. ἐντρέπομαι.—4. ἀπλότης.—5. πῶς νά.—6. μετὰ ταῦτα.—7. ἐκβάλλομαι = ἐκδιώκομαι.—8. κακοποιῶ.—9. σπένδομαι = συνθηκολογῶ.

70.—1. Ἰωλκός, πόλις τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα κειμένη πλησίον τοῦ σημερινοῦ ἄνω Βόλου.—2. ὁ ἔχων ἐν μόνον ὑπόδημα.—3. δὲν ξεύρω.—4. ῥητόν.—5. φέρω εἰς πέρας.—6. ἡ ἔχουσα πεντήκοντα κωπηλάτας.—7. πλοῖον.

71.—1. Φινεύς, βασιλεὺς τῆς Σαλμυδησοῦ τῆς Θράκης καὶ ἔξοχος μάντις.—2. σύντροφος.—3. ἐντρέπομαι.—4. τὸ ταξιῖδι.—5. διὰ νὰ μὴ πᾶμε χαμένοι.—6. ἀποδεικνύομαι.—7. συνταξιδεύω. 8. προωρισμένα.—9. παρθένοι μὲ περὰ καὶ γαμπροὺς ὄνυχας, τέρατα μυθολογικά.—10. Συμπληγάδες πέτραι, ἦσαν δύο μεγάλοι βράχοι ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς θαλάσσης.—11. νὰ ἀπολύσουν.—12. περιστερά.—13. ἀποπλέω.—14. ἀποτυγχάνω, σκοντάφτω.—15. σημεῖον.

72.—1. ἀπλώνω.—2. ἐνθαρρύνω.—3. ὀρχίζομαι.—4. ὀρμίζομαι = ἀγκυροβολῶ.—5. ὁ ἔχων χαλκοὺς ὀδόντας.—6. φυτρώνω.—7. ἀλείφω.—8. βλάπτομαι.—9. ἀροτριῶ.

- 73.—1. ἔξουσιάζω.—2. παράδειγμα.—3. ἔξορίζω.—4. δυστυχῶ.—5. μεταβάλλω.—6. πολίτευμα.—7. ἐκδιώκω.—8. ἀπόδειξις.—9. διατελῶ μεθιστάς = διαρκῶς ἔξορίζω.—10. διαιρῶ.—11. ἐκδιώκω.—12. ἐνοῦμαι μέ τινα.
- 74.—1. ἐκ φύσεως ἠνωμένος.—2. γίνομαι.—3. ἀλλάζω κατοικίαν.—4. Ποσειδῶν, θεὸς τῆς θαλάσσης, ἀδελφὸς τοῦ Διός.—5. φανερόν.—6. ἐγείρομαι.
- 75.—1. ἐκθέτω νεογέννητον βρέφος.—2. ἔχω ἀνάγκην.—3. ὀίπτω.—4. Παρθένιον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου.—5. σπῆλαιον.—6. δάσος (κυρίως ἀπὸ δρυῶν).—7. ἀντιλαμβάνομαι.—8. ἐλαφρόν.—9. γεμίζω.—10. συχνά.—11. πηγαινοέρχομαι.—12. συμφωνῶ.—13. παραμελῶ.—14. ἐξετάζω, ἐρευνῶ.—15. παύω.—16. κοιλίας.—17. ποτιζόμενος ἀπὸ νερά.—18. ἀπλῆ.—19. ἐπιτρέπω.—20. πλησιάζω.—21. ἔρχομαι κοντά.—22. διατρέχω.—23. μέρος δάσους κατάφυτον ἀπὸ πυκνὰ δένδρα, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τίποτε.
- 76.—1. ὑπανδρεύω τινά.—2. ὄφρις.—3. κατατρώγω, φονεύω.—4. σφίγγω.—5. μανθάνω καλῶς.—6. Κιθαιρών, ὄρος τῆς Ἀττικῆς ὃ ζῶν εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, Κιθαιρώνειος.—7. Μινύαι, κάτοικοι τῆς Βοιωτίας.—8. φόρος.—9. Κρέων, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.—10. βραβεῖον.—11. τρελλαίνομαι.—12. χρησιμοδοτῶ.—13. ὑποχωρῶ, ὑπακούω.—14. πρᾶττω.

ΜΕΡΟΣ Β'

- 77.—1. ἀποφασίζω, κρίνω ὀρθόν.—2. συμφώνως.—3. διατάσσω.—4. Νεμέα, ἡ δασώδης χώρα μεταξὺ Ἄργους καὶ Κορίνθου.—5. ἐκεῖνος, ποὺ δὲν πληγώνεται.—6. κρύπτομαι.—7. δραπετεύω.—8. ἀπαγορεύω ἄορ. ἀπειπον.
- 78.—1. ὄφις ζῶν εἰς τὸ νερόν· νεροφίδι.—2. λίμνη πλησίον τοῦ Ἄργους ἢ μᾶλλον πλησίον τῶν σημερινῶν Μύλων.—3. ἐξέρχομαι.—4. τὰ ζῶα, ποὺ βόσκουν.—5. γνωρίζω.—6. ἅμαξα μὲ δύο τροχούς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπέβαινον ὁ ἡνίοχος καὶ ὁ πολεμιστής.—7. ὁδηγῶ τὸ ἄρμα.—8. κατορθώνω.—9. φυτρώνω.—10. καίω.—11. βέλος.
- 79.—1. ὁ ἔχων χρυσᾶ κέρατα.—2. ἀφιερωμένος.—3. τὸ ἔτος.—4. κοιράζομαι.—5. Ἐρύμανθος, ὄρος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.—6. ἀγριόχοιρος.—7. συλλαμβάνω.—8. καθαρίζω.—9. μυρίζω ἄσχημα.—10. τὸ δέκατον.—11. Ἀλφειός, ποταμὸς τῆς Ἡλίδος.—12. Πηνειός, ποταμὸς διαρρέων ὅλην τὴν Ἡλίδα.—13. πλησίον.—14. στρέφω τὰ ὕδατα δι' ὅχου τοῦ εἰς ἄλλο μέρος.
- 80.—1. Στυμφαλίδες ὄρνιθες ἥσαν πτηνὰ σαρκοφάγα μὲ σιδηρᾶς πτέρυγας ζῶσαι εἰς τὴν Στυμφαλίδα, λίμνην τῆς Ἀρκαδίας.—2. βόσχω.—3. δύναμαι.—4. δὲν ἠξέυρω τί νὰ κάμω.—5. κτυπῶ.—6. κεῖμαι πλησίον.—7. ἐκφοβίζω, τρομάζω.—8. πετῶ πρὸς τὰ ἄνω.
- 81.—1. ὁ εὗρισκόμενος εἰς Κρήτην (ταῦρος).—2. γίνομαι κύριος, καταβάλλω.—3. ἀπαιτῶ.—4. πληγώνω.—5. εἰς τὸ ἐξῆς.—6. ἐλεύθερος.—7. βλάπτω.—8. κατατρώνω.—9. λεηλατῶ.
- 82.—1. ζώνη.—2. γυναῖκες πολεμικαὶ κατοικοῦσαι εἰς τὰ νότια παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου.—3. σέβομαι.—4. φοβοῦ-

μαι.—5.—σημεῖον.—6. θεληματικῶς.—7. στρατοπεδεύω.—
8. ἔπειτα.—9. ἐπιτίθεμαι.—10. ἀγαπῶ.

83.—1. Ἑσπερίδες ἦσαν νύμφαι, αἱ ὁποῖαι κατόικουν πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ ἐφύλαττον ἐντὸς κήπου χρυσᾶ μήλα.—2. γίνομαι δεκτὸς.—3. καταβάλλω.—4. σηκώνω.—5. ὀδηγοῦμαι.—6. Ἀτλας, υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Ἀσίας, ὁ ὁποῖος ἐκράτει ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν.—7. κόπτω, μαζεύω.—8. παρακαλῶ.—9. λαμβάνω.—10. ὀπλίζομαι μὲ θώρακα.—11. βλάπτομαι.

84.—1. ὁ ἀριθμός.—2. συμποσοῦμαι.—3. δέκα χιλιάδες ἀποτελοῦν μυριάδα.—4. ἐκτός.—5. διαλεκτοί.—6. ἐκλέγομαι.—7. πολεμικὰ πλοῖα μὲ τρεῖς σειρὰς κωπηλατῶν.

85.—1. γεννῶ.—2. εἶμαι τολμηρός.—3. ὑστερῶ, εἶμαι κατώτερος.—4. ἄρμα ὑπὸ τεσσάρων ἵππων συρόμενον.—5. φέρομαι.—6. διστάζω.—7. ἐπιμόνως ζητῶ.—8. ἐπιτρέπω, δίδω.—9. καίπερ=ἂν καί, πάντοτε μὲ μετοχήν.—9. ἐπιθυμῶ τὸν θάνατον.—10. χαλαρός.—11. ἐκφέρομαι=βγαίνω ἔξω.—12. καίω.—13. πλησιάζω.—14. κλαίω (φωνάζω ἀλλοίμονον).—15. στεροῦμαι.

86.—1. διασκέδασις.—2. ὁ παίζων αὐλόν.—3. τραγουδιστής.—4. ὑπηρετής.—5. διασκεδάζω.—6. βασιλεύς.—7. χρησιμοδοτῶ.—8. μνήμων εἰμὶ=ἐνθυμοῦμαι.—9. βοσκός.—10. ἐλεῶ, λυποῦμαι.—11. ὑβρίζομαι.—12. νόθος.

87.—1. διευθύνομαι.—2. παραμερίζω.—3. κτυπῶ.—4. δύναμις.—5. τρέλλα.—6. ζητῶ ἐπιμόνως.—7. τόσον.—8. ἀποδεικνύομαι.

88.—1. Πύρρος, βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου, γενναιότατος καὶ περίφημος διὰ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων.—2. πέλεκυς.—3. παρατηρῶ.—4. πλησίον.—5. ἡσυχάζω.—6. ὁ κύριος.—7. ἐπιθέω=ἐπιτίθεμαι.—8. πιάνομαι.—9. τιμωροῦμαι.

89.—1. κανχησιολογῶν.—2. πολὺ.—3. Ῥόδος, μία ἀπὸ τὰς

μεγαλυτέρας νήσους τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὸ νότιον ἄκρον· σήμερον τελεῖ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας.—4. ταχύτης.—5. πηδῶ.—6. παρῶνσιάζω.—7. ὁμως.—8. ἀνάγκη.

90.—1. στρατηγεῖον.—2. μικρὰ δάση.—3. μικρὰ δένδρα.—4. ἔρχομαι.—5. κάτοικοι τῆς Πισιδίας, χώρας νοτιοανατολικῶς τῶν Σάρδεων.—6. νὰ εὗρεθῇ, ποίων πόλεων κάτοικοι ἦσαν οὗτοι καὶ ποῦ εὗρίσκονται αὐταί;

91.—1. ἔξ ὧν εἶναι.—2. ἐπιλήσμων εἰμὶ=λησμονῶ.—3. θαυμαστός εἰμι=θανμάζομαι.—4. εὖ ποιῶ=εὐεργετῶ.—5. ὑποτάσσω.—6. ἐθίζω=συνηθίζω.—7. νοῦς, φρόνησις, λογικόν.—8. ὁ δυνάμενος νὰ διδαχθῇ.

92.—1. εὐτυχισμένος.—2. ὁ ἐκ σμαράγδου.—3. ὁ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ.—4. ὁ ἔχων αὐλήν.—5. θυσία.—6. μνημεῖα πρὸς τιμὴν τῶν ἡρώων.—7. ἀνεγείρομαι.—8. ὁ τοῦ πάπου.—9. ὁ τοῦ πατρὸς, πατρικός.—10. δασώδης.—11. ὁ σχηματίζων δίνας.—12. βλαστάνω.—13. κατ' ἔτος.—14. ὁ κατὰ μῆνα.

93.—1. εἰς τὰ Μέγαρα: δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ στάσιν.—2. εἰς Θήβας: δηλοῖ τὴν εἰς τόπον κίνησιν.—3. δηλωτικὸν τῆς ἐν τόπῳ στάσεως.—4. χωρὶς ἀμοιβήν.—5. πολὺ.—6. φαίνομαι.—7. ἄνεμος.

94.—1. Πυρηνναῖα ὄρη εἶναι τὰ χωρίζοντα τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.—2. ὄγκος.—3. φαρμακερός.—4. ἐπιφέρων τὸν θάνατον.—5. οἰκοδόμημα καταλλήλον διὰ τὴν κατασκευὴν πλοίων· εἶδος ναυστάθμου.—6. ὁ ὑπὸ πυρὸς καεῖς.—7. φλογώδης.—8. ἀόρ. β' τοῦ ῥέω.—9. σχηματίζομαι.—10. οἱ ἐντόπιοι.—11. πλούσιοι.

95.—1. φιλόδοξος.—2. ὁ ἔχων κατὰ νοῦν μεγάλα σχέδια.—3. ἔνδοξος.—4. ἔπαινε.—5. μυστικοπαθής.—6. ὁ κρύπτων μέσα του τι.—7. τέλος.—8. οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα εἶχον πλούσια εἰσοδήματα· εἶχον ὁμως ψηφίσει νόμον νὰ μὴ διατίθενται αὐτὰ διὰ πολεμικὰς προπαρασκευάς. Ὁ

τολμήσας νὰ εἰσηγηθῇ τὴν χρησιμοποίησιν τούτων διὰ τὴν ναυπήγησιν πλοίων ἦτο ὁ Θεμιστοκλῆς.—9. ναυτικός.—10. κατάνικῶ ἐν ναυμαχίᾳ.

96.—1 ὥραϊος.—2. εὐτυχής, πλούσιος.—3. ἀκατάλληλος.—4. ἀνάκτορα.—5. ἀναπτύσσω, ἐκθέτω, διηγούμεαι.—6. ἀκρόπολις.—7. αἱ ἐπάλξεις ἦσαν ὄχυρωματικά ἐπὶ τῶν τειχῶν.—8. ἀντοχή.—9. ὀνομαστός.—10. σκαμμένοι.—11. μέρος διὰ νὰ βαδίσῃ τις, δρόμος.—12. φρουρησις, φύλαξις.—13. κατάλληλος.—44. φρουρῶ τὴν νύκτα.

97.—1. εὐδόκιμός εἰμι=εὐδοκιμῶ.—2. ὁ ἔχων κακὰς συνηθείας.—3. ὁ ἀγαπῶν τὸν στολισμόν.—4. ὁ ζῶν καὶ τρεφόμενος εἰς τὰ ὄρη.—5. οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παλαιῶν οἰκογενειῶν.—6. πορεία.—7. ἱερεῖς μὲ μαντικὴν δύναμιν.—8. βγαίνω ἔμπροσθεν τῆς παρατάξεως.—9. οἱ ἀντίπαλοι.—10. ὁ ὀπλισμὸς τῶν νεκρῶν ἐχθρῶν ὁ περιερχόμενος εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν.—11. καρφώνω.

98.—1. ὁ εὐκόλως μεταβαλλόμενος.—2. ἐκεῖνος, ποὺ χορταίνει γρήγορα.—3. ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅσα μόνος αὐτὸς ἔχει.—4. συντόμως.—5. ὁ ἔχων καλοὺς τρόπους.—6. ὁ ἀγαπῶν τοὺς φίλους.—7. ὁ ἀγαπῶν τοὺς οἰκείους.—8. ὁ ἔχων κακόν τι κατὰ νοῦν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

- 1.—1. τίς.—2. βιοτεύω.—3. ἐν+δοικ.—4. θηρεύω.—5. οὖν.
—6. ὑπὸ+δοι.—7. βαίνω.—8. αἰσθάνονται.—9. οὐ διεφύγε
=διαφυγεῖν.—10. ἐσθίω.—11. οὐ κρύπτεται=κρύπτεσθαι.
—12. ἐπιστρέφω.
- 2.—1. Ὁ Κικέρων ἦτο πολιτικὸς καὶ μέγας ῥήτωρ τῶν Ῥωμαίων
ζήσας κατὰ τὸν 1ον π.χ. αἰῶνα συνέγραψε πλεῖστα ἔργα
εἰς Λατινικὴν γλῶσσαν, τὰ ὅποια καὶ σήμερον ἀναγιγνώσκον-
ται ἀπὸ τοὺς μορφωμένους προσέφερε δὲ πολλὰς ὑπηρεσίας
εἰς τὴν πατρίδα του σώσας αὐτὴν πολλάκις ἀπὸ κινδύνους
ἐσωτερικοῦς.—2. ἤδη.—3. εἰς+αἵτια.—4. πολίτης.—5.
συμπροσέμνω.—6. δέχομαι.—7. ἀπλῇ δοικῇ.—8. κατα-
λάμπω.—9. ἴσασαν.—10. ἐπὶ+δοικ.—10. ἐκ+γενικ.—
12. ἑώρων.—13. σὺν αὐτῷ.—14. πάντες.
- 3.—Ἡρακλῆς: Ὁ ἥρωας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ
τῆς Ἀλκμήνης. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς ἐτέθη εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν τοῦ Εὐρυσθέως, βασιλέως τῶν Μυκηναίων, κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ ὁποίου ἐπετέλεσε τοὺς γνωστοὺς δώδεχο ἄθλους.—1. σύν-
εμι μετὰ δοι.—2. ἀγαθός.—3. γίγνομαι.—4. μετὰ γενι-
κῆς.—5. σέβομαι παρὰ τινος.—6. αἰ.—7. νῦν.—8. ἀπλῇ
δοικ.—9. δεσπότης.—10. οἰκέτης.—11. ἀνέχομαι.—11.
ἀγάλλομαι μετὰ δοικ.—13. ἥδομαι.—14. εὐφραίνομαι μετὰ
δοικ.
- 4.—1. ἐπιμέλεια+γεν.—2. γέμω.—3. ἀγαλλίασις.—4. ἅμα.—
5. φέρω.—6. βιοτεύω.—7. ἐν+δοι.—8. θεραπεύω.—9.
ἀπλῇ δοι.—10. ἐν τοῖς λειμῶσιν.—11. ἔνιοι.—12. ἀπλῇ.
γενικ.—13. ὕλη.—14. ξυλεύομαι.—15. ἀλιεύς καὶ ὀῆμα
ἀλιεύω.—16. κοσμεῖται.—17. ὑπο+γεν.—18. κλιτύς.—19.
ἀπλῇ δοι.—20. οἱ πυροί.

5.—1. ἐν τῇ...—2. παρὰ+αἰτ.—3. θίς.—4. καλός.—5. γέμω.
—6. ἱκανός.—7. διατέμνω.—8. ἀπλῇ γενικῇ.—9. ἀρδεύω.
10. ἀπλῇ γενικῇ.—11. ναῦς. δοτ.—12. πελάζω+δοτικ.

6.—Ἀντίοχος, βασιλεὺς τῆς Συρίας κατὰ τοὺς μετὰ τὸν μέγαν
Ἀλέξανδρον χρόνους· ἰσχυρὸς καὶ ἱκανὸς βασιλεὺς.—1. σιρα-
τεύω.—2. ἐπὶ+αἰτιατ.—3. ἵνα+ὑποτακτ.—4. ἐγγύς.—5.
τὰ πλείονα.—6. ἐν+δοτικ.—7. μετοχή.—8. ἀπηλλάγη.—
9. μετοχή κατὰ γενικ. πιῶσιν.—10. οὐ δὲν θὰ ἀποκρύ-
ψουν· γὰρ γίνῃ ἀπαρέμφατον.—11. οὐ φιλοξενοῦν· γὰρ τεθῇ
ἀπαρέμφ. ξενίζω.—12. ἐν.+δοτ.—13. μετοχή κατὰ γενικ.
—14. ἀγαπῶ τὰ κυνήγια=φιλόθηρός εἰμι.—15. ἅμα τῇ
ἡμέρᾳ.—16. θεραπεύω.—17. ἀπ' ἐμοῦ.—18. οὐδεὶς ὑμῶν.
—19. βασιλεύω.—20. ἀπλῇ γενικῇ.

7.—1. σκώπιο.—2. οὐ.—3. ἅμα μετὰ τῆς μετοχῆς κατὰ γενι-
κὴν πιῶσιν.—4. ἐπιφαίνομαι.—5. ἡσυχίαν ἔχω.—6. ὁ μὲν,
ὁ δέ.—7. δρέπομαι μετὰ γενικ.—8. διατρίβω.—9. οἴκοι.—
10. ἐπιβαίνω.—11. διαβαίνω.—12. φροντίδα ἔχω μετὰ γε-
νικ.—13. ὄμβροι.—14. εἶοικα μετὰ δοτ.—15. δεσπότης.—
16. βλέπω.—17. ἀπαλλαγῆναι μετὰ γενικῆς.—18. ἀσμένως.
19. μέμνηται μετὰ γενικῆς.—20. ἀγάλλομαι.

8.—1. ἔξεστι.—2. μαρθάνω.—3. βλέπω.—4. μέχρη+γενικῆς
—5. τάτιω.—6. ἄλς.—7. ἰχθυόεις.—8. προϊόντες δέ.—9.
—πλήρης μετὰ γενικῆς.—10. θήρ.—11. ἐκ+γενικ.—12.
γεμᾶτος μυρωδιάν=εὐώδης.—13. ἀπλῇ γενικῇ.—14. ὑπὸ
+αἰτιατ.—15. ἐν+δοτικῇ.—16. σώφρων.

9.—1. Ὅταν ἡ σύγκρισις γίνεται πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὁμοειδῶν
λαμβάνομένων ὡς ἐν τι ὅλον εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν τὸ
ἐπίθετον τίθεται εἰς ὑπερθετικὸν βαθμόν· ἐξηγεῖται δὲ εἰς τὴν
νέαν γλῶσσαν μὲ ἑναρθρον ἐπίθετον συγκριτικοῦ βαθμοῦ.—
2. ἀπλῇ γενικῇ.—3. ὑπείκω+δοτικ.

10.—1. Θὰ τεθῇ παρατατ. α' προσ. ἐνικ. τοῦ τυγχάνω καὶ θὰ
συνταχθῇ μὲ μετοχὴν.—2. οὕτω.—3. κύκλω.—4. καταλαμ-
βάνω.—5. ἀμφοτέρωθεν.—6. εἰσάγω.—7. ὀλιγάκις.—8. θὰ
τεθῇ αἰτιατ. πληθ. οὐδετέρου γένους ἑναρθρος τοῦ ἐπιθ. πο-

λύς.—9. πρῶτος.—10. διὰ + αἰτιατ. ζέστη=θέρμη—11. φύομαι.—12. μετοχή.—13. γενική ἀπλή.—14. καλάμη.—15. πυρός.

11.—1. εὐκτική.—2. ἐὰν+ὑποτ.—3. ἔσει.—4. ἄ.—5. γινώσκω.—6. μή.—7. μεμάθηκα.—8. προσλαμβάνω.—9. ἐπιστῆμαι.—10. ὁμοίως.—11. αἰσχυρός.—12. ὄν.—13. εὐκτική ἁορίστον+ἄν.—14. δέχομαι=λαμβάνω: ἄορ. β' ἔλαβον.—15. ὄ.—16. γὰρ τεθῇ ἄορ. β' εὐκτ.+ἄν τοῦ παρέχω: ἄορ. β' παρέσχον.—17. καταναλίσκω.—18. σχολή. 19. δυνήση.—20. ἄ.—21. εὖρηκα.—22. κρείντων.—23. τὰ μὲν, τὰ δέ.—24. ταχύ.—25. ἀφήμι.—26. αἰτική σύνταξις.—27. μή+ὑποτακτ ἄορ. β' τοῦ ἀποκάμνω.—28. γὰρ τεθῇ μετοχή τοῦ ἐπαγγέλλομαι.—29. γὰρ τεθῇ αἰτιατ. πτώσις.—30. ἔνεκα τοῦ+ἀπαρμεφ.—31. τοῦ ποιῆσαι.

12.—1. ἐσθίω: γὰρ τεθῇ μετοχή κατὰ δοτικ.—2. ἄορ. τοῦ προστρέχω, προσέδραμον.—3. εὐκτική τοῦ ἔξεσι.—4. ἐν+δοτικ.—5. εἰ+εὐκτ.—6. τῶν πρὸς πόλεμον.—7. εὐκτική εἰς γ' πληθ.—8. μετοχή.—9. ἐπί.—10. εὐκτική τοῦ κατεῖδον.—11. ἔναντι.—12. καθήκω.—13. παιδίσκη.—14. εὐκτική.—15. πέτρα.—16. ἀντιρώδης.—17. μετοχή κατὰ δοτικήν.—18. ἔδοξεν αὐτοῖς.—19. διαβῆναι.—20. ἔχω.—21. σπένδω.—22. εὐχέσθαι.

13.—1. Θὰ τεθῇ ἀπλή αἰτ. τὰ πολεμικά.—2. πορεύομαι.—3. ἔχοντες.—4. ἐθίζομαι ἐνταῦθα θὰ τεθῇ: διὰ τὸ+ἀπαρέμφοτον.—5. ἀνέχομαι.—6. πόνος.—7. ἀνάγκη ἐστί γὰρ τεθῇ: ἐπεὶ+εὐκτική τοῦ δεῖ.—8. ἐνδάζομαι.—9. θάλαπος.—10. λείπομαι.—11. οἶός τ' εἰμί.—12. διώκομαι τινα.—13. αὖ.—14. οἱ οἰκεῖοι.—15. αὐτοί.

14.—1. ἀπαλλάττομαι+γεν.—2. πολέμιος.—3. ἐφθασα=ἀφικόμην.—4. ὑπὸ+γενικ.—5. ἐπιχώριοι. Θήκης. ὄρος εἰς τὸν Πόντον πλησίον τῆς Τραπεζοῦντος, ἀπ' ὅπου οἱ μύριοι τοῦ Κύρου ἀντίκρουσαν τὸ πρῶτον θάλασσαν κατὰ τὴν κάθοδον.—6. οἶομαι ἄορ. ᾠήθην.—7. ἔπομαι.—8. συγκριτ. τοῦ μέγας.—9. ἐγγὺς γίγνομαι.—10. αἰσθάνομαι ἄορ. β' ἡσθό-

μην.—11. εὐκτική.—12. ἄκρον.—13. περιβάλλω.—14. ἀλλήλους.

15.—1. ἀπλῇ. γενικ.—2. διαλέγομαι νὰ τεθῇ μετοχ.—3. δοκεῖ.
4. ἀπαρέμφ. + ἄν.—5. ἡγοῦμαι.—6. ὄρω.—7. ἐπιμελοῦμαι.
+ γενικ. νὰ τεθῇ εὐκτική.—8. ἑώρα.—9. πειρῶμαι νὰ
τεθῇ μετοχή.—10. κτώμαι.—11. μετοχ. τοῦ εἰμί.—12.
ἀρρωστοῦ.—13. νὰ τεθῇ μετοχ.—14. τελευτῶ.—15. ἡγοῦ-
μαι.—16. ἐπὶ + δοτικ.—17. ἐλαττοῦμαι.—18. ἔω νὰ τεθῇ
εὐκτική.—19. ἀθεράπευτον.—20. δέομαι.—21. ὀλιγορῶ.—
22. νὰ τεθῇ παρατατικὸς μετὰ τοῦ ἄν τοῦ ῥήμ. δεῖ.

16.—1. εὐκτική.—2. σφόδρα.—3. θηρῶ.—4. εἰ μετ' εὐτικ.—
5. πυνθάνομαι.—6. παρὰ μετὰ γενικῆς.—7. θαρρῶ.—8.
ἀσινής.—9. εὐκτική τοῦ δεῖ.—10. φυλάττομαι μέσ. ἀόρ.
—11. δνσχωρία.—12. μετοχή.—13. ἐπιλανθάνομαι τινος.
14. κελεύω.—15. ἐφ' ᾧ.—16. δή.—17. ἀνιδῶμαι.—18.
ἐνθουσιῶ.—19. εἰσχομίζω.—20. αὐτός.—21. εὐκτική.—22.
ἀπλῇ δοτική.

17.—1. ἀπαρέμφατον.—2. αἰτιατική.—3. δή.—4. ἀπλῇ γενική.
—5. ἓνα τινά.—6. οἷός τ' εἰμί εὐκτική.—7. ἀποχωρῶ.—8.
κατελήφθην.—9. θεωρῶ.—10. δοτική.—11. περιρρέω τι.
—12. ἐκ τούτου.—13. χωρίον.—14. μετοχ.—15. ἀπόλλυν-
μαι ἀόρ. β' ἀπωλόμην.

18.—1. χαλεπῶς φέρω μετὰ δοτικ. ἀπλῆς.—2. τὰ παρόντα
πράγματα.—3. εἰμί.—4. ἐμός.—5. φεύγω.—6. ἀπλῇ αἰτ.
—7. καθηδυπαθῶ μετὰ δοτ. τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμ.—8.
δαπανῶ.—9. σὺν + δοτ.—10. ἀφαιροῦμαί τινά τι.—11. ἐν
+ δοτ.—12. δέομαί τινος.—13. εὐκτική. 14. ἀνθ' ὧν.—
15. ἐνδρεγετοῦμαι = εὖ πάσχω.—16. συμπορέομαι τινι.—
17. ἀπαρέμφ.—18. χρῶμαι.—19. αἰροῦμαι.—20. ὅ,τι ἄν
+ μεθ' ὑποτ.—21. ἄγομαί τινα.—22. ἔπομαι.—23. αἰτιατ.
—24. ἀπαρέμ. + ἄν.

19.—1. χάριν ἔχω τινί.—2. τυγχάνω τινός.—3. ἀπλῇ γενική.
4. μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν, ὅταν ἀκολουθῇ τὸ «καὶ

ἄν», εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀποδίδεται μὲ τὸ ἄν+ὑποτακτ.—5. δεῖ.—6. προσφέρω εὐχαριστήριον θυσίαν—θύομαι χαριστήρια.—7. ἀπλῇ δοτικῇ.—8. τελεῖται τι.—9. πνιθάνομαι.—10.—αὐτός.—11. ἐνκτ. ἄορ.+ἄν.—12. ἀρετή.—13. ἅμα.—14. σπένδομαι ἄορ. ἐσπείσάμην.—15. δειπνοποιῶμαι.—16. εἰ+ἐνκτικῆς.

20.—1. αἰτιατικῇ.—2. κνανοῦς.—3. ἀπαρέμφ.—4. ἐμπλεως+γεν.—5. νεώς.—6. τὰ βασίλεια.—7. σιδηροῦς.—8. χαλκοῦς.—9. ἔχω χρῶμα κεράμου=κεραμοῦς εἰμι.—10. περι+αἰτ.—11. ἐν ἀγορᾷ.—12. ἐγὼ ἀποφασίζω=δοκεῖ μοι.—13. ἀπαρέμφ.—14. εὔνους.—15. δύσους.—16. ὕλεως.—17. ἄγγελος.

21.—1. ἐστιῶ.—2. ἐξέδωκεν αὐτῷ.—3. μέλλω.—4. ἀπαρέμφ. μέλλοντος.—5. ἐντέλλομαι.—6. φαίνω.—7. ὁρύντω.—8. ἐπέθηκε.—9. αἵρομαι: νὰ τεθῇ ἡ μετοχὴ τοῦ μέσ. ἄορ. ἅ κατὰ πῶσιν αἰτιατικὴν.—10. ἐπὶ+αἰτιατικ.—11. κοῦρος.—12. κόρη.—13. διαφθείρομαι: νὰ τεθῇ μετοχὴ χρόνου παθητικ. μέλλοντος κατ' αἰτιατικ.—14. καθειργμένος.—15. ἀπόλωλα.

22.—1. ἀπωθῶ.—2. κέκτημαι.—3. ἐπείρομαι.—4. ἐκτείνω.—5. ἀποκτείνω.—6. ἡ νοσηρὰ κατάστασις τῶν πραγμ.—τὰ νοσοῦντα πράγματα.—7. ἐῶ.—8. ἡσυχίαν ἔχω.—9. μέσ. ἄορ. τοῦ δέχομαι.—10. ἐν τούτῳ.—11. μετοχὴ μέλλοντος.—12. ἀπαρέμφ. μέλλ.—13. ἐπανάγω.—14. ἐπιλανθάνομαι.—15. αἵρομαι.—16. ὁμολογεῖται.—17. ἔκπλους.—18. διασπείρομαι.—19. συνοικίζω.

23.—1. παρασκευάζομαι.—2. νὰ τεθῇ ἀπαρέμφ. μέσ. ἄορ. β'. —3. μετοχῇ.—4. πέραν.—5. νὰ τεθῇ μέσ. ἄορ. β'. —6. μετοχὴ μέσ. παρακ.—7. ἀμύνομαί τινα.—8. διακόπτω.—9. ἀφίημι ἑμαυτόν.—10. νήχομαι.—11. προσμείγνυμι τινι.—12. μετοχῇ.—13. ἴστημι.—14. ἐν+δοτικ.

24.—1. παραγίγνομαι.—2. νυκτός.—3. διασχεδάννυμαι.—4. κωμάρχης.—5. διατίθεμαι εὔνους τινί.—6. παθητ. ἄορ. τοῦ μεταπέμπομαι.—6. διαδίδωμί τινι.—8. ἡ ἐπιούσα ἡμέρα.

νά τεθῇ δοτικ.—9. περιών.—10. σὺν+δοτ.—11. εὖ-
χοῦμαι νά τεθῇ μετοχή.—12. οὐδαμόθεν.—13. ἀφήμι.—
14. πόν.—15. εὐκτική ἀορίστου.—16. ἄριστον.—17. οὐκ
ἔστιν ὅπου οὐ.—18. ἐπὶ+αἰτιατ.—19. ἀπλῇ γεν.—20.
ἀφήμι.—21. εὐκτική τοῦ βούλομαι.—22. εἰ+εὐκτ.—23
εὐκτική ἀόρ.—24. εὐκτική.

25.—1. γένος.—2. εἰμαρμένος.—3. γένεσις.—4. μείγνυμι καὶ
κεράννυμι.—5. μέλλω.—6. ἐφίημι.—7. διαδίδωμι.—8. πα-
ρίσταμαί τι. —9. ὑπουργῶ τι. —10. καθίστημι.—11. ἐπιρ-
ρῶνυμι.—12. δοτικ. ἀπλῇ.—13. μηχανῶμαι.—13. ἀμφι-
έννυμι.

26.—1. γιγνώσκω.—2. εὐωχίαν ποιοῦμαι.—3. παρακείμ. τοῦ
ἀλίσκομαι νά τεθῇ μετοχή.—4. κατάκειμαι.—5. σκίμπος.—
—6. ἐμπύπλημι.—7. μεταβαίνω.—8. χωρίον.—9. ἐνδύο-
μαι.—10. ἄλλομαι.—11. ὀρχοῦμαι.—12. δοκεῖ τι. —13.
ὁ ἔτερος.—14. ἀπαρέμφ. παρακ. β' τοῦ πλήττομαι.—15.
ἀόρ. β' τοῦ ἀνακράζω.—16. μέγα.—17. ἐκβαίνω.—18. ἐκ-
φέρω.—19. ἐπίσταμαι.—20. μετοχή.

27.—1. ἐν+δοτ.—2. ὄδε.—3. ὥς.—4. δοκῶ.—5. δεδοικα.—
6. ὅτι.—7. οἶδα.—8. εὐκτική.—9. μετοχή μέλλοντος τοῦ
ἐμπύπλημι.—10. παρακάθημαι.—11. ἀμύνομαί τινα.—22.
ὅτε μὲν, ὅτε δέ.—13. ἀλίσκομαι.—14. ἄτε μετὰ μετοχῆς.
—15. πέφυκα.—16. ἄγω.—17. ἀποδιδράσκω.—18. ἄσ-
μενος.

28.—1. Ἀστυάγης βασιλεὺς τῶν Μήδων, πάππος ἐκ μητρὸς τοῦ
Κύρου.—2. παρὰ+δοτικ.—2. ἔχω τὸ δικαίωμα=ἔξεστί μοι.
—4. βούλομαι.—5. χάριν οἶδά τι. —6. ὄσφ.—7. πλεονά-
κεις.—8. νά τεθῇ τὸ ἄν (ἀοριστολογικόν) μεθ' ὑποτακτικῆς.
—9. χρῶμαι τινί.—10. περὶ πλείονος ποιοῦμαι.—11. νά
τεθοῦν ἀπαρέμφ. τοῦ ἀκοντίζω καὶ τοξεύω.

29.—1. πυνθάνομαι.—2. συμβαίνει=γίγνεται.—3. ἐν+δοτικ.
—4. ἀπλῇ δοτική.—5. τὰ περιεστηκότα πράγματα.—6.
οἶδα.—7. ἀπαντῶμαί τι. —ἐνταῦθα νά τεθῇ τὸ εἰ μετ' εὐκτι-
κῆς μέλλοντος.—8. εὐκτική ἀπλῇ.—9. ἀλίσκομαι.—10. κο-
μίζομαι.—11. καταλείπω.—12. ἵνα μὲ ὑποτακτικὴν.—13.

κατανέμω ἢ κατατέμνω.—14. εἰσβιβάζω.—15. ὑπισχοῦμαι.
—16. βούλομαι.—17. ὑπομνήσκω.—18. ἐνδιαφέρομαι διὰ
τι=μέλει μοί τινος.—19. ἐπιμελοῦμαι.—20. εὐρίσκομαι γὰρ
τεθῆ ὑποτακτική.—21. ἀποτέμνω.—22. γὰρ τεθῆ ἀπλοῦς
παρατατικός τοῦ πείθω.—23. ἐκβιάζομαι.—24. ἀπλή δο-
τική.

30.—1. βούλομαι.—2. Γοργίας, ἀπὸ τοὺς παλαιότερους ῥήτορας
λαμβάνων πολλὰ χρήματα ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ὡς ἀμοιβὴν
τῆς διδασκαλίας του.—3. ἀποδέχομαι.—4. κτώμαι.—5.
καίπερ μὲ μετοχήν.—6. δωροῦμαι.—7. βιάζομαι τινα.—8.
φανερὸς δ' ἦν γὰρ ἐπακολουθήσῃ εἰδικῇ πρότασις.—9. αἰ-
σχύνομαι.—10. ἦ.—11. ἀσπάζομαι.—12. ἐδλαβοῦμαι.—
13. χειροῦμαι τινα.—14. ἀπαρέμφ. ἔναρθρον.—15. ἐπιμε-
λοῦμαι τινος.—16. ἐργάζομαι.

31.—1. περὶ ἢ ἀμφὶ μὲ αἰτιατικήν.—2. σύμπαντες.—3. ἦ.—4.
ὑπομένω.—5. πόνος.

32.—1. αἰτιατικὴ ἀπλή.—2. ἀπαρέμφ.—3. γὰρ τεθῆ ἐπίθετον ἐκ
τοῦ παρασκευάζομαι.—4. τὰ εἰς τὸν πόλεμον.—5. ἐπίθετον
ἐκ τοῦ ποτιζομαι.—6. ἐπιθ. ἐκ τοῦ μηχανῶμαι.—7. σύνθε-
τον ἐκ τοῦ φιλῶ+κίνδυνος.—8. ἐπίθετον ἐκ τοῦ πόλεμος.
—9. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἄρχω.—10. ἐπίθ. ἐκ τοῦ καρτερῶ.—
11. ἐπίθ. ἐκ τοῦ φυλάττομαι.—12. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἐπιτίθε-
μαι.—13. στρατηγῶ γὰρ τεθῆ μέλλον.—14. δοτικὴ ἀπλή.

33.—1. γὰρ τεθῆ ἐπίθετον εἰς-τέος ἐκ τοῦ ἐπισταῖω μὲ γενικήν,
τὸ δὲ πρόσωπον γὰρ τεθῆ κατὰ δοτικήν.—2. δοτ. τῆς ἀναφο-
ρικῆς ἀντωνυμίας.—3. ἐπίθετον ὡς ἄνω ἐκ τοῦ ἐργάζομαι
—4. μετοχ. οὐδὲτ. τοῦ εἰσφέρω.—5. ἐπίθ. ἐκ τοῦ ἀπο-
δέχομαι.—6. ἐκ τοῦ διανέμω.—7. ἐκ τοῦ ἀναλῶ.—8. ἐκ
τοῦ προνοῶ μὲ γενικήν.—9. ἐκ τοῦ φυλάττομαι.—10. δα-
πάνη.—11. κείμενος.—12. ἐνιαυτός.—13. ἐκ τοῦ ἐπιμέλο-
μαι.—14. δεῖ μετ' ἀπαρεμφ.—15. ὅπως μὲ ὄριστ. μέλλον-
τος.—16. ἐδώδιμος.—17. μέλημα.—18. κάμνω.—19. ἵνα
μεθ' ὑποτακτ.

34.—1. εὐσεβῶ τὰ πρὸς τοὺς θεούς.—2. μή.—3. ἐμμένω τινί.
—4. μάλιστα.—5. γίγνομαι πρὸς τινα.—6. οἷος γὰρ τεθῆ

αἰτιατική.—7. εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν χρόνον ἄορ.—8. αἰτια-
 τική.—9. μὴ μετὰ προστακτικῆς.—10. καλός.—11. τὸ μὴ
 γὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ ποτέ : μηδέποτε.—12. κάμνω τι χωρὶς
 γὰ μὲ καταλάβουν=λανθάνω ποιῶν.—13. λανθάνω τινά.—
 14. ξέρω καλὰ μόνος μου=σύννοιδα ξμαντῶ.—15. δοκῶ μὲ
 ἀπαρέμφ.—16. ὥς μὲ μετοχήν μέλλοντος.—17. παρὰντίκα.
 —18. ὕστερον.—19. ὀρῶμαι γὰ τεθῇ παθ. μέλλον.—20.
 αἰσχύνομαι.—21. πείθομαι.—22. ἀποκτιῶ καλὴν φήμην=
 εὐδοκιμῶ γὰ τεθῇ εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν.—23. μάλιστα.—
 24. εἰ μὲ εὐκτικὴν τοῦ φαίνομαι, μετὰ τὸ ὅποιον θὰ ἐπακο-
 λουθήσῃ μετοχή.—25. ἄ.—26. εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν.—27.
 μετοχή.

ΤΕΛΟΣ

Π Ι Ν Α Ξ

ἐμφαίνων τὰ εἰς ἑκάστην ἄσκησιν διδασκόμενα
γραμματικὰ φαινόμενα.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α'.

1. Οὐσιαστικὰ Β' κλίσεως, ἄρσενικὰ καὶ οὐδέτερα. Ὅριστικὴ ἐνεστώτος ἐνεργητικῆς φωνῆς βαρυτόνων ῥημάτων. Ὅριστικὴ τοῦ εἰμί.
2. Θηλυκὰ οὐσιαστικὰ Β' κλίσεως. Ὅριστικὴ παρατατικοῦ βαρυτόνων ῥημάτων ἐνεργητ. φωνῆς. Ὅριστικὴ παρατατικοῦ τοῦ εἰμί.
3. Οὐσιαστικὰ Α' κλίσεως θηλυκὰ εἰς - α καὶ - η.
4. Οὐσιαστικὰ Α' κλίσεως ἄρσενικὰ εἰς - ας καὶ - ης.
5. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα τρικατάληκτα καὶ δικατάληκτα.
6. Ὅριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστώτος βαρυτόνων ῥημάτων.
7. Ὅριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ παρατατικοῦ βαρυτόνων ῥημάτων. Χρονικὴ αὔξεσις.
8. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα φωνηεντόκλητα εἰς - ως, - ωος καὶ - υς, - υος.
9. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα φωνηεντόκλητα εἰς - υς, - εως καὶ - ις, - εως.
10.   »   »   »   εἰς - εὺς, οὖς αὔς.
11.   »   »   ἄφωνόληκτα (οὐρανικόληκτα χειλικόληκτα).
12. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ἄφωνόληκτα (ὀδοντικόληκτα). Οὐδέτερα μὲ χαρακτηριστ.
13. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ἄφωνόληκτα ἔχοντα πρὸ τῆς καταλήξεως ντ.
14. Ὅριστικὴ μέλλοντος καὶ ἀορίστου α' τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν ἄφωνολήκτων ῥημάτων πλὴν τοῦ μέλλοντος τῶν εἰς ἴω.
15. Ὑποτακτικὴ ἐνεστώτος καὶ ἀορίστου α' τῆς ἐνεργ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἄφωνολήκτων ῥημάτων. Ὑποτακτικὴ τοῦ εἰμί.
16. Ἀπαρέμφατον ἐνεστώτος, μέλλοντος καὶ ἀορ. α' τῆς ἐνεργ.

- γητ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων.
 Ὑπαρέμφατον τοῦ εἰμί.
17. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ἔρρινόληκτα. (νύληκτα).
  18. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ὑγρόληκτα.
  19. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ὑγρόληκτα συγκοπτόμενα.
  20. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς-ας.
  21. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα οὐδέτερα εἰς-ος.
  22. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα ἄρσενικά κύρια εἰς-ης.
  23. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς-ὡς καὶ φωνηεντόληκτα εἰς-ώ.
  24. Ὅριστική καὶ ὑπαρέμφατον τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού τῆς ἔνεργ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων.
  25. Ἐπίθετα τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα εἰς-υς.
  26. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωνόκλητα τρικατάληκτα.
  27. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα δικατάληκτα καὶ μονοκατάληκτα.
  28. Μετοχή ἔνεστῶτος, μέλλοντος, ἀορίστου α' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων. Μετοχή τοῦ εἰμί, τοῦ ἔνεστῶτος μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντ. καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων.
  29. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ὑγρόληκτα καὶ ἔρρινόληκτα.
  30. Ἐπίθετα τριτόκλιτα δικατάληκτα εἰς-ης.
  31. Ἀνώμαλα ἐπίθετα (πολύς, μέγας κλπ.).
  32. Ἐπιρρήματα.
  33. Ὅμαλὰ παραθετικά ἐπιθέτων.
  34. Παραθετικά ἀνωμάτων ἐπιθέτων, παραθετικά ἐπιρρημάτων.
  35. Εὐκτική ἔνεστῶτος φωνηεντολ. καὶ ἀφωνολήκτων βαρυτόνων ῥημάτων καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
  36. Εὐκτική μέλλοντος, ἀορ. α' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων.
  37. Προστακτική τοῦ ἔνεστῶτος, ἀορίστου α' καὶ παρακειμένου τῶν αὐτῶν ῥημάτων καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
  38. Ἐνεργητικὸς ἀόριστος. β'
  39. Ἐπανάληψις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων.
  40. Ἀντωνυμῖαι προσωπικαί.

41. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστώτος τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἄφωνολήκτων ῥημάτων.
42. Αἱ ἐγκλίσεις τοῦ μέσου μέλλοντος καὶ ἄορ. α' μέλλον τοῦ εἰμί.
43. Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῆς μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἄφωνολήκτων ῥημάτων.
44. Μέσος ἄοριστος β'.
45. Παθητικὸς μέλλον καὶ ἄοριστος α' καὶ β'.
46. Ἄντωνυμιαί κτητικαί.
47. Ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τῆς ἐνεργητ. φωνῆς τῶν συνηρημένων ῥημάτων εἰς -άω.
48. Ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τῆς μέσης φωνῆς τῶν συνηρημένων εἰς -άω.
49. Συνηρημένα εἰς -έω ἐνεργ. φωνῆς.
50. Συνηρημένα εἰς -έω μέσης »
51. Συνηρημένα εἰς -όω ἐνεργ. φωνῆς.
52. Συνηρημένα εἰς -όω μέσης »
53. Οἱ ἄλλοι χρόνοι τῶν συνηρημένων ῥημάτων.
54. Ἀνώμαλος σχηματισμὸς τῶν ἄλλων χρόνων τῶν συνηρημένων. Κλίσις τῶν εἰς -έω ἐχόντων θέμα μονοσύλλαβον.
55. Ἐπανάληψις τῶν ἀνωτέρω.
56. Δεικτικαὶ ἄντωνυμιαί καὶ ἡ ἐπαναληπτικὴ αὐτός.
57. Αὐτοπαθεῖς καὶ ἀλληλοπαθεῖς ἄντωνυμιαί.
58. Ἐρωτηματικαὶ καὶ ἄοριστοι ἄντωνυμιαί.
59. Ἀναφορικαὶ ἄντωνυμιαί.
60. Συσχετικαὶ ἄντωνυμιαί.
61. Οὐσιαστικὰ συνηρημένα Α' κλίσεως.
62. Συνηρημένα οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα δευτερόκλιτα.
63. Δυνικὸς ἀριθμὸς.
64. Ἀττικὴ δευτέρα κλίσις οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων.
65. Ἀνώμαλος αὕξισις καὶ ἀναδιπλασιασμὸς.
66. Ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
67. Μέλλον τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
68. Ἀόριστος τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
69. Παθητικὸς μέλλον καὶ ἄοριστος τῶν ὑγρολήκτων.
70. Ἐπανάληψις τῶν μέχρι τοῦδε ὑγρολήκτων.
71. Παθητικὸς παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῶν ὑγρολήκτων

72. Τὰ εἰς -νυμι ῥήματα.
72. Ἐνεργητικὴ φωνὴ τοῦ ἴστημι.
74. Μέση φωνὴ τοῦ ἴστημι.
75. Τίθημι καὶ ἵημι ἐνεργητικὴ καὶ μέση φωνή.
76. Δίδωμι καὶ δίδομαι.

ΜΕΡΟΣ Β΄

---

77. Ἀόριστοι β' βαρυτόνων ῥημάτων κλινόμενοι κατὰ τὰ εἰς -μι.
78. Ῥήματα κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἴστημι καὶ ἵσταμαι.
79. Εἶμι, φημί, οἶδα, δέδοικα, τέθηκα, βέβηκα, κεῖμαι, κάθημαι.
80. Ῥήματα σχηματίζοντα ἀνωμάλους διαφόρους χρόνους.
81. Ὅμοιως.
82. Μέσα ἀποθετικά, παθητικά ἀποθετικά.
83. Μεικτὰ ἀποθετικά.
84. Ἀριθμητικά.
85. Ῥήματα παράγωγα.
86. Οὐσιαστικά ἐκ ῥημάτων δηλοῦντα τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον.
87.   »   »   »   »   ἐνέργειαν.
88.   »   »   »   »   ἀποτελεσμα.
89. Οὐσιαστικά ἐξ ἐπιθέτων.
90. Οὐσιαστικά ἐξ οὐσιαστικῶν.
91. Ἐπίθετα ἐκ ῥημάτων.
92. Ἐπίθετα ἐξ ὀνομάτων καὶ ἐπιρρημάτων.
93. Ἐπιρρήματα παράγωγα.
94. Σύνθεσις. Α' συνθετικὸν κλιτὸν ὄνομα.
95.   »   Α'   »   ῥῆμα καὶ ἄκλιτον.
96.   »   Β'   »   οὐσιαστικόν, ἐπίθετον, ῥῆμα, ἄκλιτον.
97. Σημασίαι τῶν συνθέτων.
98. Τονισμοὶ τῶν συνθέτων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

1. Οὐσιαστικά Β' κλίσεως. Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς βαρυτόνων ῥημάτων ἐνεργητ. καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
2. Οὐσιαστικά Α' κλίσεως.
3. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα. Ὅριστική μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.
4. Τριτόκλιτα οὐσιαστικά φωνηεντόληκτα.
5. Τριτόκλιτα » ἄφωνόληκτα, ὑγρόληκτα, σιγμόληκτα.
6. Ὅμοίως τριτόκλιτα. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς πλὴν τῆς εὐκτικῆς καὶ προστακτικῆς.
7. Ὅμοίως τριτόκλιτα.
8. » » οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου ἐνεστώτος.
9. Παραθετικά ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ἐπιθέτων.
10. Ὅμοίως
11. » Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν βαρυτόνων φωνηεντολήκτων καὶ ἄφωνοκλήτων.
12. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς. Ἀόρ. ἐνεργ. β'.
13. Μέση φωνὴ καὶ παθητικὴ τῶν βαρυτόνων φωνηεντολήκτων καὶ ἄφωνοκλήτων ῥημάτων.
14. Μέσος ἀόρ. β' καὶ παθητ. ἀόρ. β'.
15. Συνηρημένα ῥήματα.
16. » »
17. » »
18. Ἀντωνυμῖαι.
19. »
20. Οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα συνηρημένα. Ἀττική β' κλίσις.
21. Ἀνώμαλος ἀναδιπλασιασμός καὶ αὐξησης. Ὑγρόληκτα ῥήματα.
22. » »
23. Ῥήματα εἰς-μι.
24. » »
25. » »
26. Ἀόριστοι β' βαρυτόνων ῥημάτων κατὰ τὰ εἰς-μι κλινόμενοι.

27. Ἀνώμαλα ῥήματα.
  28. Ἀνώμαλα ῥήματα.
  29. Ῥήματα σχηματίζοντα ἄνωμάλους τοὺς διαφόρους χρόνους.
  30. Ὅμοίως.
  31. Ἀριθμητικά.
  32. Παραγωγή καὶ σύνθεσις.
  33. Παραγωγή καὶ σύνθεσις.
  34. Ὅμοίως καὶ ἐπανάληψις.
-

ΠΙΝΑΞ

ἐμφαίνων εἰς ποίας ἀσκήσεις διδάσκονται τὰ κατωτέρω
συντακτικὰ φαινόμενα.

Διὰ τὴν α' τάξιν

1. Πρότασις ἀπλῇ: ἄσκ. 1, 2 καὶ ἐφεξῆς.
2. Κύριοι ὅροι τῆς προτάσεως: ἄσκ. 1, 2 καὶ ἐφεξῆς.
3. Σύνθετος πρότασις: ἄσκ. 1, 2, 3 καὶ ἐφεξῆς.
4. Κύριαι καὶ ἐξηρημέναι προτάσεις: ἄσκ. 4, 7, 8 καὶ ἐφεξῆς.
5. Συμφωνία κατηγορουμένου πρὸς ὑποκείμενον· αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
6. Ῥήματα ἐνεργητικά: αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις καὶ ἐφεξῆς.
7. Ἀντικείμενον κυρίως κατ' αἰτιατικὴν: αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις καὶ ἐφεξῆς.
8. Συμπλήρωμα ὀήματος κατὰ μίαν τῶν πλαγίων πτώσεων: ἄσκ. 8 καὶ αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
9. Ῥήματα παθητικά: ἄσκ. 6, 7 καὶ αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
10. Ῥήματα μέσα.
11. Τροπὴ ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικὴν. Ποιητικὸν αἷτιον: ἄσκ. 6, 7, 13, 14 καὶ ἐφεξῆς.
12. Ἀττικὴ σύνταξις: ἄσκ. 4, 19, 26 καὶ ἐφεξῆς.
13. Ἀπαρέμφατον εἰδικὸν καὶ τελικόν: ἄσκ. 16, 17 καὶ ἐφεξῆς.
14. Ὑποκείμενον ἀπαρεμφάτου: ἄσκ. 17, 27 καὶ ἐφεξῆς.
15. Μετοχή: ἄσκ. 27, 28, 54, 55 καὶ ἐφεξῆς.
16. Τρόπος ἀναλύσεως τῶν μετοχῶν: ἄσκ. 28, 30, 38 καὶ ἐφεξῆς.
17. Δοτικὴ ὀργανικὴ: ἄσκ. 2, 10, 13 καὶ ἐφεξῆς.
18. Δοτικὴ τοῦ αἰτίου: ἄσκ. 2, 21 καὶ ἐφεξῆς.
19. Αἰτιατικὴ τῆς ἀναφορᾶς: ἄσκ. 21, 25 καὶ ἐφεξῆς.

Διὰ τὴν β' τάξιν.

1. Συμφωνία κατηγορουμένου πρὸς δύο ἢ περισσότερα ὑποκείμενα: ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
2. Οὐσιαστικοὶ διορισμοί: ἄσκ. 30 καὶ ἐφεξῆς.
3. Ἐπιθετικοὶ διορισμοί: ἄσκ. 5, 29 καὶ ἐφεξῆς.

4. Παραθετικά, Σύνταξις αὐτῶν: ἄσκ. 33, 34 καὶ ἐφεξῆς.
5. Προθετικοὶ διορισμοὶ ὅλαι αἱ ἀσκήσεις.
6. Σύνταξις τῶν προθέσεων: ὅλαι αἱ ἀσκήσεις.
7. Γενικὴ ἀπόλυτος: ἀσκήσεις 68, 78 καὶ ἐφεξῆς.
8. Ὅριστικὴ ἱστορικῶν χρόνων μετὰ τοῦ ἄν: ἄσκ. 6 καὶ ἐφεξῆς.
9. Ἐπιρρηματικοὶ διορισμοί: ἄσκ. 35 καὶ ἐφεξῆς.
10. Αἱ ἐγκλίσεις ἐν τῷ ἀνεξαρτήτῳ λόγῳ: ἄσκ. 15, 31, 35, 37, 41, 48, 55, 57, 58 καὶ ἐφεξῆς.
11. Αἱ ἐγκλίσεις ἐν τῷ ἐξηρητημένῳ λόγῳ: ἄσκ. 15, 19, 24, 42, 47, 50, 52, 55, 58 καὶ ἐφεξῆς.
12. Ἡ εὐκτική τοῦ πλαγίου λόγου: ἄσκ. 36, 42, 43, 44, 45, 57.
13. Ἀπρόσωπα ῥήματα: ἄσκ. 51 καὶ ἐφεξῆς.
14. Ἀπαγορευτικὰ μὴ: ἄσκ. 48, 55, 62.

36-84-

36-82-

12-48-

72-34-

84-36-

24-36-

36-

36-

80-

60-

48-

36-

36-

48-

48-

36-

60-

24-

36-

22-

84-

86-

24-

72-

72-

72-

ἀόριστο εἶχον
ὑποτακτικὴν ἔχομαι
ἐχούσιν
ἐχούσιν

$$\begin{array}{r}
 36 \\
 15 \\
 \hline
 180 \\
 36 \\
 \hline
 540
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{r}
 72 \\
 5 \\
 \hline
 360
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{r}
 34 \\
 6 \\
 \hline
 144
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{r}
 700 \\
 27 \\
 \hline
 184 \\
 3 \\
 \hline
 252
 \end{array}$$

6 H M

$\begin{array}{r} 48 \\ 4 \\ \hline 192 \end{array}$
 H Leo

A

A ψοι Μουρμυς

90

Δίκοντο 1/401

